

«Habla en castellano, cojones, que estamos en España»

52 NOUS CASOS DE DISCRIMINACIÓ LINGÜÍSTICA GREU PATITS
PER CIUTADANS CATALANOPARLANTS DURANT L'ANY 2020 EN MANS
DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE L'ESTAT ESPANYOL

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

«Habla en castellano, cojones, que estamos en España»

52 NOUS CASOS DE DISCRIMINACIÓ LINGÜÍSTICA
GREU PATITS PER CIUTADANS CATALANOPARLANTS
DURANT L'ANY 2020 EN MANS DE LES ADMINISTRACIONS
PÚBLIQUES DE L'ESTAT ESPANYOL

Índex

Introducció	4
El supremacisme lingüístic castellà: una ideologia discriminatòria	6
Recull de casos	14
Una anàlisi comparada (2007 - 2020)	75
Conclusions	90
Annex. Tots els casos (2007 - 2020)	93

Introducció

El 2020 va ser l'any en què Plataforma per la Llengua va tenir coneixement de més casos de discriminació lingüística a catalanoparlants per part de les administracions públiques de l'Estat espanyol des que l'entitat va començar a recollir-los l'any 2007, des que va començar a fer-ne informes periòdics el 2013 i des que ho va començar a fer de manera anual, exhaustiva i sistèmica el 2016. El 2020, el total de discriminacions d'aquesta mena que Plataforma per la Llengua va detectar o que els ciutadans afectats li van comunicar va ser de 52, un augment del 62,5% respecte de l'any anterior, quan van ser 32, i d'un 136,4% respecte del 2016, quan van ser 22. En aquest report es presenten els 52 casos de 2020, i també un seguit d'estadístiques tant d'aquell any com dels anteriors que permeten tenir una visió acurada i global del fenomen de la discriminació lingüística en les administracions públiques de l'Estat espanyol.

Tot i l'espectacularitat de l'augment en el nombre de discriminacions recollides en aquest document, és probable que les noves xifres es deguin en part a una coneixença més vasta de l'entitat per part del públic i no necessàriament a un augment dels casos reals. El nombre de socis de Plataforma per la Llengua ha crescut molt durant la darrera dècada i ha passat d'uns 2.000 el 2010 a uns 22.000 a final de 2020. La major visibilitat de l'entitat ha comportat un ús més extensiu del servei de queixes que Plataforma posa a disposició del públic, i aquest servei ha passat a ser la via d'entrada més important de les discriminacions als registres de l'organització, que ha desplaçat els mitjans de comunicació. Si el 2016 el 31,8% de les discriminacions van arribar a Plataforma per la Llengua a través del servei de queixes (7 de 22) i el 68,2% dels mitjans de comunicació (15 de 22), el 2020 les que van arribar-hi a través del servei de queixes van ser el 69,2% (36 de 52) i les que ho van fer a través dels mitjans de comunicació, el 19,2% (10 de 52) –els altres 6 casos de 2020 van arribar-hi a través de les xarxes socials.

Amb tot, la coneixença pública més gran de Plataforma per la Llengua i el seu creixement en nombre de socis podrien indicar –i també podrien provocar– una consciència i una militància lingüística més fermes. Aquests elements podrien contribuir a l'augment del nombre de casos de discriminació en el sentit que una major conscienciació duu el catalanoparlant a no renunciar a l'ús de la llengua, i això pot generar exigències, imprecacions i mals tractes d'individus catalanòfobs i supremacistes castellans. La major incidència de l'entitat en el debat públic –conseqüència i també causa de l'augment en el

nombre de socis i probablement de militants de la llengua– pot, per tant, haver contribuït a l'aflorament d'un problema submergit, que abans no es manifestava tant perquè els catalanoparlants se censuraven de partida i renunciaven a fer ús de la seva llengua, tot i preferir, idealment, usar-la.

Ahora, el creixement de Plataforma per la Llengua i la seva major incidència en el debat públic poden haver generat un augment en els casos de discriminació coneguts. El servei d'atenció de queixes lingüístiques de l'entitat ha vist un augment molt considerable en la recepció d'aquestes denúncies, però la proporció de queixes que fan referència a discriminacions en l'àmbit administratiu és similar el 2019 i el 2020. Això indica que la gent denuncia més perquè Plataforma per la Llengua és més coneguda, però no necessàriament que hagin augmentat els casos reals de discriminació.

En aquest report es presenten els 52 casos de discriminació recollits per Plataforma per la Llengua l'any 2020. Es tracta de situacions en què les administracions públiques espanyoles i els seus treballadors van denegar un servei o una informació a ciutadans catalanoparlants pel mer fet de parlar en català, i també de situacions en què els van vexar, faltar al respecte, agredir o intimidar per aquest mateix motiu.

En la secció principal d'aquest document es presenta cada cas en una fitxa individualitzada, que inclou el relat dels fets, la font, el nom o les inicials de la víctima, la data, l'administració discriminadora, la població, la comarca i el territori. A més, cada fitxa s'acompanya d'una anàlisi políticsocial que situa els fets en un marc conceptual més ampli que els interpreta i els dona sentit. Aquest escenari es presenta de manera més completa en l'apartat que succeeix aquesta introducció i que està centrat a descriure el supremacisme lingüístic castellà. Posteriorment al marc conceptual i a les fitxes de discriminacions, el report presenta un tercer apartat amb una anàlisi quantitativa de l'evolució de les discriminacions lingüístiques a l'administració espanyola al llarg dels anys en què Plataforma per la Llengua les ha analitzades. Finalment, s'inclouen unes conclusions i, en un annex, una llista completa de les discriminacions recollides per l'entitat des de l'any 2007.

El supremacisme lingüístic castellà: una ideologia discriminatòria

Els 52 casos recollits en aquest report no són, òbviament, tots els que van produir-se el 2020, sinó tan sols aquells que van ser comunicats per les víctimes a Plataforma per la Llengua o que van ser difosos pels mitjans de comunicació o les xarxes socials. Alhora, les discriminacions lingüístiques explícites –públiques o no– són només la punta de l'iceberg d'un problema estructural: el supremacisme lingüístic castellà, que és inherent al nacionalisme espanyol predominant tal com s'ha configurat històricament aquesta ideologia. Les ideologies supremacistes defensen la superioritat de determinats grups humans o dels seus atributs culturals i propugnen un reconeixement legal diferenciat i jeràrquic de l'estatus i dels drets dels grups autòctons d'un territori regit per unes mateixes lleis i un mateix govern. Aquesta és la visió que té el nacionalisme espanyol dominant quant als grups lingüístics de l'Estat.

El supremacisme lingüístic castellà, que és reproduït –amb diferents intensitats i concrecions– tant per la legislació com pels cossos funcionaris de l'Estat espanyol, històricament ha generat repressió contra els grups etnolingüístics subordinats i els ha inoculat hàbits i temors que els duen a renunciar a l'ús de la seva llengua a favor del castellà en situacions en què perceben que no fer-ho pot ser rebut amb enuig o agressivitat. Per tant, cal tenir en compte que en molts casos no es produeixen discriminacions lingüístiques explícites perquè els catalanoparlants renuncien de partida a parlar en català per anticipar-se a possibles situacions desagradables.

El nacionalisme espanyol dominant anhela una població estatal homogèniament castellana perquè entén que la uniformitat cultural i lingüística farà que les identitats diferents desapareguin i que això generarà adhesió generalitzada a les institucions estatals, que s'identifiquen amb la identitat privilegiada. L'assimilació lingüística i cultural de les minories nacionals, en definitiva, refermarà la distribució del poder actual i l'estatus dels grups dominants de l'Estat. En el mentrestant, les llengües existents al territori estatal són tractades de manera desigual i jeràrquica, en un esquema supremacista que dona més reconeixement al castellà i garanteix drets superiors als seus parlants, dins i fora del seu territori tradicional.

El grau concret de coerció, violència i desigualtat lingüística ha variat al llarg del temps i dels règims constitucionals espanyols. Amb tot, els objectius sempre han estat els mateixos. Fins i tot abans de l'existència de l'Estat espanyol, els reis de Castella i de la monarquia catòlica o hispànica veien en la imposició lingüística del castellà allà on podien una manera d'assegurar la subjecció política. Són famoses les afirmacions del gramàtic Antonio de Nebrija a la reina Isabel de Castella a final del segle XV: que «siempre la lengua fue compañera del imperio» i que els pobles derrotats «ternían necesidad de recibir las leyes quel vencedor pone al vencido y con ellas nuestra lengua». També és coneguda la instrucció secreta del fiscal del Consell de Castella de Felip V, José Rodrigo Villalpando, en el moment de creació de l'Estat espanyol amb els decrets de Nova Planta el 1716:

La importancia de hacer uniforme la lengua se ha reconocido siempre por grande, y es un señal de la dominación o superioridad de los Príncipes o naciones, ya sea porque la dependencia o adulación quieren complacer o lisonjear, afectando otra naturaleza con la semejanza del idioma, o ya sea porque la sujeción obliga con la fuerza. Los efectos que de esta uniformidad se siguen son muy beneficiosos, porque se facilita la comunicación y el comercio, se unen los espíritus divididos o contrarios por los genios y se entienden y obedecen mejor las leyes y órdenes. Pero como a cada Nación parece que señaló la naturaleza su idioma particular, tiene en esto mucho que vencer el arte, y se necesita de algún tiempo para lograrlo, más cuando el genio de la Nación como el de los catalanes es tenaz, altivo y amante de las cosas de su país, y por esto parece conveniente dar sobre esto instrucciones y providencias muy templadas y disimuladas, para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado.

Actualment, el nacionalisme espanyol justifica la supremacia del castellà amb la noció que és la llengua comuna de tots els ciutadans de l'Estat. El castellà, que és la llengua del grup etnocultural majoritari de l'Estat però no pas la de tots els ciutadans d'origen, és presentat com una mena de koiné peninsular o estatal, un idioma deslligat d'un territori concret i comú de tots els ciutadans, mentre que les altres llengües són descrites com a particulars, addicionals i circumscrites a territoris concrets.

En la visió del nacionalisme espanyol dominant, els grups nacionals subordinats són en realitat membres del grup nacional dominant (únic, de fet), amb meres «particularitats» que haurien de desaparèixer amb el temps. Curiosament, la suposada koiné esdevé l'element troncal d'una pretesa identitat compartida (les koinés estrictes són llengües simplifcades per a usos utilitaris concrets que no generen cap identitat), mentre que les llengües que realment parlen en el seu dia a dia els ciutadans de les minories nacionals i lingüístiques són mers afegitons que no creen identitats grupals coherents i delimitades,

diferenciables del grup castellanoparlant. Com a màxim, hi hauria un *totum revolutum* d'identitats individuals i residuals unides només per l'espanyolitat i la llengua castellana. Els catalanoparlants serien castellanoparlants que, a més, parlen en català. El govern de Pedro Sánchez ho va deixar per escrit l'any passat en una resposta furibunda al relator especial sobre afers de les minories de les Nacions Unides, Fernand de Vareennes, que havia reconegut els catalanoparlants com a minoria (tant l'informe de Vareennes com la resposta del govern de Sánchez van ser analitzades per Plataforma per la Llengua en un [report](#)):

Prescindiendo de cualquier análisis de la historia de nuestro país, que explica esa correcta descripción del mismo que se recoge en el párrafo 8 del informe de la visita («rich tapestry of languages, cultures and religion»), el relator aplica de manera automática la definición numérica de minoría que él mismo ha construido a una realidad compleja que difícilmente encaja en los estrechos márgenes de las categorías propuestas. La simpleza del planteamiento no concibe que, utilizando la terminología matemática del relator, los miembros de las denominadas minorías conforman la mayoría, que es el resultado de una larga historia de intercambios. No existe una mayoría como ente diferenciado de las minorías que menciona el relator, sino que la mayoría es un compuesto de esas denominadas minorías y de otras muchas. Los miembros de las minorías son miembros de la mayoría. Más allá de la realidad española, de manera general, los individuos suman múltiples identidades, lo que constituye una dificultad más para aplicar el concepto simple de minoría propuesto por el relator; la reducción a una sola identidad, preponderante, en un afán por simplificar realidades complejas, entraña el riesgo de acarrear efectos devastadores para la libertad de los individuos. [...] Sin perjuicio de las mejoras que puedan introducirse en el uso y la enseñanza de las lenguas cooficiales, el relator parece olvidar en su análisis el valor de la lengua común como instrumento de participación en la comunidad política.

El mite que el castellà és una llengua comuna dels ciutadans de l'Estat espanyol es justifica amb arguments històrics revisionistes. Així, del fet que a partir del segle XVI algunes capes socials privilegiades dels territoris catalanoparlants aprenguessin castellà per relacionar-se amb la cort de la monarquia hispànica o per escriure literatura, se n'extreu una «prova» que el castellà és una llengua pròpia i parlada en aquests territoris des de fa segles.

Es tracta, és clar, d'un plantejament absurd (tot i que es propaga de manera intencionada), en tant que fins a final del segle XIX el castellà era desconegut per la majoria de la població catalanoparlant i era merament una llengua apresada –per influència del poder– per uns pocs privilegiats que ni tan sols la dominaven oralment. El fenomen també es va produir fins al segle XVII a Portugal i a la Catalunya del Nord, on actualment el castellà no té cap

mena de presència destacable, i el francès feia una funció similar en altres llocs d'Europa, com ara als principats alemanys, sense que això hagi dut mai ningú a assegurar-ne l'autoctonia en aquests llocs. Actualment, molts acadèmics i professionals qualificats catalanoparlants tenen un bon coneixement de l'anglès i això no comporta que l'anglès sigui una llengua de Catalunya, del País Valencià o de les Illes Balears. No és fins a l'escolarització massiva del segle passat que el castellà esdevé una llengua coneguda pel gruix dels catalanoparlants de l'Estat espanyol, i no és fins a l'arribada de grans onades d'immigrants castellanoparlants a meitat d'aquell segle que es comença a sentir al carrer de manera considerable.

El mite de la llengua comuna obvia que els parlants nadius de català, de gallec, de basc, d'asturleonès, d'aragonès, d'occità... no aprenen el castellà amb les seves famílies i que hi ha –encara ara i malgrat els intents assimilistes del poder estatal– moltes àrees en què el castellà no és una llengua d'ús habitual i en què el coneixement d'aquesta llengua es deu únicament a la intervenció estatal: l'aprenentatge a l'escola, les freqüències de televisió i de ràdio, les lleis sobre el doblatge dels films, els comunicats del sector públic, etc. De fet, si el castellà fos una llengua comuna dels ciutadans de l'Estat espanyol, adoptada de manera natural pels parlants de les altres llengües peninsulars durant els darrers segles, no caldria que la Constitució espanyola actual establís un deure explícit de conèixer-lo a l'article 3, deure que no és altra cosa que una imposició particular als parlants materns de les llengües diferents de la castellana. El nacionalisme espanyol, doncs, mira de crear artificialment una llengua comuna que assegura que ja existeix, i ho fa mitjançant la coerció estatal.

L'article 3 de la Constitució espanyola és la clau de volta del model de reconeixement de llengües del règim parlamentari establert l'any 1978. En termes històrics, no és el sistema lingüísticament més repressiu, però, tot i així, reproduïx la jerarquia lingüística i el supremacisme castellà tradicionals del nacionalisme espanyol. En l'apartat primer, proclama que el castellà és la llengua oficial de l'Estat espanyol, reconeix a tothom el dret d'usar-lo i imposa als ciutadans espanyols el deure de conèixer-lo. A l'apartat segon, permet que, en els territoris concrets en què tradicionalment s'han parlat llengües diferents del castellà, els estatuts d'autonomia respectius dotin aquests idiomes d'oficialitat. El Tribunal Constitucional espanyol ha interpretat que els estatuts d'autonomia poden proclamar també un dret d'ús d'aquests idiomes en els territoris corresponents, però ha dit que en cap cas poden preveure'n un deure de coneixement equivalent al castellà.

El fet que el castellà sigui l'únic idioma oficial del conjunt de l'Estat, que el dret d'usar-lo sigui reconegut arreu i que els parlants d'altres llengües tinguin el deure de conèixer-lo sense poder reclamar cap mena de reciprocitat suposa que els castellanoparlants tenen

garantit el dret de viure parlant únicament en la seva llengua arreu del territori estatal, dret que han de garantir els parlants d'altres idiomes aprenent-la (segons el Tribunal Constitucional espanyol, el deure de coneixement del castellà es tradueix, entre altres coses, en el deure d'ensenyar-lo de les escoles de tot l'Estat). Això crea una desigualtat de partida que contribueix a la minorització del català al seu territori tradicional, perquè li pren la capacitat d'integrar la immigració i li roba la condició de llengua comuna – que, a diferència del castellà en el conjunt estatal, sí que ha tingut naturalment dins dels seus territoris històrics. Si tots els catalanoparlants saben castellà però no tots els castellanoparlants saben català ni tan sols als territoris tradicionalment catalanoparlants, el català perd àmbits d'ús.

D'altra banda, el Tribunal Constitucional espanyol ha justificat la seva interpretació arbitrària que el coneixement del català no pot constituir un deure equivalent del de conèixer el castellà en la noció que aquesta segona obligació existeix per garantir que les institucions generals de l'Estat puguin operar únicament en castellà: com que les institucions catalanes no poden operar únicament en català, un deure equivalent no seria justificable. El sil·logisme és fal·laç, perquè el deure de coneixement del català pot tenir altres justificacions, però la paraula d'aquest tribunal és llei.

Amb tot, les explicacions del Tribunal Constitucional espanyol són reveladores de la mentalitat subjacent. Fins al segle XX i l'escolarització massiva, grans capes de la població catalanoparlant i d'altres grups lingüístics ignoraven el castellà, fins al punt que tenien dificultats per entendre'l, circumstància que generava tota mena de vulneracions de drets perquè l'Estat operava únicament en castellà. Amb la imposició preventiva d'un deure de coneixement del castellà, l'Estat pot mantenir la seva castellanitat exclusiva sense que els parlants d'altres llengües puguin al·legar les vulneracions de drets derivades del desconeixement. Per tant, la solució del nacionalisme espanyol és vulnerar de partida el dret a la igualtat de tracte per evitar vulneracions de drets posteriors. D'aquesta manera es disfressa també el caràcter arbitrari i supremacista de l'elecció del castellà com a llengua única de l'administració central. En aquest esquema, no és l'Estat qui s'adapta a la realitat de la població, sinó la població qui s'ha d'adaptar a la voluntat uniformista de l'Estat.

De l'ordenament constitucional de les llengües també és destacable que, així com el castellà és oficial arreu, sense matisos, amb independència de si és la llengua autòctona del territori o del seu grau d'ús, els altres idiomes, per ser oficials, han de reunir precisament els requisits de ser tradicionals dels territoris en qüestió i disposar d'un grau d'ús prou generalitzat. L'apartat segon de l'article 3 de la Constitució espanyola estableix que les llengües diferents del castellà seran oficials «en les respectives comunitats autònomes», i

això ha estat interpretat pel Tribunal Constitucional espanyol com un requisit que aquestes llengües siguin les tradicionals del lloc. Així, si dos milions de catalanoparlants emigressin, per exemple, a Extremadura, i hi esdevinguessin la majoria de la població, el català no hi podria ser, tanmateix, oficial. D'altra banda, el Tribunal Constitucional espanyol va imaginar que l'oficialitat d'una llengua diferent del castellà requereix també que sigui d'ús general: «La "normalitat" d'aquesta llengua no és sinó el pressupòsit acreditatiu d'una realitat que, caracteritzada per l'ús normal i habitual del català en tots els ordres de la vida social de la Comunitat Autònoma de Catalunya, justifica la declaració d'aquesta llengua com a oficial a Catalunya.» En conclusió, l'oficialitat del català està subjecta a uns criteris de territorialitat i d'ús habitual estrictes que contrasten amb l'oficialitat indiscriminada del castellà, deslligada totalment de criteris històrics i demogràfics.

El model supremacista del reconeixement de llengües de la Constitució espanyola afecta de manera decisiva la legislació més específica. Constantment, les autoritats estatals aproven normes que privilegien el castellà i releguen el català. A més, les autoritats espanyoles han refusat demanar a la Unió Europea que el català sigui una llengua oficial comunitària, i això suposa que la normativa europea també és contrària als interessos dels catalanoparlants. En el pla estatal, l'oficialitat única del castellà ha servit per justificar que als funcionaris de l'administració general no se'ls exigeixi gairebé en cap cas el coneixement del català, que és tractat com un mer mèrit en l'assignació de destins o, en la majoria de casos, no és inclòs ni tan sols com a mèrit. Així, si bé els ciutadans tenen dret a parlar en català amb les administracions dins dels territoris en què aquest idioma és oficial, sovint troben obstacles pràctics per fer-ho. Que els treballadors públics no hagin de saber la llengua dels administrats es tracta d'un privilegi que troba la raó de ser en la voluntat uniformitzadora del nacionalisme espanyol.

Amb tot, el fet que el català sigui oficial en alguns territoris i que els ciutadans tinguin el dret reconegut de parlar-lo ha permès, en les darreres dècades, crear certs espais de quasi igualtat teòrica. Així, per bé que els funcionaris estatals individuals no tenen l'obligació de saber català, el Tribunal Constitucional espanyol ha considerat que l'administració sí que té l'obligació d'assegurar l'atenció als ciutadans que s'expressen en aquest idioma i que s'ha d'organitzar per fer-ho possible. En consonància amb això, l'Estatut bàsic de l'empleat públic estableix a l'article 54.11 que els treballadors públics han de garantir l'atenció als ciutadans en la llengua oficial de la seva elecció, que significa que han de trobar companys competents si ells mateixos no coneixen la llengua.

No obstant això, el nacionalisme espanyol no inspira tan sols la Constitució espanyola i la legislació que se'n deriva: és una doctrina hegemònica també entre la majoria nacional

de l'Estat, i molt concretament entre els cossos funcionaris de l'administració general. Aquesta circumstància facilita que els espais de semiigualtat teòrica que s'han pogut crear durant les darreres dècades, fruit de les concessions que es van fer l'any 1978 amb la voluntat d'estabilitzar el nou règim, siguin vulnerats –sovint de manera impune– per funcionaris militantment supremacistes castellans. No és estrany que més d'un terç de les discriminacions del report que esteu llegint, 19 de 52, tinguessin per protagonistes agents de les policies estatals: es tracta de cossos de tradició autoritària en què el nacionalisme espanyol és fomentat de manera particular i en què la sensació d'impunitat és especialment gran.

En més o menys grau, la sensació d'impunitat pel que fa a la vulneració dels drets dels catalanoparlants és present a tots els cossos funcionaris, inclosos els autonòmics. El desconeixement de la normativa lingüística és aparentment recurrent en aquests casos de discriminació. En d'altres, els discriminadors se saben tan impunes que fins i tot amenacen de denunciar les víctimes, i algunes vegades ho fan. La realitat és que no existeixen mecanismes fiables per depurar responsabilitats en aquests casos i, sovint, els superiors jeràrquics i els responsables polítics encobreixen els funcionaris que exhibeixen actituds hostils i xenòfobes envers els catalanoparlants. De fet, el govern espanyol de Pedro Sánchez ha negat repetidament –en resposta a preguntes parlamentàries– que existeixin casos contrastats de discriminació policial a catalanoparlants, tot i que un senador va arribar a enviar-li un cas en què els policies discriminadors havien reconegut els fets en seu judicial (el cas es va saldar sense condemna, amb una mera conciliació).

Davant d'aquesta realitat, Plataforma per la Llengua elabora des de fa anys dos reports anuals que estudien el supremacisme lingüístic castellà des de dos angles diferenciats: l'aprovació de normes jurídiques discriminatòries i els casos espontanis de discriminació lingüística dels servidors públics. Paral·lelament, l'entitat disposa d'un servei d'atenció a les queixes de caràcter lingüístic, que atén també casos de discriminació explícita i, entre ells, alguns de protagonitzats per treballadors de l'administració. El servei de queixes permet a Plataforma per la Llengua elaborar un tercer report anual, de caràcter més quantitatiu, per informar dels problemes que tenen els catalanoparlants per fer vida en la seva llengua.

Totes tres línies de reports tenen uns objectius centrals en comú: denunciar la situació d'anormalitat, minorització i injustícia en què es troba el català; promoure un marc conceptual alternatiu al supremacisme castellà –un que sigui just–, i fomentar entre la població catalanoparlant actituds conscienciades i militants pel que fa als seus drets. Aquest darrer punt és essencial, perquè l'omnipresència discursiva del nacionalisme espanyol, acompanyada històricament de repressió, ha creat entre els catalanoparlants

certs hàbits i actituds que són còmplices del supremacisme castellà, moltes vegades de manera inconscient. Per desmantellar un sistema de privilegis i subjecció, cal primer canviar la mentalitat de les seves víctimes.

Recull de casos

1 (193). La policia espanyola rebenta una manifestació contrària al feixisme i exigeix als manifestants que parlin en castellà.

Data: 12/01/2020

Administració: Central

Organisme: Policia estatal

Lloc: Ciutat d'Eivissa (Eivissa)

Territori: Illes Balears

Víctima: un grup de manifestants antifeixistes.

Descripció del cas: un grup de ciutadans integrats en la Plataforma Antifeixista d'Eivissa i Formentera va manifestar-se contra el partit nacionalista espanyol d'extrema dreta Vox a la ciutat d'Eivissa. Durant la concentració van aparèixer uns agents de la policia estatal que els van dir si tenien permís per manifestar-se, en referència a la notificació preceptiva. Els concentrats els van dir que no era necessari notificar la manifestació perquè eren menys de vint persones, però llavors els agents els van dir que tenien una pancarta i els van identificar. A més, els van posar multes perquè van considerar que alguns dels missatges que portaven eren insultants. Enmig de tot això, una de les manifestants es va adreçar als agents per rebaixar l'atenció; ho va fer en la seva llengua materna, el català. La resposta de la policia va ser hostil i van exigir-li que parlés en castellà, tot i que no tenien cap dret de fer-ho perquè l'Estatut bàsic de l'empleat públic imposa als treballadors públics el deure de garantir que els ciutadans puguin comunicar-se amb l'administració en qualsevol llengua oficial del territori. La manifestant no ho va acceptar i finalment va haver de renunciar a comunicar-s'hi.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els cossos policials de l'Estat espanyol tenen una tradició autoritària que històricament els ha permès actuar amb molta discrecionalitat i sense retre comptes. De fet, el poder polític espanyol, també de tradició autoritària, sovint ha tendit a utilitzar-los per reprimir dissidents polítics. Per aquesta raó, generalment els encarregats polítics no han supervisat de manera efectiva els abusos policials als ciutadans. La impunitat dels cossos policials ha incrementat els darrers anys amb l'aprovació de la Llei orgànica 4/2015, eufemísticament anomenada

«de protecció de la seguretat ciutadana» i popularment –i més acuradament– coneguda com a llei mordassa. Aquesta norma ha donat als agents de policia la potestat de multar amb quanties molt altes per tota mena d'actes relacionats amb la llibertat d'expressió, amb molta discrecionalitat per valorar-ho.

En aquest marc d'impunitat, la vulneració dels drets lingüístics dels ciutadans és freqüent: és habitual que agents de policia oblidin el seu deure legal de garantir l'atenció en català (si cal, anant a cercar un company que conegui la llengua) i que, fins i tot, amenacin i coaccionin els ciutadans que volen exercir el seu dret de parlar-lo.

2 (194). No li vol canviar el bitllet de tren perquè li parla en valencià.

Data: 23/01/2020

Administració: Central

Organisme: Renfe

Lloc: Castelló de la Plana (Plana Alta)

Territori: País Valencià

Víctima: E. A. C.

Descripció del cas: E. A. C. va anar a l'estació de Castelló de Renfe, l'empresa pública de ferrocarrils de l'Estat, perquè necessitava que li canviessin un bitllet. Quan li va arribar el torn, va demanar a l'empleat de la finestra que li fes el canvi. El xic li va respondre que li parlés en castellà, però E. A. C. s'hi va negar perquè al País Valencià el català era una llengua oficial. En aquell moment, l'empleat va dir que, si no li parlava en castellà, no l'atendria. E. A. C. li va dir que, en aquell cas, avisés el seu cap, que volia posar una queixa. Només llavors, el treballador va rectificar i la va atendre.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La És habitual que molts treballadors públics abusin de la seva situació de superioritat per exhibir prejudicis de caràcter catalanòfob i per intentar forçar els catalanoparlants a canviar de llengua. La proclamació del valencià com a llengua oficial a l'Estatut d'autonomia suposa, com reconeix el mateix Tribunal Constitucional espanyol, que totes les administracions presents al País Valencià tenen el deure d'assegurar que els ciutadans que s'expressen en valencià el puguin usar en els seus tràmits i en l'ús dels serveis públics. En el mateix sentit, l'Estatut bàsic de l'empleat públic –que obliga els treballadors de totes les administracions de l'Estat espanyol– imposa als empleats públics el deure explícit de garantir l'atenció en la

llengua oficial que triï l'usuari (sigui perquè el treballador coneix la llengua directament o, si no, cercant companys que sí que l'entenguin).

A la pràctica, però, les garanties legals tenen molt poca força quan els treballadors saben que vulnerar-les no els suposarà cap cost personal. En aquest sentit, l'administració general de l'Estat i les seves empreses públiques s'han caracteritzat per l'absència de protocols i mesures per garantir l'atenció en català: ni exigeixen el coneixement de la llengua com un requisit en pràcticament cap cas, ni s'asseguren que en cada lloc d'atenció al públic hi hagi alguna persona capacitada, ni informen correctament els treballadors i els usuaris del dret de parlar en les llengües oficials diferents del castellà, ni investiguen les queixes, ni depuren responsabilitats en cas d'abús.

3 (195). Una funcionària judicial exigeix a un ciutadà que parli en castellà i es nega a facilitar que faci l'atenció en català un altre treballador capacitat

Data: 24/01/2020

Administració: Central

Organisme: Jutjat contenció
administratiu 2 de Palma

Lloc: Palma (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: B. A. F.

Descripció del cas: B. A. F., un ciutadà mallorquí, va trucar al jutjat contenció administratiu número 2 de Palma per fer una consulta. Quan van despenjar el telèfon, va demanar la informació en català, la seva llengua materna. La funcionària judicial que s'hi va posar va tallar-lo i li va etzibar: «Ya me dirá cómo lo hacemos si yo no entiendo el catalán ni tengo obligación de entenderlo.» Quan l'home li va dir que no tenia intenció de canviar de llengua perquè tenia dret a parlar en català i li va sol·licitar que l'atengués una altra persona capacitada per entendre'l, la dona va insistir que no l'entenia sense oferir-li cap solució. Cal recordar que la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic imposa com a principi de conducta dels treballadors públics que «han de garantir l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori» (article 54.11 del Reial decret legislatiu 5/2015, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic).

Font: «Fa una consulta a un jutjat de Palma i li responen: “Ya me dirá cómo lo hacemos si yo no entiendo el catalán ni tengo obligación de entenderlo”», *Diari de Balears*.

<https://www.dbalears.cat/balears/2020/02/01/335533/consulta-jutjat-palma-responen-dira-como-hacemos-entiendo-catalan-tengo-obligacion-entenderlo.html>

Actituds com aquesta tenen el seu origen en la ideologia sobre la qual s'han construït l'Estat espanyol i les seves institucions i administració: el nacionalisme espanyol. En matèria lingüística, aquesta ideologia és de caràcter supremacista, nom amb el qual es descriuen els règims i les doctrines que estableixen una jerarquia dels grups sota la jurisdicció d'una mateixa autoritat política i que atorguen a aquests grups drets diferenciats.

El nacionalisme espanyol ha presentat històricament la llengua castellana com la llengua comuna dels ciutadans de l'Estat –amb independència de quina sigui la seva llengua familiar real– i ha al·legat que el castellà és superior –sigui intrínsecament o per raons socials o demogràfiques. La Constitució espanyola de 1978 reproduïx aquests esquemes supremacistes amb la proclamació del castellà com a única llengua oficial de l'Estat i de la seva administració general i amb la imposició del seu coneixement a tota la població, que en el fons significa que les persones amb altres llengües maternes tenen l'obligació d'aprendre'l i no tenen el dret que l'administració funcioni també en la seva llengua.

Aquest marc general advers i antiigualitari crea unes dinàmiques i unes inèrcies que sovint desactiven de facto els espais d'igualtat o semiigualtat que algunes normes més específiques han creat, com és el cas del principi de conducta dels treballadors públics establert a l'Estatut bàsic de l'empleat públic de garantir que els ciutadans puguin parlar en català sense que se'ls pugui denegar l'atenció.

4 (196). Va a renovar-se el carnet d'identitat amb el seu fill i dos agents, en moments diferents, li exigeixen que parli en castellà si vol ser atesa.

Data: 11/02/2020

Administració: Central

Organisme: Policia estatal

Lloc: Girona (Gironès)

Territori: Catalunya

Víctima: M. S. i el seu fill.

Descripció del cas: M. S. i el seu fill van anar a la comissaria del Cos Nacional de Policia de Girona per renovar-se el carnet d'identitat. Quan es van adreçar en català als funcionaris d'atenció al públic, els van respondre que no entenien el català, sense oferir-los cap solució. En un primer moment, el nen va adreçar-se al policia del taulell d'informació per preguntar si la pantalla indicava la tanda, i aquest li va respondre que «¡en catellano!». Posteriorment, quan van passar al taulell per renovar el carnet, l'agent que prestava el servei els va tornar a dir que parlessin en castellà. Això es tracta d'una vulneració flagrant de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que estableix que els treballadors públics han de garantir l'atenció als ciutadans en la llengua oficial que triïn.

Font: Compte de Twitter de M. S.

Les normes són paper mullat si qui les ha de fer complir no hi té predisposició i no existeixen mecanismes de control efectius. Això és el que passa sovint amb els drets lingüístics a l'administració general de l'Estat, i molt particularment en les relacions dels ciutadans amb els cossos policials. En aquest cas, la manca de supervisió real se suma a una sensació de poder i d'impunitat més grans que tenen els cossos armats respecte dels ciutadans i, també, a una militància en el nacionalisme espanyol sovint molt marcada entre aquests cossos.

Així, per bé que l'article 54.11 de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic diu que els treballadors públics han de garantir l'atenció en català allà on és oficial i que l'article 3 de la Llei orgànica 9/2015, de règim de personal de la Policia Nacional, diu que l'Estatut bàsic de l'estatut públic és d'aplicació supletòria als agents d'aquest cos, és habitual que aquests impedeixin als catalanoparlants accedir al servei parlant en la seva llengua i que això no tingui cap conseqüència per als incomplidors.

Molts agents de policia espanyols són, abans de tot, nacionalistes espanyols convençuts de la superioritat del castellà i la inferioritat i la necessitat de subordinació dels grups lingüístics no castellans. De fet, alguns sindicats del Cos Nacional de Policia ho van deixar per escrit a començament de 2020 mateix. Després que una campanya continuada de Plataforma per la Llengua aconseguís que a inicis de febrer la prefectura superior del Cos Nacional de Policia al País Valencià manés a les comissaries assegurar-se sempre de la disponibilitat d'atenció i documentació en valencià, els sindicats Jupol i Unión Federal de Policia (UFP) van emetre uns comunicats molt crítics que negaven el dret dels catalanoparlants de rebre servei en català, vinculant aquesta posició al fet que la Constitució espanyola els imposa el deure de conèixer el castellà. Això es tracta d'una interpretació jurídica contrària a la lletra i a l'esperit de l'ordenament jurídic vigent. Els sindicats policials afirmaven que l'ordre dels

seus superiors de garantir el servei en català respondria «al desconeixement més absolut de les normes, al menyspreu dels polícies, al malbaratament dels escassos recursos amb què compta la institució, a l'abandonament dels serveis i, en definitiva, al complex d'algun responsable policial».

5 (197). Una inspectora exigeix a una cambrera que no li parli en català, la tracta amb menyspreu i l'amenaça de denunciar el local.

Data: 11/02/2020

Administració: Central

Organisme: Consorci de la Inspecció de Treball i Seguretat Social de Catalunya

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: Una cambrera d'un bar del barri de Gràcia.

Descripció del cas: El vespre del dimarts 11 de febrer, dues inspectores del Consorci de la Inspecció de Treball i Seguretat Social de Catalunya, format per un cos estatal i un de la Generalitat, es van personar en un bar del barri de Gràcia de Barcelona per fer-hi una inspecció. Les treballadores públiques es van identificar fugaçment a la cambrera i es van negar a permetre-li inspeccionar-la en detall. Quan la cambrera va protestar, una d'elles li va respondre que no li podien donar i va exigir-li que li parlés en castellà «perquè no l'entenia» si li parlava en català. A més, la dona va requerir la treballadora que li mostrés el carnet d'identitat, exigència que no tenia potestat de fer-li.

Mentre tot això passava, hi havia clients que entraven al local. La cambrera va voler atendre'ls, però la inspectora discriminadora li ho va impedir, contravenint novament la legalitat: el reglament, fixat al Reial decret 138/2000, estableix que els inspectors han de pertorbar en la menor mesura possible «el desenvolupament de les activitats dels inspeccionats».

La cambrera, molt violentada per la situació, es va negar a acceptar l'exigència de parlar en castellà, coneixedora dels seus drets lingüístics. Tant l'Estatut d'autonomia com l'Estatut bàsic de l'empleat públic reconeixen el dret dels ciutadans de parlar en català amb l'administració i imposen als seus treballadors el deure de garantir-lo. La inspectora, però,

va abusar novament del seu poder i va etzibar a la treballadora que «la Generalitat forma part d'Espanya» i «a veure si tu em diràs a mi què he de parlar», tot insinuant que ella sí que tenia dret de dir a la cambrera en quina llengua havia d'expressar-se. Arribats a aquest punt, alguns clients van intervenir en defensa de la cambrera, però la inspectora els va intentar fer callar i va amenaçar de denunciar el local per impedir-li fer la seva feina.

En aquell moment, i davant d'una nova negativa de la inspectora d'identificar-se, la treballadora va negar-se a col·laborar-hi més i la inspectora va trucar als Mossos d'Esquadra. Quan els agents es van personar al local, van dir-li a la inspectora que s'havia d'identificar, però va seguir negant-s'hi al·legant que era igual que ells. La cambrera va presentar una denúncia pels múltiples drets vulnerats per la inspectora i, especialment, per les seves exigències que no parlés en català.

Font: «Dues inspectores de treball amenacen una cambrera perquè els parla en català a Gràcia», *Tot Barcelona, El Món*. https://www.totbarcelona.cat/politica/dues-inspectores-treball-amenacen-cambrera-parla-catala-gracia_2111662102.html

El nacionalisme oficial espanyol, que és la ideologia que ha sustentat tradicionalment l'Estat espanyol i la seva estructura i cossos administratius, té dos elements que han estat enormement adversos als drets lingüístics dels ciutadans: el supremacisme lingüístic castellà –la convicció que el castellà és una llengua superior o comuna que tothom té l'obligació de conèixer i, fins i tot, d'usar– i l'autoritarisme –el poc respecte als drets dels ciutadans i la concepció que són aquests qui estan al servei de l'Estat i no a l'inrevés. Aquesta combinació d'hostilitat de tints xenòfobs i d'actitud autoritària genera tota mena d'abusos de poder i de tractes superbs i despectius envers els ciutadans que parlen en català.

6 (198). El metge li exigeix que li parli en castellà, no li volen donar un formulari de queixa i truquen a la Guàrdia Civil perquè el facin fora

Data: 16/02/2020

Administració: Autonòmica

Organisme: Centre de Salut de Vinaròs

Lloc: Vinaròs (Alt Maestrat)

Territori: País Valencià

Víctima: M. L.

Descripció del cas: El dia 16 de febrer, M. L. va acudir al Centre de Salut de Vinaròs perquè havia estat víctima d'un robatori amb violència i necessitava un informe mèdic que acredités les lesions que patia a la cara. Quan va explicar, en valencià, la situació al metge, M. A. S. A., aquest el va tallar de manera brusca: «¡En castellano!» Tot i que M. L. coneixia el seu dret de parlar en català, en aquell moment va decidir cedir i va explicar els fets en castellà per no allargar més la visita i obtenir l'informe. Tanmateix, quan va acabar la visita, va demanar a l'administrativa del taulell d'informació un formulari de queixes per denunciar els fets a la Generalitat Valenciana.

Primerament, la dona li va donar un full en blanc, però M. L. li va exigir novament un formulari oficial. En aquell moment, el doctor S. va sortir de la sala de visites i va dir: «¿Qué? ¿La está liando, no? Llama a la Guardia Civil». Llavors l'administrativa va trucar-hi i van aparèixer tres agents per identificar M. L. Després que els agents vulneressin també el dret del ciutadà a parlar en valencià, el van agafar entre els tres i el van fer fora del centre de salut. A més, li van dir que el denunciarien (vegeu la fitxa següent per a més informació sobre aquesta discriminació policial).

Quan els agents ja havien marxat, M. L. va trucar al timbre del centre de salut perquè li obrissin i li donessin el full de reclamacions. Primerament, no volien obrir, però finalment van deixar-lo entrar, li van donar les còpies del formulari oficial de queixa i va poder marxar.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

El Aquest cas mostra l'absoluta impotència que poden sentir els ciutadans catalanoparlants quan intenten exercir el dret que tenen reconegut de parlar en la seva llengua per causa de la impunitat de què gaudeixen els discriminadors, que sovint són les mateixes persones que haurien de garantir aquest dret. En aquest cas, cal posar el focus en la solidaritat que apareix entre els discriminadors, que s'encobreixen els uns als altres i generen un estat de coses en què els drets no es poden exercir i les vulneracions no es poden denunciar.

De fet, quan diferents diputats han presentat preguntes al govern espanyol per denunciar discriminacions lingüístiques, i molt particularment les comeses per agents dels cossos policials, la resposta ha estat pràcticament sempre la negació dels fets i el tancament de files amb els discriminadors, tot i que les seves versions dels fets solen ser contradictòries i poc creïbles. A la pràctica, els ciutadans catalanoparlants es troben davant d'un tancament del sistema en contra dels seus drets basat en una solidaritat nacionalista espanyola, supremacista castellana i xenòfoba anticatalana.

7 (199). La Guàrdia Civil expulsa d'un centre mèdic un home que vol posar una queixa perquè han vulnerat els seus drets lingüístics, li diu que els ha de parlar en castellà i l'amenaça de denunciar-lo

Data: 16/02/2020

Administració: Central

Organisme: Guàrdia Civil

Lloc: Vinaròs (Alt Maestrat)

Territori: País Valencià

Víctima: M. L.

Descripció del cas: M. L. es trobava al seu centre de salut a la ciutat de Vinaròs perquè havia patit un robatori amb violència i requeria un informe mèdic per denunciar els fets. Durant la visita, el metge havia vulnerat el seu dret d'expressar-se en valencià i, posteriorment, M. L. havia demanat a una administrativa un full de queixes. L'administrativa i el metge, que havia sortit de la visita, s'havien negat a donar-li el full i, davant de la insistència de M. L., havien trucat a la Guàrdia Civil perquè l'expulsés (vegeu la fitxa anterior per a més informació sobre aquesta discriminació mèdica).

Després de la trucada, van presentar-se al centre de salut tres agents de la Guàrdia Civil. Primerament, van identificar M. L., i, quan aquest va intentar explicar-los la situació, el van tallar de males maneres i li van dir que «nos tienes que hablar en castellano». M. L. va assenyalar-los que tenia dret a parlar qualsevol de les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana i que també tenia dret a formular una queixa al centre de salut. A més, els va dir que era advocat. Els policies ho van posar en dubte, van dir-li que estava causant problemes i el van fer fora del centre a la força. Un cop fora, li van etzibar: «Vamos a denunciarle por alterar el orden. Márchese a casa.»

Quan van marxar, M. L. va trucar al timbre del centre de salut i, després d'insistir-hi diverses vegades, va aconseguir que li obrissin i que li donessin el full de reclamacions.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Novament, som davant d'una situació en què els pretesos garants dels drets de la ciutadania vulneren els drets lingüístics sense cap mena d'impediment ni de control. Com en el cas del Cos Nacional de Policia, la Guàrdia Civil està obligada a respectar les previsions de l'Estatut

bàsic de l'empleat públic sempre que no contradiguin la seva legislació específica. En el seu cas, ho estableix l'article 2 de la Llei 29/2014, de règim del personal de la Guàrdia Civil.

Tanmateix, els agents de policia que vulneren els drets lingüístics se saben impunes perquè no existeixen mecanismes reals de control que els puguin generar expedients ni càstigs disciplinaris en aquests casos. El nacionalisme espanyol impregna de manera molt particular els cossos policials estatals, i aquest nacionalisme s'ha construït històricament sobre la negació dels grups lingüístics de l'Estat espanyol diferents del castellà, així com dels seus drets.

8 (200). No li permeten traduir al català el nom que apareix als documents oficials perquè aquell dia «no toca»

Data: Febrer de 2020

Administració: Central

Organisme: Registre Civil

Lloc: Mislata (Horta Oest)

Territori: País Valencià

Víctima: E. M.

Descripció del cas: E. M. és una ciutadana nascuda a Mislata, al País Valencià, que viu a Badalona. A la documentació oficial, el seu nom hi apareixia en castellà (Amparo) i va decidir fer-lo traduir perquè coincidís amb el seu nom real en català. L'octubre de 2019 va anar al Registre Civil de Badalona per demanar el canvi, però allà li van dir que la gestió l'havien de fer a Mislata. Aquell mateix mes, E. M. va posar-se en contacte amb les oficines del Registre Civil de la seva ciutat natal per sol·licitar el canvi. Tanmateix, només li van respondre que la manera com ho havia demanat no era correcta.

Aprofitant que el mes de febrer era a València, E. M. va anar a les oficines de Mislata personalment. Tanmateix, la funcionària que la va atendre se la va treure de sobre amb un to molt provocador. En concret, li va dir que les normes eren iguals «en todo el Estado español, incluida Cataluña» i que aquell dia no tocava aquell tema. La dona no va explicar a E. M. per què no ho podia fer ni quins eren els passos que havia de seguir. Al final, la ciutadana va haver de marxar sense haver pogut fer el tràmit.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La imposició del castellà en els noms dels ciutadans va ser una de les polítiques que els diversos règims espanyols del segle XIX i XX van utilitzar per aculturar i assimilar les minories nacionals i lingüístiques, com la catalanoparlant. Es tracta d'una política de genocidi cultural, d'un intent d'esborrar un grup etnocultural dels registres, de destruir-ne la identitat i de dificultar-ne la continuïtat, amb l'esperança de diluir-ne els membres en la cultura del grup dominant. A més, es tracta d'una invasió en la intimitat més pregona dels individus que conformen aquest grup, d'un qüestionament i d'una negació de qui són i d'on venen.

Els règims liberaldemocràtics moderns amb episodis passats de repressió contra les minories nacionals solen posar molta més èmfasi en la reparació d'injustícies com les descrites i també solen posar tota mena de facilitats per redreçar els torts i compensar les víctimes. A l'Estat espanyol, per bé que existeixen algunes d'aquestes mesures reparatòries, en molts casos estan lligades a tràmits complexos en què els ciutadans que s'hi volen acollir acaben depenent, sobretot, de la bona fe dels funcionaris que tenen davant, a la seva arbitrarietat. Aquest fet indica que l'Estat espanyol no té, de fet, cap remordiment per les seves polítiques històriques de destrucció cultural i nacional i que no veu en la reparació d'aquestes injustícies un deure històric sinó una mera concessió.

9 (201). La Guàrdia Civil reté un home 45 minuts durant el confinament pel coronavirus perquè els parla en català: «Habla en castellano, cojones, que estamos en España.»

Data: 19/03/2020
Administració: Central
Organisme: Guàrdia Civil

Lloc: Manresa (Bages)
Territori: País Valencià

Víctima: J. M. F.

Descripció del cas: J. M. F., un veí de Manresa, va sortir de casa per llençar la brossa durant el confinament decretat pel govern espanyol arran de pandèmia del coronavirus. Quan tornava cap a casa, dos agents de la Guàrdia Civil que anaven en un vehicle el van aturar i el van interrogar sobre per què no era a casa. J.M.F. els va explicar, en català, que havia sortit a llençar la brossa, un dels supòsits en què estava permès abandonar la llar.

Quan J. M. F. va fer mitja volta, va sospirar alleujat. En aquell moment, els agents el van fer parar de nou i li van demanar què havia dit. Quan ell els va dir que només sospirava, li van etzibar: «Habla en castellano, que no te entendemos.» A més, van sortir del cotxe i un dels dos, molt enutjat, va cridar: «¡Habla en castellano, cojones, que estamos en España!» L'altre li va preguntar per què no podia respondre en castellà. J. M. F. va dir-los que ell tenia tot el dret de parlar en català. Llavors, els guàrdies civils van identificar J.M.F i van trucar a un superior perquè es personés al lloc.

En aquell moment, diversos veïns van sortir al balcó i es van posar a enregistrar el que passava. Els agents els van amenaçar perquè no ho fessin, tot i que no hi ha cap norma que prohibeixi de gravar la policia. En l'entretant, la policia local també havia arribat al lloc i un agent d'aquest cos va etzibar a J. M. F. que «es deixés de ximpleries» perquè hi havia un estat d'alarma. Amb l'ajuda de la policia local, la Guàrdia Civil va aconseguir que alguns veïns baixessin al carrer i els van prendre les dades.

Tres quarts d'hora més tard, el superior de la Guàrdia Civil es va presentar al lloc. A més de dir-li que venia d'un lloc on «parlen una cosa molt semblant al català», en referència al País Valencià, aquest agent va dir a J. M. F. que el denunciarien per desobediència o desacatament i que la multa li arribaria directament a casa perquè hi havia un estat d'alarma.

Font: Cas «La Guàrdia Civil denuncia un candidat de Junts x Manresa per parlar-los en català», *Nació Digital*. <https://www.naciodigital.cat/manresa/noticia/89628/guardia/civil/denuncia/candidat/junts/manresa/parlar-los/catala>

Una vegada més, som davant d'un cas en què uns funcionaris armats fan abús del seu poder per exigir a un ciutadà que no els parli en català. En aquest cas, a més, es veu clarament la impunitat de què gaudeixen quan arriben a amenaçar i intimidar els veïns que graven el seu abús. De fet, se senten tan impunes que fan baixar al carrer els veïns per identificar-los, sense que hi hagi cap element que ho faci necessari o cap comportament que se'ls pugui retreure. És també significatiu que l'altre cos policial present en la situació, lluny d'advertir els guàrdies civils que el dret de parlar en català és reconegut per la legislació, es posen de part dels seus col·legues discriminadors, els encobreixen i intenten dissuadir el ciutadà d'exercir el seu dret.

10 (202). Agents de la Guàrdia Civil amenacen un home que és al jardí de casa amb la família durant l'estat d'alarma, li exigeixen que parli en castellà i li diuen que el trobaran i el detindran

Data: 23/03/2020
Administració: Central
Organisme: Guàrdia Civil

Lloc: Solsona (Solsonès)
Territori: Catalunya

Víctima: Q. R. i la seva família.

Descripció del cas: Q. R. es trobava al jardí de casa xerrant amb la seva família durant el confinament per la pandèmia del coronavirus. En un moment donat, van passar per aquell carrer uns agents de la Guàrdia Civil, el cos policial de caràcter paramilitar. El decret del govern espanyol que proclamava l'estat d'alarma per la pandèmia només prohibia circular pel carrer sense una raó autoritzada, però no deia res de les propietats privades. Tot i així, els agents es van adreçar a Q. R. i li van dir que no podien ser allà. A més, li van demanar la documentació. Q. R. no els la va donar perquè era dins de casa seva. Després, un dels agents el va començar a amenaçar i, amb to provocador, li va dir: «Háblame en español. Te voy a detener, ya te encontraré.»

Font: Compte de Twitter de Q. R.

El dia 9 de març de 2020, va aparèixer publicat un report del relator especial sobre els afers de les minories de les Nacions Unides que analitzava la situació de les minories nacionals a l'Estat espanyol arran d'una visita oficial que hi havia fet el gener de 2019. Entre altres coses, l'informe estudiava l'estat en què es trobaven els drets lingüístics dels grups diferents del castellanoparlant. L'expert va trobar que les minories de tota mena –també les lingüístiques– desconfiaven de la policia i dels jutges, i que hi havia moltes informacions que els abusos i discriminacions policials restaven impunes. El relator també assenyalava que hi havia queixes que el discurs d'odi catalanòfob havia augmentat considerablement des del referèndum d'autodeterminació català de 2017 i que el govern espanyol no feia res per combatre'l. Finalment, explicava que l'absència d'un requisit als funcionaris estatals de conèixer les llengües oficials diferents del castellà creava tota mena de situacions desagradables i era la font de molta frustració i greuges entre les minories lingüístiques.

El govern espanyol, lluny d'explicar que hi hagués mesures per contrastar les denúncies i perseguir els discriminadors, i lluny de prometre canvis per millorar la supervisió dels comportaments abusius, va respondre al report del relator atacant-lo per no aportar proves i estadístiques. A més, es va mostrar particularment enutjat amb la idea que l'absència d'un requisit de conèixer les llengües oficials diferents del castellà creava malestar i va criticar que el relator no aportés cap estadística per fonamentar-ho. Aquesta actitud defensiva i negacionista és la raó per la qual els abusos com el descrit en aquesta fitxa són tan freqüents. Davant de les denúncies de membres de minories nacionals que el relator recull en el seu report, un govern que realment representés i respectés aquestes minories s'encarregaria ell mateix de crear mecanismes de control i de realitzar els sondejos d'opinió pertinents. En un context així, el missatge als discriminadors seria nítid: els abusos no seran encoberts ni tolerats. La posició real del govern espanyol –de tancament, negació i refús de canviar– té els efectes contraris: encoratja les agressions i els maltractaments, perquè envia el senyal que restaran impunes.

11 (203). La Guàrdia Civil intimida una dona que va a comprar durant el confinament pel coronavirus pel fet de parlar en català

Data: 28/03/2020
Administració: Central
Organisme: Guàrdia Civil

Lloc: Palma (Mallorca)
Territori: Illes Balears

Víctima: A. V. M.

Descripció del cas: A. V. M. conduïa el seu cotxe per la ciutat de Palma el matí del dia 28 de març, durant el confinament ordenat pel govern espanyol arran de la pandèmia de la covid-19. En un moment donat, va arribar a un control de la Guàrdia Civil. Quan va aturar el vehicle, un agent li va demanar on anava. A. V. M. li va respondre, en català, que anava a comprar. L'home li va tornar a demanar: «¿Dónde va ahora?» A. V. M. li va mostrar la bossa d'anar a comprar i li va repetir que anava a comprar. Llavors, l'home li va dir: «La próxima vez me lo dice en español y acabamos antes.» Tot i les males formes, A. V. M. va poder seguir el seu camí.

Font: Compte de Twitter d'A. V. M.

Si bé aquest cas no va acabar amb una agressió o una denúncia falsa, les exigències de no parlar en català i els comentaris hostils als ciutadans per aquesta raó són intolerables i mostren un problema subjacent en els cossos funcionaris espanyols i, concretament, en les forces policials de l'Estat: la catalanofòbia.

Una solució comprensiva al problema requeriria que tots els treballadors públics destinats en territoris catalanoparlants tinguessin l'obligació de saber català i que l'haguessin d'acreditar abans d'exercir. Per bé que aquesta reforma legal no solucionaria en si mateixa el problema de l'hostilitat ideològica contra els parlants de català per part dels funcionaris militants del nacionalisme espanyol, sí que impediria que al·leguessin el desconeixement d'aquesta llengua per vulnerar el dret d'usar-la, que actualment ja és plenament reconegut allà on el català és oficial.

12 (204). Polícies estatals ordenen a una dona que no parli en valencià i, quan ho fa, li diuen que «lo que hace usted es desacato a la autoridad»

Data: 12/04/2020

Administració: Central

Organisme: Policia estatal

Lloc: València (Horta)

Territori: País Valencià

Víctima: I. G. F.

Descripció del cas: I. G.F. era al terrat de la seva finca, a València, estenent la roba amb les seves dues filles durant el confinament decretat amb motiu de la pandèmia del coronavirus. En un moment determinat, quatre agents de la policia estatal van aparèixer al terrat de la finca adjacent, acompanyats d'un membre de la comunitat de veïns corresponent, que havia denunciat I. G. F. Els agents van saltar d'un terrat a l'altre i es van encarar amb I. G. F., de manera molt agressiva i apropant-s'hi molt, tot i que no duïen mascareta. Els policies van dir a la dona que això era desacatament i que la denunciarien, i li van exigir que s'identifiqués.

Quan I. M. G. els va dir el seu nom i cognoms, que són en català, el policia que els havia d'apuntar li va dir que «no tengo por qué entender valenciano». I. G. F. va dir que no portava el document d'identitat a sobre. En un moment donat, una veïna va treure el cap per veure què passava i es va adreçar a I. G. F. en català. Quan I.G.F. va respondre a la veïna

els policies van tractar de prohibir-li-ho: «Que no hable el valenciano. Lo que hace usted es desacato a la autoridad.» Després que una de les filles duqués a I. G. F. el seu carnet d'identitat, la dona va voler saber el número d'identificació dels policies, però ells s'hi van negar i li van dir que ja li arribaria amb la notificació de la sanció.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'època d'excepcionalitat provocada per la pandèmia i la declaració de l'estat d'alarma han comportat una agudització de les tendències autoritàries en aquells estats de tradició no democràtica. En el cas espanyol, un dels àmbits en què les pulsions autoritàries són més presents és entre els cossos policials, mai no depurats després del franquisme. Un dels col·lectius tradicionalment castigats i perseguits per aquests cossos, imbuïts de nacionalisme espanyol com estan, són els parlants de català, així com els altres grups nacionals i lingüístics diferents del dominant.

No és estrany, doncs, que, en un moment en què els cossos policials espanyols se senten més impunes i omnipotents que mai, protagonitzin encara més casos de discriminació lingüística del que els és habitual. En aquest cas concret –i al marge d'altres abusos, com irrompre en una propietat privada i negar-se a identificar-se–, és significatiu que no només intentin prohibir a una ciutadana adreçar-se'ls en català –dret que té reconegut–, sinó que arribin a exigir-li que no parli en català amb terceres persones.

13 (205). La policia municipal de Girona es nega a parlar en català a un resident estranger que no entén bé el castellà.

Data: 28/04/2020

Administració: Local

Organisme: Policia municipal

Lloc: Girona (Gironès)

Territori: Catalunya

Víctima: M. O.

Descripció del cas: M. O. és un resident estranger de ciutadania polonesa que viu a Girona. M. O. parla català però no domina el castellà, que li costa d'entendre. Un dia, a final d'abril, M. O. es trobava a casa seva i a fora hi havia molt de soroll. Com que el soroll no parava i era molt molest, va trucar a la policia municipal. Quan va explicar els fets, l'agent que s'hi va posar, una dona, li va respondre en castellà. Amb dificultat, M. O. va anar seguint la conversa. En un moment determinat, però, va demanar a l'agent que li parlés en català

perquè li costava entendre què deia. La dona es va limitar a repetir les coses en castellà aixecant la veu.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

L'oficialitat estatutària del català comporta, segons el Tribunal Constitucional espanyol, el dret de comunicar-se amb l'administració en aquesta llengua. L'Estatut bàsic de l'empleat públic, una llei estatal, estableix per a tots els treballadors públics ordinaris el deure de garantir l'atenció en la llengua oficial que el ciutadà expliciti. En el cas dels treballadors autonòmics i locals de Catalunya, a més, la llei de política lingüística de 1998 estableix un deure individual de coneixement del català «tant en l'expressió oral com en l'escripta, que el[la] faci apte[sa] per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball». La mateixa norma estableix que les administracions catalanes han d'emprar normalment el català «en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català».

És significatiu que, tot i la claredat de la legislació, sigui tan habitual trobar treballadors públics que es refusen a usar el català o a garantir el servei en aquesta llengua, fins i tot en casos en què se'ls demana expressament, i encara quan l'interlocutor té dificultats per entendre el castellà. Al marge del component ideològic nacionalista espanyol que sovint hi ha darrere d'aquests comportaments, o que els explica en part, també cal apuntar a la deixadesa dels responsables polítics i administratius. En el cas de l'administració estatal, aquesta deixadesa és sovint conseqüència de la mateixa ideologia nacionalista espanyola, però en les administracions autonòmica i local aquest factor és molt menor. Més aviat sembla que els responsables polítics veuen en la legislació lingüística més una nosa, o quelcom que els pot generar propaganda adversa en els mitjans que difonen el nacionalisme espanyol, que un cos de lleis que protegeix un bé públic de primer ordre i que tenen l'obligació de fer complir.

14 (206). Uns agents de la policia estatal diuen a un ciutadà que els ha de parlar en castellà perquè treballen «por España»

Data: 03/06/2020

Administració: Central

Organisme: Policia estatal

Lloc: Reus (Baix Camp)

Territori: Catalunya

Víctima: M. S.

Descripció del cas: M. S. va anar a la comissaria del Cos Nacional de Policia a la seva localitat, Reus, per renovar el carnet d'identitat. A la porta, els agents que controlaven l'accés el van aturar. Quan M. S. els va explicar el motiu de la seva visita, li van exigir que els parlés en castellà al·legant que no entenen el català. El ciutadà va dir que no volia canviar d'idioma i els agents li van respondre que el problema era seu perquè ells no tenien cap obligació d'entendre'l. M. S., coneixedor dels seus drets, els va dir que ells podien parlar com volguessin però que la llei els obligava a garantir l'atenció en català, i que això s'aplicava a qualsevol administració: local, autonòmica o estatal. Els funcionaris van insistir que no tenien cap obligació de fer res perquè treballaven «por España» i no «para la Generalidad». A més, van afegir que «solo faltaría que si ahora nos mandan al País Vasco tuviésemos que hablar euskera». La conversa va pujar de to i els agents van continuar dient que el problema era del ciutadà per no voler facilitar les coses parlant «en la lengua que todos entendemos» i per no tenir «educación». A més, li van etzibar que ell sí que tenia el deure de «hablar español». Finalment, però, per treure-se'l del damunt, li van donar un tiquet per poder fer el tràmit. Cal apuntar que, durant la mitja hora que el ciutadà va passar a la comissaria, la situació es va repetir i els agents de la porta van importunar una ciutadana d'edat avançada perquè els parlava en català; ella tampoc no va accedir a les exigències i no va canviar de llengua.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La paraula «Espanya» no defineix tan sols un estat, sinó que entranya un seguit de pressupòsits ideològics. Històricament, la noció d'Espanya s'ha construït sobre la idea de preeminència, hegemonia o supremacia de Castella, de la seva cultura i de la seva llengua. Per al nacionalisme espanyol, el castellà és una llengua essencialment superior a la resta d'idiomes de la península Ibèrica, que han de ser tractats com a llengüatges locals i familiars, o fins i tot desaparèixer. En aquest sentit, és significatiu que els agents de policia

protagonistes d'aquesta discriminació al·leguessin que el ciutadà no els podia parlar en català perquè treballen «por España».

La legislació estatal, molt impregnada de nacionalisme espanyol, tracta els parlants de castellà com el model de ciutadà, el ciutadà normal, i els reconeix uns drets que no fa extensius als parlants d'altres llengües. De fet, aquests segons tenen l'obligació explícita de conèixer el castellà, una mesura forçosa d'adaptació als parlants privilegiats. Tanmateix, la legislació actual crea certs espais de semiigualtat per als diferents grups lingüístics. Sovint, com que aquesta legislació entra en contradicció amb les nocions bàsiques del nacionalisme espanyol, és ignorada obertament i impunement pels cossos funcionaris – concretament per la policia, un dels que tenen més poder. Als territoris en què el català és oficial, els ciutadans tenen reconegut el dret d'expressar-se en català amb l'administració i els treballadors públics tenen el deure de garantir-lo. Amb tot, els abusos són freqüents i no hi ha mecanismes reals per contrarestar-los.

15 (207). No pot demanar cita perquè no l'entenen i s'enutgen quan no canvia al castellà

Data: 15/06/2020

Lloc: Tarragona (Tarragonès)

Administració: Central

Territori: Catalunya

Organisme: Institut Social de la Marina

Víctima: LL. P. O.

Descripció del cas: LL. P. O. va trucar a la seu tarragonina de l'Institut Social de la Marina per demanar cita per a una gestió que havia de fer. L'Institut és una entitat dependent del Ministeri espanyol d'Ocupació i Seguretat Social que presta serveis assistencials als treballadors del mar: assistència econòmica i sanitària, formació, ocupació, etc. Quan LL. P. O. va trucar-hi, s'hi va posar una administrativa que li va dir que no l'entenia en català. El ciutadà va dir que ell tenia dret de parlar en català i li va demanar que s'hi posés algú que l'entengués. La dona, que fins llavors havia estat educada, es va enutjar i li va retreure que no canviés al castellà. Finalment, el ciutadà va haver de penjar el telèfon sense poder concertar cita per la negativa de la treballadora a garantir els seus drets lingüístics.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

És freqüent que els treballadors públics de l'administració general de l'Estat no siguin ni tan sols conscients que els ciutadans tenen dret de parlar en català als territoris en què és oficial i que ells tenen l'obligació constitucional de garantir aquest dret. El Tribunal Constitucional espanyol ha dit que, del fet que la Constitució espanyola prevegi l'oficialitat estatutària de llengües diferents del castellà i del fet que l'Estatut de Catalunya declari el català llengua oficial, «se segueix, per imperatiu constitucional i sense necessitat de cap intermediació normativa, la seva condició de llengua oficial per a tots els poders públics radicats a Catalunya, siguin estatals, autonòmics o locals, i atorga als ciutadans el dret d'usar ambdues llengües en les seves relacions amb tals institucions públiques» (STC 31/2010, FJ 21). En sotmetiment a això, l'Estatut bàsic de l'empleat públic imposa el deure als treballadors públics de garantir «l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori» (Reial decret legislatiu 5/2015, art. 54.11).

Per bé que molts incompliments d'aquestes normes es deriven d'una hostilitat i una animadversió manifesta envers els catalanoparlants, el fet que en aquest cas la treballadora fos inicialment correcta en el tracte quan el ciutadà li va parlar en català indica que, probablement, es tracta d'un cas d'ignorància. De tota manera, el desconeixement d'aquestes normes apunta a un problema estructural: l'administració general de l'Estat no dona cap mena d'importància als drets lingüístics i no inculca la necessitat de respectar-los en els seus treballadors, a qui no forma en la legislació que els empara.

16 (208). Demanen a un agent de la Guàrdia Urbana que els parli en català i aquest s'hi nega i els acaba denunciant per insults i agressió a l'autoritat.

Data: 18/06/2020

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Administració: Local

Territori: Catalunya

Organisme: Guàrdia Urbana

Víctima: X. T. S. i uns amics.

Descripció del cas: La nit del 18 al 19 de juny, X. T. S. estava bevent al carrer amb uns amics, a la ciutat de Barcelona. En un moment donat, la Guàrdia Urbana els va veure i els va demanar que s'identifiquessin per multar-los, perquè el consum d'alcohol a la via pública no és permès. El grup ho va fer, però va demanar als agents que els parlessin

en català, en compliment del Reglament d'ús de la llengua catalana de l'Ajuntament de Barcelona. Els agents, lluny de canviar de llengua, els van dir que no tenien cap obligació de fer-ho. Després que la discussió pugés de to, els van dir que els arribaria una denúncia per insults i agressió a l'autoritat. A més, van escorcollar X. T. S. per buscar «drogues o alguna substància estupefaent». Com que els policies no van trobar res, finalment van marxar. Quan X. T. S. va arribar a casa, va veure que no tenia el document d'identitat. Unes hores més tard, a les tres de la matinada, un agent li va trucar per dir-li que tenien el seu document i es van oferir a passar per casa seva per donar-l'hi. Les pretensions de la policia, que semblaven indicar que volien accedir al seu domicili, no van agradar al ciutadà, que va rebutjar l'ofertament.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els cossos policials tenen, a l'Estat espanyol, una gran sensació d'impunitat. La seva presumpció de veracitat i els pocs mecanismes reals per controlar-ne el comportament i depurar-ne les responsabilitats fan que sovint tinguin actituds prepotents i gratuïtament agressives amb els ciutadans. La infracció d'una ordenança municipal –o de qualsevol norma– per part dels ciutadans no justifica un tracte agressiu i humiliant dels agents de l'autoritat, ni encara menys una infracció dels mateixos policies.

Quan la Carta municipal de Barcelona declara que el català és la llengua de l'Ajuntament, no fa altra cosa que recollir el que marca la llei de política lingüística de 1998 del Parlament de Catalunya. Aquesta segona norma estableix que les administracions autonòmica i local de Catalunya han d'emprar normalment el català «en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les en castellà, si ho demanen». Això significa que els treballadors d'aquestes administracions, que han de dominar el català segons l'article 11 de la mateixa llei, tenen l'obligació d'usar de partida aquesta llengua amb els ciutadans.

Que els agents de la Guàrdia Urbana es neguessin a parlar català fins i tot quan se'ls ho va requerir expressament mostra la impunitat que tenen els membres dels cossos policials per vulnerar la legislació, i també indica que les administracions no s'asseguren adequadament que els treballadors públics coneixen els drets lingüístics legalment reconeguts.

17 (209). Una vigilant del metro de Palma a un jove: «¡No me hables en mallorquí, a mí me hablas en castellano!»

Data: 23/06/2020

Lloc: Palma (Mallorca)

Administració: Autonòmica

Territori: Illes Balears

Organisme: Metro de Palma

Víctima: J. N.

Descripció del cas: J. P., un jove mallorquí, viatjava en el metro de Palma a les dues de l'horabaixa. Quan va haver de baixar, es va agafar a una barra per posar-se dret. Això va merèixer un retret d'una vigilant de seguretat del transport públic: «Esto no es un gimnasio.» El jove li va respondre que no havia fet res mal fet i la dona va insistir que el metro «no es un gimnasio». Quan J. P. va tornar a dir que agafar-se a una barra no tenia res de dolent, la dona li va etzibar: «¡No me hables en mallorquí, a mí me hablas en castellano!».

Font: «Una vigilant de seguretat del metro a un estudiant: “¡No me hables en mallorquí, a mí me hablas en castellano!”», *Diari de Balears*. <https://www.dbalears.cat/balears/2020/06/23/340931/vigilant-seguratat-del-metro-estudiant-hablas-mallorquin-hablas-castellano.html>

La situació de desigualtat estructural entre els parlants de català i castellà, tant legal com social, desapodera els primers i afavoreix les discriminacions i els tractes vexatoris per part dels segons, especialment –però no només– entre els seus sectors més intolerants. L'estatus superior que la Constitució espanyola i l'ordenament jurídic que se'n deriva donen al castellà crea en els seus parlants un seguit de privilegis, el més important dels quals és el de desconèixer els altres idiomes de l'Estat, fins i tot als territoris on són la llengua autòctona i tradicional.

Aquests privilegis legals, derivats del nacionalisme espanyol i del seu supremacisme lingüístic, fomenten de manera natural el sentiment de superioritat entre els parlants de castellà i faciliten que els sectors més intolerants es comportin de manera prepotent i facin exigències als parlants dels idiomes tractats com a secundaris. Com que aquest ordenament antiigualitari fomenta la ignorància del català –els parlants de català estan obligats a saber castellà–, és natural que a la pràctica els espais comuns entre catalanoparlants i castellanoparlants es castellanitzin i que els catalanoparlants es vegin pressionats a no parlar la seva llengua.

18 (210). Una vigilat de seguretat de l'aeroport de Girona no atén una persona perquè diu que no té cap obligació d'entendre el català.

Data: 07/07/2020

Administració: Central

Organisme: Enaire

Lloc: Vilobí d'Onyar (la Selva)

Territori: Catalunya

Víctima: M. O.

Descripció del cas: M. O., un resident estranger de ciutadania polonesa, es trobava a l'aeroport de Girona per tornar les claus d'un cotxe de lloguer. Quan era allà, va necessitar anar al lavabo. Com que la porta estava tancada, va demanar informació a una vigilat de seguretat de l'entrada, en català. La dona li va etzibar, en castellà, que no l'entenia i que li parlés en un idioma que ella conegués. M. O., que té dificultats per parlar castellà, va dir a la dona que ell tenia el dret reconegut de parlar en català i que, com a mínim, la treballadora l'havia d'entendre. Ella va dir que no tenia cap obligació d'entendre el català, que això ho sabia pels cursos que havia fet i que se n'anés de la terminal.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Les empreses de seguretat privada dels aeroports treballen per Enaire, antigament coneguda com a Aena, l'empresa pública dependent del govern espanyol que gestiona la navegació aèria civil. És significatiu que la vigilat discriminadora no indiqués de quina manera el ciutadà podia rebre l'atenció en català i que simplement insistís que ella no havia de saber-lo, perquè l'absència d'atenció en català suposa una vulneració clara de les obligacions d'Enaire –com a organisme públic– de respectar l'oficialitat del català i de garantir els drets lingüístics dels ciutadans.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que el català és llengua oficial de Catalunya, que els ciutadans tenen el dret d'expressar-s'hi i que la discriminació per aquest motiu és il·legal (article 6 de l'EAC de 2006). Segons el Tribunal Constitucional espanyol, l'oficialitat estatutària del català obliga totes les administracions del territori a garantir el dret dels ciutadans d'usar-lo en les seves comunicacions amb les institucions públiques (STC 31/2010, FJ 26). En aquest sentit, que Enaire no s'asseguri que les empreses al seu servei garanteixen els drets lingüístics mostra que la legislació que protegeix els catalanoparlants és obertament ignorada.

19 (211). Les infermeres li exigeixen que parli en castellà, afirmen que parlen «mallorquí, no català» i li criden «¡viva España!».

Data: 08/07/2020

Administració: Autonòmica

Organisme: Centre de Salut del Camp

Redó (IB Salut)

Lloc: Palma (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: M. M.

Descripció del cas: M.M. és un ciutadà mallorquí que el mes de juliol de 2020 va anar al seu centre de salut, a la ciutat de Palma, per fer-se una prova relacionada amb la covid-19. Un cop a la consulta, quan la infermera li va demanar quins símptomes tenia, M.M. li va respondre en català. La dona li va exigir que parlés en castellà i M.M., sorprès, va accedir-hi, tot i que a desgrat. Quan M.M. va respondre «bueno, si no hay más remedio...», una altra infermera li va etzibar de males maneres que era un irrespectuós, que era «tancat», que «vivim a Espanya» i que «viva España». El ciutadà va indicar a la infermera que l'escribassava que tots els mallorquins tenen el dret reconegut de parlar en català a la sanitat pública, i la dona, lluny de rectificar, va dir que «no xerram català, xerram mallorquí» i que no el volien atendre. En aquell moment s'hi va presentar un altre infermer, que el va tornar a alligonar i li va dir que hauria d'esperar una bona estona perquè ell tenia altres feines. Després d'esperar i de fer-se la prova, finalment Miró se'n va poder anar.

Font: «Va a fer-se la prova del Covid-19 al centre de salut del Camp Redó i en parlar en català l'infermera li diu "irrespectuós" i "¡viva España!"», *Diari de Balears*.

https://www.dbalears.cat/balears/2020/07/08/341407/fer-prova-del-covid-centre-salut-del-camp-redo-parlar-catala-infermera-diu-irrespectuos-viva-espana.html?utm_source=twitter&utm_medium=web

Un dels mètodes més reeixits del nacionalisme espanyol per minoritzar les comunitats nacionals i lingüístiques subalternes ha estat explotar-ne les divisions per fracturar-ne la unitat i mantenir els diferents subgrups enfrontats i hostils. Darrere d'expressions com «xerram mallorquí, no català», hi ha l'esforç insistent d'una ideologia d'estat de caràcter supremacista que té una presència destacada en tota mena d'institucions socialitzadores oficials i semioficials, des de l'escola –durant el franquisme– fins als jutjats, la policia i els

«Habla en castellano, cojones,
que estamos en España»

mitjans de comunicació de masses. Perquè aquesta ideologia és encara avui hegemònica, els tres infermers protagonistes de la fitxa precedent se senten segurs vulnerant els drets lingüístics dels catalanoparlants i es permeten agredir-los verbalment i exhibir els seus prejudicis.

En aquest sentit, cal destacar que la infermera més agressiva va donar com a motiu de la vulneració de drets del ciutadà el fet que «vivim a Espanya». Espanya no és, doncs, tan sols un estat, sinó que és una manera d'organitzar la diversitat lingüística que passa per la supremacia d'un grup sobre els altres.

20 (212). Se'n va sense ser atès perquè la metgessa li exigeix que parli en castellà i l'increpa perquè parla en català.

Data: 08/07/2020

Administració: Autònoma

Organisme: CAP de Mataró (Servei Català de la Salut)

Lloc: Mataró (Maresme)

Territori: Catalunya

Víctima: D. M.

Descripció del cas: El mes de juliol, D. M. va anar al CAP de Mataró per una visita mèdica. Quan va arribar al centre, va veure que la seva doctora de capçalera no hi era i que la substituïa una altra metgessa. D. M. va adreçar-se-li en català, i la dona el va increpar per aquest motiu i li va exigir que parlés en castellà si volia ser atès. El pacient s'hi va negar i va haver d'anar-se'n sense rebre l'atenció mèdica que necessitava.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La impunitat amb què es vulneren els drets lingüístics dels catalanoparlants porta a situacions com la descrita en aquesta fitxa, en què una treballadora pública pot fer exigències lingüístiques a un ciutadà que, a més, es troba en una situació de vulnerabilitat. Com que aquesta mena de comportaments són rarament castigats, tampoc a l'administració autònoma catalana –on, en teoria, els drets lingüístics estan més blindats pel deure dels treballadors de conèixer el català–, no és infreqüent que es produeixin.

Cal tenir en compte que, en absència de mesures contundents, la balança se sol decantar en contra dels drets dels catalanoparlants, per la potència que té el marc conceptual sobre les llengües que propugna el nacionalisme espanyol, en què el castellà és indispensable i en un pla superior mentre que el català és prescindible i secundari.

21 (213). No pot fer l'examen de conduir en valencià perquè no està disponible «en tractar-se d'un examen específic».

Data: 09/07/2020

Administració: Estatal

Organisme: Direcció General de Trànsit

Lloc: Alcoi (Alcoià)

Territori: País Valencià

Víctima: J. R. C.

Descripció del cas: J. R. C. va anar a examinar-se del permís A2 per conduir motocicletes a la ciutat d'Alcoi. A l'imprès de sol·licitud de l'autoescola, J. R. C. havia demanat fer la prova en valencià, però, un cop a l'edifici on s'examinava, el funcionari li va dir que l'havia de fer en castellà perquè «es la lengua oficial del estado». Quan J. R. C. va protestar, un altre funcionari va reconèixer que tenia el dret reconegut de fer l'examen en valencià, però va explicar-li que no disposaven del model de l'examen A2 en aquesta llengua «en tractar-se d'un examen específic».

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els drets lingüístics dels catalanoparlants són sovint tractats per les administracions públiques –i molt particularment l'administració general de l'Estat– no com a drets reals dels ciutadans sinó com a mera política pública. Així, la presència del català en els tràmits i el respecte al seu ús per part dels ciutadans són vistos com un compromís general de l'administració que es pot modular per raons d'oportunitat, economia i conveniència, com si fos un compromís amb el reciclatge o amb la promoció del cinema. És per aquesta raó que en molts casos el català només és present en els documents més generalistes, en les informacions més freqüents i en els primers nivells de navegació de les pàgines web oficials.

22 (214). A l'Ajuntament li diuen que parli en castellà «porque es mi lengua» i, quan s'hi nega, l'amenacen perquè «me has faltado al respeto».

Data: 10/07/2020

Administració: Local

Organisme: Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Lloc: Sant Feliu de Guíxols

(Baix Empordà)

Territori: Catalunya

Víctima: T. A.

Descripció del cas: T. A. és un ciutadà jubilat de Sant Feliu de Guíxols. El 10 de juliol va anar a fer un tràmit a l'Ajuntament del poble. A la recepció, un empleat jove li va demanar què volia. T. A. li va respondre en català i l'home li va dir que parlés en castellà. Quan T. A. va fer notar que tenia dret de parlar en català, el treballador va dir que no l'atendria si no li parlava en castellà, «porque es mi lengua». A més, en un moment de la conversa, el treballador va sortir de darrere del vidre separador amb un to amenaçador i va cridar al ciutadà perquè, segons ell, li estava faltant al respecte. Finalment, una altra treballadora hi va intervenir i va resoldre-li la qüestió que tenia, tot indicant-li com podia fer el tràmit pertinent.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Que el supremacisme lingüístic castellà és una ideologia hegemònica i perfectament normalitzada es veu en situacions com aquestes, en què els treballadors amb els llocs de menys rang poden erigir-se en petits dictadors en matèria lingüística sense témer cap conseqüència negativa. Aquest comportament despòtic i prepotent envers un catalanoparlant seria impensable envers un castellanoparlant, tingués el rang que tingués el treballador públic. En cas de produir-se una situació així, el comportament de l'empleat tindria conseqüències fulminants, tant de caràcter laboral com, probablement, en forma de campanyes mediàtiques i declaracions polítiques

23 (215). Al Registre Civil de Sant Cugat del Vallès es mostren incapaços d'atendre un ciutadà en català i vulneren intencionadament el seu dret d'opció lingüística

Data: 14/07/2020

Administració: Central

Organisme: Registre Civil

Lloc: Sant Cugat del Vallès

(Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: P. F. G.

Descripció del cas: P. F. G. va anar a l'oficina del Registre Civil de Sant Cugat per demanar una informació determinada sobre documentació i sobre les oficines de Barcelona. La persona que atenia el públic deia que no sabia parlar en català i constantment demanava a P. F. G. que repetís el que havia dit. Això va obligar P. F. G. a parlar en castellà. A més, la documentació que li van lliurar era íntegrament en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

El fet que el català sigui una llengua oficial a Catalunya obliga, segons el Tribunal Constitucional espanyol, que totes les administracions garanteixin el dret d'usar-lo en les relacions que hi tinguin els ciutadans: «La cooficialitat de la llengua catalana a la Comunitat Autònoma de Catalunya és una circumstància jurídica només possible en virtut d'una decisió reservada a l'Estatut de Catalunya i de la qual se segueix, per imperatiu constitucional i sense necessitat de cap intermediació normativa, la seva condició de llengua oficial per a tots els poders públics radicats a Catalunya, siguin estatals, autonòmics o locals, i atorga als ciutadans el dret d'usar ambdues llengües en les seves relacions amb tals institucions públiques» (SSTC 134/1997, de 17 de juliol, FJ 2, i 253/2005, d'11 d'octubre, FJ 10) (STC 31/2010, FJ 26). Aquest dret ciutadà es concreta en una obligació dels treballadors públics explicitada per l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que «han de garantir l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori» (Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, article 54.11).

En el camp del procediment i la documentació, el dret dels catalans d'usar el català amb l'administració es concreta en la Llei del procediment administratiu comú, que diu que a les comunitats autònomes amb més d'una llengua oficial «el procediment s'ha de tramitar en la llengua escollida per l'interessat» (Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, article 15), i en el decret que regula

la producció documental de l'Estat, que diu que en aquestes comunitats autònomes «els impresos normalitzats que es posin a disposició dels ciutadans [...] han de ser bilingües en castellà i en la llengua cooficial» (Reial decret 1465/1999, de 17 de setembre, pel qual s'estableixen criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat, article 5).

Tot i la claredat de les normes, és freqüent que el dret de rebre l'atenció en català es vulneri. Per una banda, el fet que generalment els treballadors públics només tinguin l'obligació individual de conèixer el castellà dificulta que els catalanoparlants puguin accedir al servei públic en igualtat de condicions que els castellanoparlants, perquè sovint els primers troben obstacles que els segons no tenen. Per altra banda, l'administració general de l'Estat no sol establir mecanismes ni pautes per assegurar-se que en cada punt d'atenció al públic hi hagi algun treballador competent en català, per la qual cosa moltes vegades els obstacles addicionals es converteixen en murs, en què el ciutadà ha de triar entre renunciar al dret d'expressar-se en català o renunciar al servei.

Aquesta situació, per bé que és denunciada regularment pels ciutadans discriminats i per entitats com Plataforma per la Llengua, es manté any rere any, perquè el govern espanyol es resisteix tant a posar fi al privilegi dels funcionaris castellanoparlants com a establir pautes d'organització que garanteixin l'exercici del dret lingüístic als catalanoparlants.

24 (216). Li diuen que no tenen el document de consentiment per a la prova de la covid-19 en valencià, tot i que signar-lo és obligatori per fer-se-la

Data: 22/07/2020

Administració: Autònoma

Organisme: Centre de Salut Salvador Allende

Lloc: València (Horta)

Territori: País Valencià

Víctima: Z. G. C.

Descripció del cas: Z. G. C. va anar al Centre de Salut Salvador Allende de València per fer-se la prova de la covid-19. Quan va arribar al taulell, la treballadora va informar-la que havia de signar un document de responsabilitats en què es comprometia a fer quarantena els dies següents. Quan Z. G. C. anava a llegir el paper va veure que estava en castellà i va

demanar a la dona que l'hi lliurés en valencià. La dona va fer que no amb el cap i va dir «no, solo en castellano», tot indicant que anaven desbordats i que no tenien temps d'incloure el valencià. Per fer-se la prova, era obligatori signar el document, i, per tant, van obligar Z. G. C. a triar entre renunciar a la prova o als seus drets lingüístics. Z. G. C. va optar per signar, però va presentar una instància posteriorment. En la queixa, la ciutadana va explicar que tota la informació fixa a l'exterior del centre, així com la retolació, eren íntegrament en castellà, sense cap presència del valencià.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La desigualtat de partida instaurada per la Constitució espanyola, en virtut de la qual tots els ciutadans tenen l'obligació de saber castellà però –segons el Tribunal Constitucional espanyol– no se'ls pot imposar cap obligació general de conèixer el català, ni tan sols als territoris on és la llengua autòctona i tradicional, crea un vici de partida que sovint converteix el català en una llengua secundària i de més a més. En aquest sentit, fins i tot quan les lleis obliguen a l'ús del català –com passa en l'administració radicada en territoris en què aquesta llengua és oficial–, sovint s'esgrimeixen motius d'oportunitat i raons expeditives per bandejar la llengua pròpia.

Així, l'estrès i la sobrecàrrega de feina provocats per la lluita contra la covid-19 poden servir d'excusa per excloure el català, però mai no serien usats per fer el mateix al castellà. Com que l'obligació de conèixer el castellà és general, mai no es tracta aquesta llengua com un afegit l'oportunitat d'inclusió del qual cal valorar en cada situació; en canvi, el català és tot sovint tractat exactament d'aquesta manera.

25 (217). Una funcionària li exigeix que parli en castellà quan va a renovar el carnet d'identitat perquè «yo no hablo ni entiendo el catalán»

Data: 28/07/2020

Administració: Central

Organisme: Policia estatal

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: B. P. S.

Descripció del cas: B. P. S. va anar a la comissaria del Cos Nacional de Policia del carrer Balmes de Barcelona per tramitar la renovació del carnet d'identitat i del passaport. Quan una funcionària el va atendre, hi va intercanviar algunes comunicacions, ell en català i la dona en castellà. En un moment concret de la conversa, però, la funcionària li va etzibar, amb to arrogant i prepotent, que parlés en castellà perquè «yo no hablo ni entiendo el catalán». B. P. S. , que no volia problemes, s'hi va avenir, però posteriorment va demanar assessorament a Plataforma per la Llengua perquè era conscient que li havien vulnerat el dret d'opció lingüística.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els funcionaris de l'administració general de l'Estat que vulneren els drets lingüístics moltes vegades imposen una disjuntiva, implícita o explícita, als ciutadans discriminats. En la prestació d'un servei públic, els catalanoparlants s'arrisquen a veure'l denegat si opten per mantenir-se en la seva llengua quan un funcionari els ha exigint que no ho facin. En els casos en què és l'administració qui vol alguna cosa del ciutadà, les víctimes de la discriminació lingüística poden tenir por de conseqüències negatives, sancions i denúncies si no cedeixen a les exigències il·legals dels funcionaris vulneradors.

Tot això succeeix, primerament, perquè, a diferència del castellà, el català no és un requisit general per als treballadors de l'administració general de l'Estat: com que no tenen l'obligació de saber català, és molt més fàcil que facin exigències lingüístiques als ciutadans que parlen aquesta llengua, encara que no sigui legal. A més, els ciutadans catalanoparlants tenen la sensació que els vulneradors lingüístics tenen impunitat i que ells estan desprotegits, perquè, tot i les nombroses queixes i instàncies, els responsables polítics i els alts càrrecs de l'administració no fan res per inculcar entre els treballadors públics la necessitat de respectar aquests drets ni creen mecanismes de supervisió, control i depuració de responsabilitats.

26 (218). Es veu forçat a parlar en castellà perquè la secretària del CAP li faci la fitxa de salut.

Data: 30/07/2020
Administració: Autònoma
Organisme: CAP de Calafell

Lloc: Calafell (Baix Penedès)
Territori: Catalunya

Víctima: A. J. R.

Descripció del cas: A. J. R. va anar al Centre d'Atenció Primària de Calafell perquè tenia dolor a l'orella. A l'entrada, la secretària li va demanar que li digués el número del carnet d'identitat, que per les mesures sanitàries arran de la covid-19 no es podia lliurar en mà. Quan el ciutadà li va dir els números en català, la treballadora va dir que no l'entenia. Amb tot, A. J. R. tenia la sensació que la dona només feia veure que no comprenia el català, perquè al principi de la conversa li havia dit que «tú no eres del pueblo», i això indicava que no acabava d'arribar a Catalunya. Primerament, un altre treballador va socórrer-lo i va traduir el que deia A. J. R. a la dona, però, en un moment donat, el ciutadà es va veure forçat a renunciar al seu dret de parlar en català perquè era ella que li feia la fitxa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 11 de la Llei 1/1998, de política lingüística, obliga tots els treballadors públics de Catalunya a «tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escripta, que el[is] faci apte[s] per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball». Per assolir això, els processos de selecció, també del personal laboral, han d'exigir l'acreditació del «coneixement de la llengua catalana, tant en l'expressió oral com en l'escripta, en el grau adequat a les funcions pròpies de les places de què es tracti, en els termes establerts per la legislació de la funció pública». Tot i la claredat d'aquesta norma, és molt freqüent que en l'administració, i especialment en el sistema sanitari, els ciutadans catalanoparlants trobin obstacles per expressar-se en català.

L'incompliment flagrant de les normes que protegeixen els drets lingüístics és més freqüent en les relacions amb l'administració estatal, per motius relacionats amb la manca de garanties en la normativa i amb la identificació ideològica d'aquesta administració amb el nacionalisme espanyol; però des de fa uns anys hi ha hagut un augment destacat dels casos denunciats en el sistema sanitari català, que forma part de l'administració de la Generalitat. Sovint, aquestes situacions es justifiquen amb criteris d'oportunitat i es presenten com a casos aïllats, però es van acumulant i no hi ha hagut cap intent comprensiu de depurar els incompliments legals. De fet, es podria argumentar que la negligència continuada i la negativa d'actuar davant de les denúncies podrien constituir un delictes de prevaricació.

27 (219). Troba moltes dificultats per comprar telefònicament un bitllet de Renfe en català i, quan va a l'oficina a fer-ho, li diuen que parli en castellà

Data: 01/08/2020

Administració: Central

Organisme: Renfe

Lloc: Castelló de la Plana
(Plana Alta)

Territori: País Valencià

Víctima: E. S. G.

Descripció del cas: El primer d'agost, E. S. G. va intentar comprar un bitllet de tren per tornar de Castelló de la Plana a Barcelona uns dies més tard, després d'unes setmanes d'estiueig a Moncofa, un poble de la comarca de la Plana Baixa. Com que la pàgina web no funcionava, E. S. G. va trucar per telèfon al servei de bitllets de Renfe, l'empresa pública gestora. El servei de telèfon distingia l'atenció en diverses llengües, i també distingia el català del valencià, com si es tractessin d'idiomes diferents. E. S. G., tot i ser barceloní, va triar l'opció de «valencià», però, malgrat que va esperar més de quinze minuts, no el va atendre ningú. Després d'intentar-ho una segona vegada i esperar quinze minuts més sense èxit, va provar l'opció en «català». Aquesta vegada, després de cinc minuts, sí que el van atendre, però li van dir que el tràmit només es podia fer presencialment a l'oficina corresponent. Aquella mateixa vesprada, E. S. G. va desplaçar-se a Castelló per comprar el bitllet. A l'oficina, el treballador d'atenció al públic li va exigir que li parlés en castellà tot al·legant que no entenia la llengua catalana, i el ciutadà es va veure obligat a fer-ho.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els serveis telefònics i virtuals en llengua catalana sovint són inexistent. En moltes ocasions, aquests serveis no disposen d'una versió en llengua catalana i, en altres casos, les versions en català són meres façanes sense cap existència real. En el cas de les pàgines web, les observacions anuals de Plataforma per la Llengua han mostrat que només un terç tenen versions teòricament en català i que més de la meitat d'aquestes versions són traduccions residuals d'una primera plana de navegació i d'alguns menús estàtics que no permeten fer les gestions bàsiques en català. En el cas de l'atenció telefònica, és un fenomen recurrent que les línies en català estiguin inoperatives o que calgui esperar molta estona per obtenir-hi una resposta.

D'altra banda, l'administració general de l'Estat sovint promou el secessionisme lingüístic i tracta el català com si es tractés de dues llengües diferents, el «català» (parlat a Catalunya i a les Illes Balears) i el «valencià» (que agruparia les variants parlades al País Valencià). Aquesta política de disgregació lingüística, que és contrària a les obligacions concretes per Espanya amb la ratificació de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, és justificada per l'administració i la judicatura amb l'argument espuri que l'Estatut d'autonomia valencià anomena la llengua «valencià», mentre que el català i el balear l'anomenen «català»; però, en el fons, es tracta d'una política de minorització lingüística vinculada als objectius assimiladors de les minories nacionals del nacionalisme espanyol històricament majoritari. En aquest sentit, cal recordar que les institucions espanyoles mai no han abordat amb el mateix nominalisme el reconeixement del «castellà» i de l'«espanyol»: tot i que la Constitució espanyola només reconeix explícitament el «castellà», les institucions espanyoles consideren que és la mateixa llengua que alguns països reconeixen com a «espanyol» i la legislació interna espanyola usa aquest segon terme en moltes ocasions.

28 (220). Discriminen un home de 74 anys per parlar en català en una botiga de Vodafone i els Mossos li diuen que hauria d'entendre que a Cerdanyola «hi ha molta multiculturalitat»

Data: 12/08/2020

Administració: Autonòmica

Organisme: Mossos d'Esquadra

Lloc: Cerdanyola del Vallès

(Vallès Occidental)

Territori: Catalunya

Víctima: J. P.

Descripció del cas: J. P., un ciutadà de Cerdanyola de 74 anys, va anar a la seva botiga de telefonia, de Vodafone, per fer una devolució d'equips de telefonia i fibra òptica. Quan l'home va intentar donar les seves dades a la dependenta, aquesta li va etzibar d'una manera molt desagradable: «No le entiendo, hábleme en castellano.» L'home li va dir que no ho faria i li va oferir un document en què hi havia les dades que necessitava i el codi de la gestió. La dona, però, es va negar a mirar el document i va engegar-li, en un to encara més desagradable: «Dígamele usted y dígamele en castellano.» En aquell moment, J. P. va demanar que l'atengués una altra persona, però la dona s'hi va negar: «No le atenderá nadie más que yo y usted me hablará en castellano. Estamos en España y usted conoce o

debe conocer el español. Si no quiere hablar en castellano, salga de la tienda.» Ateses les circumstàncies, el ciutadà va exigir el full de reclamacions, però la dona va tornar-hi: «En castellano o no se los doy... Además, no tengo la obligación de dárselos, pues usted ya no es cliente de Vodafone.» Amb això, va indicar que entenia perfectament allò que li deia J. P.. A més, va afegir: «Estoy harta de gente como usted y de sus tonterías. A todos los que vienen como usted les digo lo mismo, o me hablan en castellano o se largan de la tienda.» A més, va insultar el ciutadà de manera molt desagradable.

Ja fora de la botiga, J. P. va trucar als Mossos d'Esquadra perquè diguessin a la dona que havia de lliurar-li els fulls de reclamacions. Els agents van fer-ho, però també van responsabilitzar el ciutadà de la situació i van intentar fer-lo sentir culpable de la discriminació que havia rebut. Concretament, van dir que «hauria d'entendre» que «a Cerdanyola hi ha molta multiculturalitat», com si això suposés el relegament del català a favor del castellà i s'hagués de permetre la vulneració dels drets lingüístics dels catalanoparlants. I encara van afegir que «no pot anar exigint que li parlin en català», com si no hagués estat la dona qui li havia exigint que parlés en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La precarietat en què es troben els drets lingüístics dels catalanoparlants es fa evident quan els cossos policials, que són qui tenen encomanada la funció de fer complir la legislació vigent, justifiquen la vulneració d'aquests drets de manera oberta. Sovint, aquesta actitud és una combinació d'ignorància de la legislació en matèria de llengua –fet que mostra la poca importància que té en la formació dels funcionaris– i de nacionalisme espanyol, més conscient o menys.

En aquest cas, la policia autonòmica mostrava, per una banda, un desconeixement preocupant que la Llei 1/1998, de política lingüística, obliga des de fa més de vint anys els establiments oberts al públic a «estar en condicions de poder atendre els consumidors i consumidores quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya» (article 32.1), i que la Llei 18/2017 estableix el mateix per a «les persones que accedeixin a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, àdhuc aquelles que ho facin en qualitat de treballadors assalariats» (article 8.3). Per altra banda, els agents reproduïen arguments fal·laços i contradictoris del nacionalisme espanyol quan indicaven que la «multiculturalitat» està renyida amb el dret de parlar en català i que el culpable d'intolerància era el ciutadà perquè «no pot anar exigint que li parlin en català», quan qui exigia que el ciutadà parlés en una llengua concreta era la dependenta de la botiga.

29 (221). Una botiga de Movistar discrimina lingüísticament una dona de 77 anys i la policia local es nega a tramitar la denúncia perquè el treballador «potser era de fora»

Data: 14/08/2020

Administració: Local

Organisme: Policia local

Lloc: Santa Susanna (Maresme)

Territori: Catalunya

Víctima: M. T. M. R.

Descripció del cas: M. T. M. R., una ciutadana de Santa Susanna de 77 anys, va anar a la seva botiga de telefonia, de Movistar, per resoldre un problema tècnic. El treballador, que ja l'havia atès anteriorment, entenia perfectament el català i també el parlava una mica, tot i que l'altra vegada li havia demanat si ell podia passar-se al castellà, cosa a què M. T. M. R. va accedir. Aquest cop, però, només de veure la dona, el treballador li va cridar que no entenia el català i va repetir-ho diverses vegades quan ella va intentar explicar-li el problema que tenia. En un moment donat, el treballador la va tallar i li va dir que segués, que no l'atendria fins que no parlés en castellà. La dona va estar asseguda mitja hora mentre el treballador atenia altres persones i se'n va anar sense poder solucionar els problemes que tenia. M. T. M. R. sospita que el canvi d'actitud del treballador es devia al fet que ella portava una flor de color groc a la solapa que mostrava el seu suport als presos polítics catalans.

Quan M. T. M. R. se'n va anar a la policia local per presentar una denúncia per la discriminació soferta, l'agent que l'atenia es va negar a agafar el paper perquè «això no és un delicte». Ella va insistir que, com a mínim, era una falta. Llavors l'agent li va dir que se n'anés als Mossos i després la va intentar dissuadir amb l'argument que potser el treballador discriminador «era de fora».

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els drets Aquest cas és pràcticament calcat a l'anterior: un ciutadà catalanoparlant és discriminat en un comerç (que curiosament també es tracta d'una botiga de telefonia) i, quan ho denuncia a la policia, aquesta es posa de part dels agressors i justifica la situació amb arguments vinculats a la propaganda del nacionalisme espanyol. Com en el cas anterior, és significatiu que l'agent de la policia municipal justifiqués la discriminació soferta per la

ciutadana catalanoparlant apel·lant als orígens del discriminador («potser era de fora»). A l'agent no se li hauria acudit justificar que un treballador de cara al públic denegué el servei a un client per ignorància del castellà, perquè en el marc del nacionalisme espanyol, que és supremacista castellà, el que és normal és que a Espanya els immigrants aprenguin castellà, ja visquin a Còrdova o al Maresme.

Així, l'aprenentatge del castellà és vist com una necessitat imperiosa, un deure cívic, mentre que el català és merament opcional. Això suposa que als ciutadans de llengua materna castellana els són reconeguts uns drets lingüístics superiors, dins i fora del territori en què aquest és l'idioma autòcton, mentre que la possibilitat dels catalanoparlants d'usar la seva llengua sempre depèn de la voluntat arbitrària de qui tenen davant. En aquest marc, és clar, el català tendeix a la residualitat i a ésser confinat a l'àmbit familiar i de confiança.

30 (222). Un revisor i un agent de seguretat de Renfe increpen i intenten retenir una noia perquè no els parla en castellà, i li diuen que no tenen cap obligació de saber català

Data: 21/08/2020

Administració: Autònoma

Organisme: Renfe

Lloc: La Garriga (Vallès Oriental)

Territori: Catalunya

Víctima: G. E.

Descripció del cas: G. E. viatja cada dia de la Garriga a Vic amb els trens de la línia R3 de Renfe. Un dia de finals de juliol, va demanar un bitllet de devolució al revisor. Quan li va intentar explicar què necessitava, l'home la va tallar: «A mí me hablas español porque estamos en España.» Poc després, va veure que el revisor i un agent de seguretat que duia una polsera de la policia espanyola abusaven d'un noi d'origen africà i li feien pagar una multa tot i que havia pagat el bitllet, i els ho va recriminar. Davant d'això, la parella de treballadors mantinguts per l'erari públic li van etzibar un altre cop que els parlés «en español» perquè «estamos en España». A més, la van començar a perseguir pel tren exigint que els parlés en aquesta llengua i repetint-li que no tenien cap obligació de saber català. En més d'una ocasió, van intentar retenir-la, fins al punt que a l'estació de Vic no la volien deixar baixar i van amenaçar-la de trucar als Mossos d'Esquadra.

Font: «VÍDEO: Greu incident a Renfe per parlar en català», *El Caso*.

https://elcaso.elnacional.cat/ca/successos/video-revisor-vigilant-renfe-noia-parlar-catala-espanol-rodalies-garriga-vic-barcelona_36635_102.html

Com en el cas anterior, tornem a trobar una situació d'assetjament i hostilitat manifesta a ciutadans catalanoparlants per part d'un agent de seguretat, que en aquest cas operava conjuntament amb un treballador d'una empresa pública. El de les empreses de seguretat es tracta d'un sector profundament impregnat dels prejudicis del nacionalisme espanyol, també el supremacisme lingüístic castellà, fet que és especialment greu perquè són persones armades que han de garantir la integritat i la seguretat dels ciutadans. És molt probable que els vincles d'aquestes empreses amb els cossos policials i militars espanyols, particularment la Guàrdia Civil, juguin un paper central en el perfil nacionalista de molts dels treballadors.

Al marge d'això, també és greu que les actituds catalanòfobes no desapareguin ni tan sols quan les empreses de seguretat estan prestant un servei públic, perquè això indica que les administracions no fan prou per garantir un tracte correcte als ciutadans catalanoparlants.

31 (223). Un vigilant de seguretat del Departament de Salut de la Generalitat intenta forçar diversos periodistes a parlar-li en castellà i els insulta quan no ho fan

Data: 27/08/2020

Administració: Autònoma

Organisme: Departament de Salut

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: Diversos periodistes.

Descripció del cas: A final d'agost, una periodista va anar al Departament de Salut per assistir a una roda de premsa. A l'entrada, la va aturar un agent de seguretat per demanar-li qui era. Quan la dona va respondre-li en català, l'home va dir que, si no li parlava en castellà, no la deixaria passar. Ella s'hi va negar, i l'home va adoptar un posat fanfarrò i li ho va retreure de manera despectiva. Per tot això, la periodista es va veure obligada a trucar a un encarregat de premsa del departament, que va haver de baixar per fer-la passar. En veure això, el vigilant es va posar molt agressiu i va començar a insultar el treballador del departament: «sois unos inútiles», «deberíais formaros», «háblame en español». Posteriorment, la periodista va saber que altres companys de professió que havien assistit a la roda de premsa havien tingut el mateix problema amb el vigilant i que n'havien rebut insults.

Després de l'incident, la periodista va fer pública la discriminació rebuda a les xarxes socials, fet que va generar una campanya d'assetjament per part de mitjans nacionalistes espanyols i de comptes de Twitter reals i falsos. Aquesta campanya d'insults i desqualificacions propugnava arguments supremacistes castellans i invertia els rols d'agressor i agredida per culpabilitzar la víctima de l'actitud del vigilant xenòfob.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

L'incident recollit en aquesta fitxa mostra de manera molt clara que el supremacisme lingüístic castellà se sap impune en les seves agressions. Per bé que és possible que l'agressor d'aquest cas concret no calculés bé els límits de la impunitat (totes les situacions de privilegi i de dominació en tenen, més alts o menys), és evident que sabia que la vulneració dels drets lingüístics dels catalanoparlants i llur humiliació era fins a cert punt tolerada.

Per una banda, l'empresa de seguretat per a qui treballava no devia exigir als treballadors que coneguessin la llengua autòctona del país, ni tampoc els devia advertir de la importància dels drets lingüístics dels seus parlants. De fet, el més probable és que la cultura política de l'empresa en qüestió estigués fortament impregnada del nacionalisme espanyol, com passa en tantes agències de seguretat privada. Per altra banda, aquesta mena de comportaments xenòfobs són sovint justificats, encoratjats i aplaudits per la premsa nacionalista espanyola, que té una gran capacitat de penetració pels seus vincles amb el poder i les institucions de l'Estat i per l'acceptació d'aquesta ideologia entre la majoria nacional castellana. Per bé que és habitual, no deixa de ser molt preocupant que les víctimes de discriminacions lingüístiques siguin sistemàticament assetjades, insultades i silenciades per la premsa nacionalista i oficialista, que tendeix a capgirar els rols de la víctima i l'agressor.

32 (224). Va a fer-se la prova del coronavirus i l'increpen perquè parla en català

Data: 31/08/2020

Lloc: Palma (Mallorca)

Administració: Autònoma

Territori: Illes Balears

Organisme: Centre de Salut
Casa del Mar

Víctima: X. F. P.

Descripció del cas: X. F. P., un ciutadà de Palma, va anar al seu centre de salut per fer-se una PCR per comprovar si tenia el coronavirus. Quan va arribar al centre, es va adreçar en

català a la professional que l'havia d'atendre. Aquesta, irritada, li va etzibar: «¡Háblame en castellano que no te entiendo!» X. F. P. assegura que ha tingut el mateix incident en la sanitat pública en múltiples ocasions i que l'administració sempre hi troba excuses, sigui la manca de personal o l'emergència de la pandèmia.

Font: «Un ciutadà va a fer-se una PCR al centre de salut Casa del Mar de Palma i li etziben: “¡Háblame en castellano que no te entiendo!”», *Diari de Balears*.

<https://www.dbalears.cat/balears/2020/09/19/343691/ciutada-fer-pcr-centre-salut-casa-del-mar-palma-etziben-hablame-castellano-entiendo.html>

Els drets lingüístics dels ciutadans catalanoparlants són sovint tractats com una nosa o com un caprici que pot subordinar-se a tota mena de consideracions d'oportunitat. Les excuses poden ser molt variades: la manca de personal, que el metge encara està aprenent-ne, que es tracta d'un resident del MIR de fora del domini lingüístic, que hi ha un desbordament de feina, que no hi ha recursos per a formació, la covid-19, etc. En el fons, quan les excuses són tantes i tan variades, es fa evident que allò que manca és la voluntat d'exercir el poder que es té per fer complir la legislació vigent.

Protegir els catalanoparlants pot tenir costos, perquè el nacionalisme espanyol –que defensa la supremacia de la llengua castellana– té tota mena d'altaveus per assetjar aquells que posen en qüestió aquesta supremacia o que no accepten privilegis per als seus parlants. En tot cas, aquesta pressió i aquest assetjament mediàtic –o sindical– no haurien de ser mai una excusa per deixar d'exigir als treballadors públics que respectin els drets lingüístics reconeguts per la legislació.

33 (225). La policia espanyola l'intenta forçar a parlar en català en un control i, quan no hi accedeix, li fan comentaris despectius i el retenen. Més tard, no li tramiten la denúncia perquè parla en català

Data: 02/09/2020

Lloc: La Jonquera (Alt Empordà)

Administració: Estatal

Territori: Catalunya

Organisme: Cos Nacional de Policia

Víctima: J.

Descripció del cas: J. és un ciutadà de 64 anys que gestiona finques de suro a l'Alt Empordà. A començament de setembre, la policia espanyola el va aturar en un control a la carretera d'Agullana a la Jonquera mentre anava amb el cotxe a treballar. Els agents li van demanar la documentació i li van fer un seguit de preguntes, que el ciutadà va respondre en català. Els policies van reaccionar de manera hostil i li van exigir que parlés en castellà perquè «no le entendemos» i perquè «estamos en España». A més, el van fer baixar del cotxe de mala manera i van fer-li un escorcoll complet del vehicle, sense permetre-li ser-hi present i fent-li comentaris despectius com ara que tenia molt mala educació. A més, li van comissar diverses navalles palleareses que feia servir per a la seva feina.

Quan posteriorment J. va anar a formular una queixa a la comissaria de la policia espanyola de la Jonquera, l'agent que el va atendre també el va discriminar lingüísticament i, de mala manera, li va etzibar que no l'entenia «si no me habla en español».

Font: «Háblenos en castellano que estamos en España»: torna el clàssic de la policia espanyola», *El Món*. https://www.elmon.cat/politica/denuncia-cnp-mossos-tracte-rebut-parlar-catala_2134800102.html

Novament trobem un cas de discriminació lingüística i abusos a un ciutadà catalanoparlant per part d'agents d'un cos armat que en teoria té encomanada la defensa i protecció dels drets dels ciutadans. El més significatiu del cas és la completa indefensió en què es troben molts catalanoparlants en aquestes ocasions: com que no es tracta de discriminacions esporàdiques i concretes, sinó que el problema és estructural i fruit d'una ideologia hegemònica, els ciutadans tenen poques maneres efectives de fer valdre a favor seu els mecanismes de depuració de responsabilitats previstos per la legislació.

Si els membres dels cossos funcionaris espanyols –i particularment la policia– ja tenen tendència a l'encobriment mutu i al corporativisme, i a un tracte autoritari envers els ciutadans –tot llegat de la seva història i de la de l'Estat–, aquesta realitat és encara més evident quan els ciutadans perjudicats són membres de grups minoritzats i considerats com a amenaces pel nacionalisme espanyol hegemònic.

34 (226). La policia local de Manacor l'obliga a crits a parlar en castellà per posar una denúncia per un robatori.

Data: 06/09/2020

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Manacor (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: R. M. A.

Descripció del cas: R. M. A. va anar a posar una denúncia a la comissaria de la policia local de Manacor perquè la seva àvia havia estat víctima d'un robatori a casa seva. Quan es va adreçar en català a l'agent que l'havia d'atendre, la funcionària va començar a dir-li de mala manera «¿qué? ¿qué?!» cada cop que ell parlava. En un moment determinat, l'agent li va etzibar que li parlés en castellà perquè en tenia l'obligació i, si no, no l'atendria. Quan R. M. A. es va mantenir en català –com era el seu dret–, la policia li va dir que no era de Mallorca, que venia de Madrid i que no sabia parlar en mallorquí. Com que R. M. A. no cedia, la dona es va posar a cridar dient repetidament que parlés en castellà. Com que feia molt de soroll, un altre agent s'hi va acostar i va dir a Rafael que, si volia ser atès en català, haurien de trucar a una altra persona, que trigaria molt, que era tard i que no podien ser allà tot al dia.

R. M. A. es va veure tan pressionat i tenia tanta necessitat de deixar constància de la denúncia –perquè volia que la policia científica anés a casa de la seva àvia– que va acabar cedint. Posteriorment, tenia por de presentar una denúncia administrativa per la discriminació soferta per la possibilitat que això perjudicés la investigació del robatori.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els catalanoparlants que es veuen pressionats a canviar de llengua per part de funcionaris públics es troben sempre en una situació de clara inferioritat. Els tractes amb l'administració són sovint o bé per cobrir necessitats o bé per obligació legal, i això sempre dona una situació de força al treballador públic.

El ciutadà del cas descrit és una persona lingüísticament conscienciada, coneixedora dels seus drets i dels reptes que té la llengua; però, en una situació com la descrita, és humanament comprensible que finalment tirés la tovallola i passés al castellà. Els funcionaris que li negaven el dret de parlar en català li estaven, en essència, fent un xantatge: o s'expressava en la llengua que ells volien o no podria denunciar el robatori patit per la seva àvia.

L'actitud dels funcionaris s'ha d'entendre com una forma de supremacisme lingüístic castellà, un ideari que justifica els privilegis del grup lingüístic castellà envers els parlants de català i la subordinació d'aquests segons a la comoditat dels primers, fins i tot als territoris en què els segons són autòctons. Només si els catalanoparlants es veuen obligats a parlar en castellà, els castellanoparlants poden ignorar aquesta llengua sense impediments.

35 (227). Parla per telèfon amb el metge del CAP i aquest li ordena que li parli en castellà; quan no ho fa, el metge se'n mofa

Data: 28/09/2020

Administració: Autònoma

Organisme: CAP de Mataró (Servei Català de la Salut)

Lloc: Mataró (Maresme)

Territori: Catalunya

Víctima: J. G.

Descripció del cas: Sembla que la discriminació que va patir D. M. al CAP de Mataró el mes de juliol per part d'una metgessa (vegeu la fitxa 20) no es tractava d'un fet aïllat: a final de setembre, un altre ciutadà va ser instat a no parlar en català per un altre professional del centre i, quan no va cedir, va ser escarnit.

J. G. va trucar al CAP de Mataró diverses vegades durant el mes de setembre, però en cap dels casos va poder rebre l'atenció que necessitava. Finalment, va optar per emplenar una sol·licitud de contacte en un formulari web. El dia 28 d'aquell mes, el centre es va posar en contacte amb ell. El metge que li va trucar va iniciar la conversa canviant-li el nom al castellà.. A pesar que el metge va rectificar quan el ciutadà l'hi va dir, quan li va exposar la consulta en català, el professional li va etzibar que no l'entenia i que li parlés en castellà. Quan J. G. li va repetir de manera clara i entenedora, i tot i que el va entendre, el metge va refusar-se a resoldre-li el problema i el va escarnir: «Dime algo más en castellano.»

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Una de les respostes habituals de les autoritats i dels sectors polítics que relativitzen les discriminacions lingüístiques és que els casos concrets que es denuncien són excepcionals, «casos aïllats». La llarga llista de discriminacions que recullen els reports anuals de Plataforma per la Llengua –discriminacions que, d'altra banda, segueixen patrons semblants i mostren actituds impregnades d'ideologia xenòfoba– desmenteix aquesta línia argumentativa.

En el cas del CAP de Mataró, a més, és significatiu que, amb pocs mesos de diferència, dues persones diferents hagin denunciat discriminacions per part de professionals del centre, que no eren ni tan sols la mateixa persona (en un cas era una dona i, en l'altre, un home). Aquesta realitat, per una banda, reforça encara més la conclusió que les discriminacions lingüístiques són un problema estructural, vinculat a una manera de comprendre la societat –el nacionalisme espanyol–, i, per l'altra, indica que les institucions i els organismes concrets no fan prou per erradicar aquestes actituds, ni tan sols entre els seus treballadors.

36 (228). Una treballadora de Correus l'intenta obligar a parlar en castellà tot i que l'entén en valencià i, quan es queixa, fa veure que és ell qui li ha fet exigències lingüístiques

Data: 29/09/2020

Administració: Estatal

Organisme: Correus

Lloc: Finestrat (Marina Baixa)

Territori: País Valencià

Víctima: S. L.

Descripció del cas: S. L. va acudir a l'oficina del servei postal estatal de Finestrat per fer un enviament. Quan es va adreçar en català a la treballadora que l'atenia, aquesta li digué: «¿Me estás hablando en valenciano? Esto es España.» S. L. li va dir que ell parlaria en valencià i que ella podia parlar en castellà, si ho volia, però la dona li va etzibar que ella tenia dret de no entendre el valencià. Quan el ciutadà li va fer veure que s'estaven entenent tota l'estona, la dona va començar a dir: «¡No entiendo! ¡No entiendo!», de manera clarament actuada. En aquest punt, S. L. va demanar un full de reclamacions. Primerament, la treballadora es va negar a facilitar-l'hi, però finalment sí que ho feu. Mentre ell empenava el paper, la treballadora es va posar a parlar amb una companya i, alterant la realitat dels fets, li va dir que «queria obligarme a hablar en valenciano.»

Al full de reclamacions, però, tot i capgirar la situació, la dona va admetre que havia incomplet les previsions de l'article 54.11 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que preveu que els empleats públics «han de garantir l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori». Literalment hi va apuntar: «No me he negado a atenderle en ningún momento. Soy castellana. El valenciano lo entiendo a medias. Le dije por favor si me podía hablar en castellano.»

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Una tàctica molt habitual dels discriminadors lingüístics és fer-se passar per víctimes. És freqüent que aquestes persones facin exigències lingüístiques als catalanoparlants i que després presentin els fets com si haguessin estat els catalanoparlants qui els haguessin exigit canviar de llengua. A més, les discriminacions lingüístiques no sempre es produeixen per una impossibilitat real de comprensió del català, sinó perquè aquestes persones d'actituds xenòfobes perceben l'ús del català amb ells (o l'ús del català en general) com un qüestionament dels seus privilegis i de l'estatus exaltat del castellà.

37 (229). El metge l'esbronca i li ordena que li parli en castellà perquè «soy cubano»

Data: 04/10/2020

Administració: Autonòmica

Organisme: Hospital de Palamós

Lloc: Palamós (Baix Empordà)

Territori: Catalunya

Víctima: N. C. R.

Descripció del cas: N. C. R. es trobava hospitalitzada a l'Hospital de Palamós, un centre hospitalari adscrit en els Serveis de Salut Integrats del Baix Empordà, dirigits per una fundació amb participació pública. Un matí, el metge de guàrdia va entrar a l'habitació i va demanar per què la pacient encara no s'havia aixecat. La dona, sorpresa, li va demanar què volia dir. L'home, de manera agressiva i arrogant, li va etzibar: «Háblame en castellano que soy cubano.» A partir d'aquí, l'home es va agitar molt i va començar a cridar a N. C. R. fins al punt que ella, superada, es va posar a plorar.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Seria inconcebible que a Alemanya un treballador sanitari increpés un pacient per parlar alemany, o a Flandes per parlar neerlandès, o al Quebec per parlar francès. Els catalanoparlants que viuen a l'Estat espanyol, però, no són vistos per la ideologia nacionalista hegemònica com a ciutadans amb plens drets lingüístics, ni tan sols en els territoris en què han viscut tradicionalment. Així, el castellà, la llengua materna d'una part de la població de l'Estat i històrica d'una part del territori, és presentada com la llengua comuna de tothom, de qui la parla a casa i de qui no, i als seus parlants els són reconeguts uns privilegis que no es fan extensius a la resta.

Per bé que la legislació catalana obliga els treballadors al servei de les administracions a tenir un domini acreditat del català (article 11.1 de la Llei 1/1998, de política lingüística), i per bé que, en tot cas, els treballadors que serveixen el públic com a mínim l'han d'entendre (article 8.3 de la Llei 18/2017, de comerç, serveis i fires), és habitual que els membres de la comunitat lingüística privilegiada ignorin aquestes disposicions i vulnerin els drets dels ciutadans catalanoparlants, a qui exigeixen que s'adaptin a ells en comptes de fer-ho ells. Aquestes actituds supremacistes són especialment habituals entre qui ha estat educat en el nacionalisme espanyol, però també es produeixen entre persones d'origen estranger que han assumit el discurs hegemònic.

38 (230). Una inspectora de treball exigeix a diversos treballadors que li parlin en castellà en un procediment de justificació d'un ERT

Data: 14/10/2020

Administració: Central

Organisme: Inspecció de Treball de Girona

Lloc: Girona (Gironès)

Territori: Catalunya

Víctima: Quatre treballadors d'una companyia amb seu a Barcelona i una nau industrial de producció a Olot.

Descripció del cas: El director d'operacions i tres membres del comitè d'empresa d'una companyia amb seu a Barcelona i una nau industrial de producció a Olot van anar una oficina d'Inspecció de Treball a la ciutat de Girona per justificar un ERT, a instància de l'administració. Els membres del comitè d'empresa havien de confirmar que els treballadors no havien estat coaccionats per signar l'ERT.

La inspectora que va rebre els quatre treballadors els va demanar el número de telèfon. Quan un d'ells, d'origen argentí però amb molts anys de residència a Catalunya, li va donar el seu en llengua catalana, la dona el va tallar en sec i, amb un to de supèrbia, li va etzibar: «En español.» Ell es va sobtar molt i l'hi va repetir en castellà. El següent treballador, de la Garrotxa, també li va donar el número en català. La dona va reaccionar igual: «En español, me lo dices en español.» En tot moment, la dona va tenir una actitud despectiva, superba i malcarada, i va exigir tota l'estona que li parlessin en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Seria inconcebible que a Alemanya un treballador sanitari increpés un pacient per parlar alemany, o a Flandes per parlar neerlandès, o al Quebec per parlar francès. Els catalanoparlants que viuen a l'Estat espanyol, però, no són vistos per la ideologia nacionalista hegemònica com a ciutadans amb plens drets lingüístics, ni tan sols en els territoris en què han viscut tradicionalment. Així, el castellà, la llengua materna d'una part de la població de l'Estat i històrica d'una part del territori, és presentada com la llengua comuna de tothom, de qui la parla a casa i de qui no, i als seus parlants els són reconeguts uns privilegis que no es fan extensius a la resta.

39 (231). Li roben la bossa i, quan ho explica a la policia espanyola, li diuen que parli en castellà o que no l'entenen.

Data: 15/10/2020

Administració: Estatal

Organisme: Cos Nacional de Policia

Lloc: Cornellà (Baix Llobregat)

Territori: Catalunya

Víctima: M. V.

Descripció del cas: M. V. va patir un robatori a la ciutat de Sant Boi, al Baix Llobregat. Concretament, li van furta la bossa de mà. Quan la ciutadana va anar a la comissaria de la policia espanyola a Cornellà de Llobregat a denunciar els fets, l'agent que l'havia d'atendre li va exigir que li parlés en castellà «o no te entiendo». D'aquesta manera, el funcionari condicionava el dret de M. V. a presentar una denúncia a la seva renúncia al dret a parlar en català, llengua plenament oficial a Catalunya i materna de la ciutadana.

Font: Compte de Twitter de M. V.

L'actitud hostil que tenen molts agents de policia envers els catalanoparlants i la vulneració impune que fan dels seus drets lingüístics sovint col·loquen aquests ciutadans en disjuntives difícils. En general, els contactes dels ciutadans amb la policia tenen relació amb tràmits obligatoris o amb esdeveniments de caràcter negatiu, com crims i disputes. Quan un agent de policia exigeix a un ciutadà que no parli en català, el força a triar entre els seus drets lingüístics i la resolució d'un determinat problema greu o d'un tràmit obligatori, el no compliment del qual pot tenir conseqüències negatives.

40 (232). La cartera li exigeix que parli en castellà i, quan no ho fa, li pregunta si «¿no se puede hablar en castellano en Barcelona?»

Data: 16/10/2020

Administració: Estatal

Organisme: Correus

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: I. F. C.

Descripció del cas: I. F. C. va rebre correspondència que li va fer arribar l'empresa pública de serveis postals de l'Estat espanyol, Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. Quan va obrir la porta, va saludar la cartera dient: «Hola, molt bon dia.» La dona li va respondre: «¿En castellano!» I. F. C. es va quedar parat i només va saber dir: «Com? I per què?» La dona li va respondre: «¿No se puede hablar en castellano en Barcelona?» I. F. C. li va dir que no ho faria i es va sentir molt agredit per l'actitud prepotent de la dona. Posteriorment, I. F. C. va comunicar els fets a Plataforma per la Llengua però va preferir no presentar cap queixa perquè tenia por de patir represàlies de Correus.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Aquest és un cas en què novament l'agressor catalanòfob presenta l'agredit com si, de fet, fos l'agressor. Al marge que tant l'administració en general com els treballadors públics concrets estan obligats a garantir l'atenció en català als ciutadans, en aquesta ocasió l'única que va fer exigències lingüístiques va ser la cartera, que volia que el ciutadà no li parlés en català. Quan aquest es va negar a renunciar al seu dret de parlar en català, la treballadora pública va presentar la problemàtica com si el ciutadà hagués posat en dubte que es pogués parlar en castellà a Barcelona. Aquesta mena de tàctiques manipuladores, conegudes com a *gaslighting* o llum de gas, són pròpies dels abusadors i també de les ideologies supremacistes, que necessiten manipular la realitat per justificar llurs conductes.

41 (233). El discriminen a l'hospital de Manacor però el govern balear no hi mostra interès

Data: 26/10/2020

Administració: Autònoma

Organisme: Servei de Salut de les Illes Balears

Lloc: Manacor (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: B. O.

Descripció del cas: B. O., manacorí, en el passat havia anat a l'hospital de la seva ciutat per una visita mèdica. Allà, no l'havien atès en català i, a més, havia estat víctima d'una discriminació lingüística. Posteriorment, B. O. havia enviat una queixa a la Conselleria de Salut del govern balear. L'octubre de 2020, en va rebre la resposta. La carta del govern, per bé que li va donar la raó quant als drets lingüístics que tenia reconeguts, va ser molt poc concreta, i evidenciava que l'administració tenia molt poc interès a corregir la situació. En comptes d'oferir cap solució, l'escrit afegia que, si tornava a viure una situació així, podia enviar-los una nova queixa. Paral·lelament, B. O. va rebre una carta de l'hospital de Manacor que estava escrita només en castellà i en què se li adreçaven amb el nom castellanitzat, fets que ell va considerar una burla relacionada amb el problema que hi havia tingut.

Font: «Denuncia que no l'atenen en català a l'Hospital de Manacor, la Conselleria li respon que té raó i li envien una carta només en castellà i amb el nom traduït», *Diari de Balears*. https://www.dbalears.cat/balears/2020/10/26/345003/denuncia-atenen-catala-hospital-manacor-conselleria-respon-rao-envien-carta-nomes-castella-amb-nom-traduit.html?utm_source=twitter&utm_medium=web

Tot i que tant les institucions generals com les autonòmiques han aprovat normes per garantir els drets dels ciutadans de ser atesos en català allà on és oficial, tradicionalment les administracions han mostrat poc zel en el compliment d'aquesta legislació.

En el cas de les institucions generals, sovint la causa principal és ideològica: els responsables polítics i els cossos funcionaris tenen actituds contràries a la igualtat lingüística. En el cas dels responsables polítics i dels alts càrrecs autonòmics, per bé que també estan afectats fins a cert punt per la ideologia antiigualitària hegemònica, hi ha un altre factor molt important: la recança a usar els mecanismes coercitius inherents al poder públic per assegurar els drets dels parlants de català. Els càrrecs autonòmics sovint tracten les lleis de normalització lingüística més com a guies de comportament que com a normes estrictes, i fugen d'estudi quan se'ls demana investigar casos concrets i depurar responsabilitats.

42 (234). Van a una oficina de renovació del carnet d'identitat a fer unes consultes i en surten sense respostes perquè parlen en català

Data: 30/10/2020

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Barcelona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: F. P. R.

Descripció del cas: F. P. R. i la seva muller van anar a l'oficina de tramitació del carnet d'identitat del carrer de Trafalgar de Barcelona per renovar-se el document i per fer unes consultes. Allà, després que alguns treballadors li diguessin que no l'entenien, va aconseguir que la renovació del carnet l'hi fes un treballador que sí que l'entenia, que fins llavors es trobava a la porta organitzant la cua. La resta dels treballadors, a qui va adreçar algunes preguntes, li deien que no l'entenien i l'insistien que els fes en castellà. Ell, que no volia renunciar al dret de parlar en la seva llengua, els va dir que ja s'assabentaria d'allò que necessitava saber per altres vies. La seva dona va tenir encara menys sort: tot i que la van atendre altres persones, tampoc no l'entenien en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Els catalanoparlants que són més conscients dels seus drets lingüístics i més militants en la seva defensa poden trobar-se en situacions en què es veuen obligats a renunciar a un servei. Els treballadors públics tenen l'obligació de garantir que els ciutadans puguin accedir als serveis en la llengua oficial que triïn, però aquest precepte legal sovint no compta amb garanties efectives perquè l'administració –especialment l'estatal– té una actitud hostil amb les minories lingüístiques de l'Estat espanyol. Sense garanties, el dret de parlar en català amb l'administració es veu sovint condicionat per les característiques del treballador públic en qüestió, per l'atzar.

43 (235). L'operadora telefònica de la policia li exigeix que no parli en català i, quan ell li diu que existeixen cursos gratuïts per aprendre'n, li respon que no li interessa

Data: 05/11/2020

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Badalona (Barcelonès)

Territori: Catalunya

Víctima: J. A. B.

Descripció del cas: J. A. B. va trucar a la comissaria del Cos Nacional de Policia de Badalona per demanar informació sobre la renovació del document d'identificació dels residents estrangers de la seva muller. Quan van despenjar, va expressar-se en català, i la funcionària, ràpidament, li va demanar que parlés en castellà. Ell hi va accedir, però, quan va haver acabat la gestió, va suggerir que existeixen cursos de català gratuïts que l'ajudarien a entendre la llengua. La dona, de manera molt seca, li va dir que no li interessava i va penjar el telèfon.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Molts ciutadans no coneixen que tenen dret a expressar-se en català i que els treballadors públics no poden fer-los cap exigència de traducció o de canvi de llengua. D'altres ho saben però accedeixen a les exigències il·legals per evitar discussions i obstacles addicionals. En tots els casos, la sensació d'impunitat dels infractors és elevada.

Aquesta situació, al marge de les actituds catalanòfobes i supremacistes massa normalitzades entre els treballadors públics, es deu també al fet que l'administració no s'organitza de tal manera que els drets lingüístics quedin garantits. És incomprensible que, malgrat que l'oficialitat del català obliga totes les administracions a garantir l'atenció en aquesta llengua, sovint l'administració central –i, en menor mesura, també l'autonòmica i la local– no s'asseguri que els operadors telefònics i els treballadors d'atenció al públic en siguin competents.

44 (236). El Ministeri de Transports no ajuda un emprenedor que s'hi adreça en català

Data: 06/11/2020

Administració: Estatal

Organisme: Ministeri de Transports

Lloc: Cabanes (Alt Empordà)

Territori: Catalunya

Víctima: J. M. C. C.

Descripció del cas: J. M. C. C. va crear una empresa de logística internacional. Per poder dur a terme l'activitat econòmica, l'empresa requeria una autorització d'operador de transport, que se sol·licita amb un tràmit que gestionen tant l'administració autonòmica com l'estatal. La compleció del procediment la fa el Ministeri de Transports espanyol. En un moment concret de la tramitació, J.M. C. C. va requerir ajuda tècnica i va posar-se en contacte amb l'adreça electrònica que el ministeri posa a disposició dels usuaris (sges@mitma.es). En un missatge curt, l'emprenedor es va limitar a dir el següent: «Els demano si em poden ajudar. J.M. C. C.». El servei del ministeri va respondre que no l'entenien: «No entendemos su pregunta.»

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Així com el castellà és una llengua oficial a tot el territori estatal amb independència de si és la llengua tradicional i autòctona dels territoris concrets i del seu pes demogràfic, la resta de llengües només són oficials en territoris específics en què hagin estat reconegudes com a tals per un estatut d'autonomia, i sempre amb el requisit que siguin l'idioma autòcton de la totalitat o de part del territori en qüestió, i que tinguin un ús suficient. Així ho estableix la sentència del Tribunal Constitucional espanyol 31/2010, sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya, al fonament jurídic 14: «L'art. 3.2 CE no permet que els estatuts d'autonomia proclamïn l'oficialitat de qualsevol llengua espanyola diferent del castellà. [...] La llengua espanyola diferent del castellà susceptible de ser proclamada oficial per un estatut d'autonomia és la llengua de la "respectiva" comunitat autònoma, això és, la llengua característica, històrica, privativa, per contrast amb la comuna a totes les comunitats autònomes, i, en aquest sentit, pròpia. [...] La "normalitat" d'aquesta llengua no és sinó el pressupòsit acreditatiu d'una realitat que, caracteritzada per l'ús normal i habitual del català en tots els ordres de la vida social de la Comunitat Autònoma de Catalunya, justifica la declaració d'aquesta llengua com a oficial a Catalunya.».

45 (237). Un metge a un pacient: «Le he hablado en castellano. Soy vasco, y si me pongo a hablar en euskera...»

Data: 09/11/2020

Administració: Autònoma

Organisme: Renfe

Lloc: Vilanova i la Geltrú (Garraf)

Territori: Catalunya

Víctima: Tres usuaris del CAP Jaume I de Vilanova i la Geltrú.

Descripció del cas: M. M. va acompanyar la seva dona al CAP Jaume I de Vilanova i la Geltrú perquè estava afectada de covid. A la cua, la parella va veure com un metge discriminava el pacient que anava abans que ells pel fet que li havia parlat en català. Concretament, el metge, identificat a la placa del pit com a I. A., va etzibar a l'usuari: «Le he hablado en castellano. Soy vasco, y si me pongo a hablar en euskera...» Quan els van atendre a ells, la seva dona, que es trobava molt malament, no va trobar el coratge de parlar en català, tot i que ho desitjava, i va adreçar-se al metge en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques, a més de vulnerar els drets d'aquells que les pateixen directament, creen un clima de temor en els catalanoparlants en general que els dissuadeix de fer servir la seva llengua. En aquest sentit, es pot dir que els comportaments discriminatoris tenen un efecte multiplicador que inhibeix l'ús del català i que fa que tingui molta menys presència en determinats àmbits que aquella que li correspondria pels seus parlants i per llur voluntat d'usar-la.

Els catalanoparlants han estat històricament reprimits per l'Estat espanyol, i la violència verbal i simbòlica dels altaveus del nacionalisme espanyol dominant és encara avui una realitat viva. Si això se suma a una situació de vulnerabilitat com la descrita en aquesta fitxa, sovint el resultat és la renúncia al dret d'usar el català.

46 (238). Un vigilant de Correus a un ciutadà catalanoparlant: «En España se tiene que hablar español con todo el mundo.»

Data: 12/11/2020

Administració: Central

Organisme: Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.

Lloc: Palma (Mallorca)

Territori: Illes Balears

Víctima: A. N. V.

Descripció del cas: A. N. V., un ciutadà mallorquí, va anar a l'oficina de l'empresa pública Correus del carrer Constitució de Palma per enviar una carta. Quan estava a punt d'entrar, el vigilant de la porta –de l'empresa Trablisa, contractada per Correus– li va demanar què volia fer. L'home li va dir que «enviar una carta». El vigilant se'n va riure perquè deia que no pronunciava la erra de final de paraula, indicant que en castellà «enviar» es pronuncia amb erra. Amb això, li va donar torn. Quan el ciutadà li va dir que «gràcies», el vigilant el va increpar dient que a ell li havia de parlar en castellà. Llavors, el ciutadà es va plantar i li va dir que ell tenia dret a expressar-se en català, que era llengua oficial. A continuació, el vigilant li va dir que «en España se tiene que hablar español con todo el mundo». Per sort per al ciutadà, altres persones li van fer costat i van dir al vigilant que no tenia raó i que el deixés en pau, fet que va fer que desistís en la seva actitud.

Font: «Un guàrdia de seguretat de l'oficina de Correus de Palma increpa un client: "Tienes que hablarme en castellano"», *Diari de Balears*. <https://www.dbalears.cat/balears/2020/11/21/345887/guardia-seguretat-oficina-correus-palma-increpa-client-tienes-hablarme-castellano.html>

El supremacisme castellà, en la seva faceta d'ordenament lingüístic de la societat (jurídic i de costums), és un aspecte circumstancial del nacionalisme espanyol, en el sentit que el que persegueix en última instància és que a l'Estat espanyol tothom parli en castellà amb tothom. Òbviament, el supremacisme castellà també té facetes perennes: el nacionalisme espanyol justifica la desitjada assimilació perfecta de les minories nacionals amb una suposada superioritat intrínseca del castellà, tant per motius constitutius com històrics. Però, en el sentit que el supremacisme castellà inspira ordenaments jurídics i sistemes socials concrets en què els parlants de castellà tenen més drets i més estatus que els parlants d'altres llengües, es tracta d'una ideologia transitòria.

Quan el vigilant de Correus etziba al ciutadà que existeix una mena de deure moral d'expressar-se amb tothom en castellà, sense matisos ni especificacions, el que fa és reproduir el somni imperialista del nacionalisme espanyol, i va més enllà i tot de la jerarquia lingüística imposada circumstancialment per la legislació en resposta a la realitat plurilingüe de l'Estat espanyol.

47 (239). Un agent de la policia estatal la fa fora de la comissaria per la força perquè parla en català

Data: 23/11/2020

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Administració: Central

Territori: Catalunya

Organisme: Policia estatal

Víctima: A.

Descripció del cas: A., una ciutadana resident a Sabadell, va anar a la comissaria de la policia estatal de la ciutat per fer unes gestions. En una porta, la va parar un agent, que li va preguntar on anava. A. li va respondre en català, i l'home, malcarat, li va dir que li parlés en castellà. Quan ella es va mantenir en català, el funcionari es va enfurismar i li va començar a cridar, li va dir que «estamos en España» i li va mostrar repetidament la bandera espanyola que duia a l'uniforme. La dona es va espantar molt, però va continuar parlant en català. En aquell moment, l'agent la va agafar pel braç i la va fer fora de la comissaria. Posteriorment, els Mossos d'Esquadra es van refusar a tramitar una denúncia per l'agressió [vegeu la fitxa següent].

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La ideologia supremacista castellana dona sentit a frases com «estamos en España» en el context d'una discriminació a catalanoparlants. Sense el pòsit ideològic concret adscrit a aquest ideari xenòfob, la frase no tindria gaire sentit, com no en té «this is Canada» per justificar l'agressió a un francòfon.

En el marc conceptual del supremacisme castellà, l'Estat espanyol s'identifica prioritàriament –si no exclusivament– amb la llengua castellana i els seus parlants, mentre que els altres grups nacionals i lingüístics es veuen relegats a un estatus subaltern. Aquesta ideologia de tints xenòfobs és la que inspira, també, actes de violència concrets contra catalanoparlants per part dels funcionaris estatals, que sovint entenen l'ús del català com una ofensa a Espanya, a ells mateixos o al sentit natural de les coses.

48 (240). Els Mossos d'Esquadra es neguen a tramitar una denúncia contra la policia estatal per una discriminació lingüística que havia acabat amb agressió

Data: 23/11/2020

Lloc: Sabadell (Vallès Occidental)

Administració: Autònoma

Territori: Catalunya

Organisme: Mossos d'Esquadra

Víctima: A.

Descripció del cas: A. havia estat víctima d'una agressió per parlar en català a la comissaria de la policia estatal de Sabadell i va anar a denunciar-ho a la comissaria dels Mossos d'Esquadra de la mateixa localitat [vegeu la fitxa anterior]. Quan va arribar a la comissaria, va atansar-se al taulell i va explicar la discriminació soferta. L'agent que la va atendre va rebutjar tramitar la denúncia «perquè ells per aquests casos no poden denunciar la policia espanyola», una afirmació falsa. Posteriorment, A. va saber que un caporal dels Mossos havia trucat a la policia espanyola per informar-los del seu intent de denunciar l'agressió perquè el comissari de la policia espanyola li va trucar per excusar-se. Posteriorment, el comissari li va demanar que anés a la comissaria i li va mostrar que havien obert un expedient disciplinari a l'agent agressor, a qui va assegurar que havien retirat de les tasques d'atenció al públic.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

L'agressió a un ciutadà per part d'un funcionari per motius xenòfobs és un delictes greu, més encara si la raó última és que el ciutadà pretenia exercir un dret reconegut. La negativa dels Mossos de tramitar la denúncia –amb arguments, a més, falsos– és un incompliment del seu deure de perseguir les conductes delictives i il·legals. Aquesta mena d'encobriments entre cossos policials són molt preocupants en totes les circumstàncies. En el cas de les discriminacions lingüístiques, també mostren que la Generalitat de Catalunya no va posar prou cura en la selecció i en la formació del personal per assegurar-se que tinguessin sensibilitat lingüística i que protegirien diligentment la llengua i els seus parlants.

49 (241). Li diuen que té l'obligació de parlar en castellà en la renovació del DNI i, quan demana un full de reclamacions, li diuen que no hi és la persona que se n'encarrega

Data: 04/12/2020

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Igualada (Anoia)

Territori: Catalunya

Víctima: M. H. L. P.

Descripció del cas: M.H. L. P. i el seu fill van anar a la comissaria de la policia estatal d'Igualada per renovar el carnet d'identitat del noi. Quan van arribar al taulell es van adreçar a la funcionària en català. En un moment determinat, aquesta els va exigir que parlessin en castellà i, quan s'hi van negar, va dir a la mare: «Está usted en España y tiene la obligación de saber español.» Quan M.H. L. P. va demanar un full de reclamacions, no l'hi van voler donar al·legant que la persona que se n'encarregava no hi era.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La clau de volta de la supremacia legal del castellà en l'ordenament jurídic és l'article 3.1 de la Constitució espanyola, que el fa la llengua oficial del conjunt de l'Estat –i, implícitament, de l'administració general– i n'imposa el deure de coneixement a tots els ciutadans. Aquesta obligació constitucional no és altra cosa que una exigència als parlants de llengües autòctones diferents del castellà d'adaptar-se a les necessitats comunicatives del grup lingüístic privilegiat, al qual, segons el Tribunal Constitucional espanyol, no se li pot requerir cap reciprocitat. Tanmateix, l'article 3.2 de la mateixa Constitució reconeix a les llengües autòctones diferents del castellà la possibilitat de ser oficials en el seu territori tradicional, si així ho preveu l'estatut d'autonomia corresponent. El Tribunal Constitucional espanyol ha afirmat que de la declaració d'oficialitat se'n deriva automàticament el dret de comunicar-s'hi amb totes les administracions presents al territori.

El deure de coneixement del castellà no suposa l'obligació d'usar-lo amb l'administració pública als territoris on també és oficial una altra llengua. De fet, com s'ha apuntat repetidament en aquest report, la legislació específica –concretament, l'article 54.11 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic– imposa a tots els treballadors públics l'obligació de garantir que els ciutadans siguin atesos en la llengua oficial de la seva elecció, previsió que crea deures individualitzables per protegir el dret d'opció lingüística dels ciutadans.

Tot i la claredat de les normes, no és rar que els treballadors públics vulnerin els drets dels ciutadans catalanoparlants apel·lant al seu deure de coneixement de castellà, que per la seva mateixa naturalesa supremacista sembla justificar les exigències dels membres del grup privilegiat als membres dels subalterns.

50 (242). Una metgessa força un pacient d'urgències a parlar-li en castellà «por respeto»

Data: 17/12/2020

Administració: Autonòmica

Organisme: Servei Català de la Salut

Lloc: Manresa (Bages)

Territori: Catalunya

Víctima: J. G. O.

Descripció del cas: J. G. O. va anar a urgències al CAP Bages de Manresa perquè es trobava molt malament. Després d'esperar una estona, el van fer entrar a la visita mèdica i li van demanar que expliqués què li passava. Quan va començar a explicar a la metgessa què tenia, la dona el va tallar i li va dir: «Me tienes que hablar en castellano.» J. G. O., astorat, li va respondre: «Com dius, perdona? Per què?» La dona, amb un posat hostil, li va dir: «A mí en Manresa siempre que ven que les hablo en castellano me cambian al castellano, por respeto.» J. G. O. li va dir que això no era respecte i que qui no estava tenint respecte era ella, i que si volia parlar en castellà que ho fes però que ell parlaria en català. La dona li va etzibar: «No, yo te he hablado en castellano, tú me hablas en castellano.» J. G. O. es va sentir molt humiliat però es trobava tan malament que al final va cedir.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

Aquest és un cas remarcablement greu de supremacisme lingüístic castellà, amb una discriminació greu a una persona vulnerable justificada explícitament amb aquest ideari xenòfob. La metgessa, una treballadora pública mantinguda amb impostos, es trobava en una situació de poder respecte del pacient, que podia veure's greument perjudicat si no rebia atenció mèdica.

Aquesta situació de poder, la dona la va usar per exigir al malalt que renunciés al dret de parlar en la seva llengua, la nadiua de Manresa i de Catalunya, i fins i tot va afegir que els catalanoparlants havien de parlar en castellà amb qui usés aquesta llengua «per educació». Per una banda, la metgessa va vulnear la legislació establerta, que obliga els treballadors

públics a garantir l'opció lingüística dels ciutadans i els treballadors públics autonòmics a saber català. Per l'altra, va suggerir que els catalanoparlants devien deferència als castellanoparlants i que no en podien esperar reciprocitat, tot i que el castellà és una llengua d'immigració sobrevinguda (al marge d'una llengua fortament imposada).

51 (243). Li requereixen que parli en castellà en una urgència ginecològica perquè la doctora «ve d'una altra comunitat autònoma»

Data: 23/12/2020

Administració: Autonòmica

Organisme: Hospital Clínic de València

Lloc: València (Horta)

Territori: País Valencià

Víctima: Z. G. C.

Descripció del cas: Z. G. C. va anar a l'Hospital Clínic de València per unes complicacions en el seu embaràs. Després d'esperar una llarga estona a la secció d'urgències ginecològiques, la va atendre una metgessa, assistida per una infermera i per un especialista en ecografies. Quan Z. G. C. va començar a explicar els símptomes que tenia, la metgessa la va tallar i li va requerir que parlés en castellà. En la situació en què es trobava, dolorosa i complicada emocionalment, Z. G. C. no es va veure en forces de fer valdre el seu dret i va canviar de llengua. La infermera, que va veure la contrarietat de la ciutadana, va intervenir per dir que la metgessa venia «d'una altra comunitat autònoma», a mode justificatiu. Quan la ciutadana va preguntar quant de temps portava al País Valencià i la infermera ho va traduir amb un to jocós, la metgessa va dir que «feia poc temps», però no va mostrar gens d'interès a atendre-la si no parlava en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

La situació personal i l'origen dels funcionaris no és de cap interès per als ciutadans i no hauria de servir d'excusa per vulnerar-los o negar-los els drets. L'administració ha de ser al servei dels ciutadans i de les seves necessitats, no els ciutadans a la conveniència dels treballadors públics. En matèria lingüística, però, aquest principi elemental del servei públic és sovint violat a l'Estat espanyol.

L'esquema supremacista d'ordenació de les llengües i de tractament dels grups lingüístics suposa que el privilegi dels castellanoparlants d'ignorar el català sovint passi per davant del dret dels catalanoparlants d'accedir als serveis públics en la seva llengua. Així, encara que aquest dret estigui reconegut per la legislació, té molt poques garanties reals i la seva vulneració és vista com quelcom «normal» o «natural». És «normal» o «natural» que els castellanoparlants no sàpiguen català, però no pas que els catalanoparlants no sàpiguen castellà o no vulguin expressar-s'hi.

52 (244). L'esbronquen perquè gosa parlar en català amb la Policia Nacional

Data: 29/12/2020

Administració: Estatal

Organisme: Policia estatal

Lloc: Ciutat d'Eivissa (Eivissa)

Territori: Illes Balears

Víctima: C. C.

Descripció del cas: C. C., regidora d'Eivissa, va anar a la comissaria de la policia estatal de la ciutat per fer una gestió menor a les màquines de tramitació del carnet d'identitat. A la porta, un agent la va aturar i ella va explicar el tràmit que havia de fer. El funcionari la va entendre a mitges i li va demanar que ho repetís a poc a poc. Ella ho va fer i després ho va mig traduir, perquè l'home no ho acabava d'entendre. Quan es van haver entès, C. C. va entrar i es va esperar en un costat perquè la màquina estava ocupada. Mentrestant, el policia de la porta es va posar a parlar amb un superior seu. Un moment després, el superior va entrar on era ella i, amb un to sorneguer, la va increpar tot preguntant-se com se li havia acudit parlar en català a la Policia Nacional, i li va dir que el proper cop parlés en castellà o no l'atendrien, perquè ells no tenien cap obligació de saber català. Això, el funcionari ho va fer a crits davant de tothom, per escarnir-la. C. C. va armar-se de valor i li va respondre que no tenia raó, que ella tenia tot el dret de parlar en català a la policia a Eivissa i que, si bé no demanava que li responguessin en la mateixa llengua, havien de trobar algú que l'entengués. El policia no ho va acceptar, tot i que legalment és així. En aquell moment hi va intervenir l'agent original, que va dir a C. C. que no entenia per què no parlava en castellà sense més, que era més fàcil així, i que ell quan algú li parlava en anglès el xampurrejava, perquè allò que era important era entendre's. C. C. ho va trobar irònic, però no li ho va fer notar.

Font: Compte de Twitter de C. C.

El supremacisme lingüístic inherent al nacionalisme espanyol dominant es concreta en un ordenament jurídic discriminatori i en un aparell administratiu hostil al català. Aquestes dues coses es fonamenten, al seu torn, en un seguit d'idees antiigualitàries i de prejudicis sobre allò que constitueix la normalitat i l'ordre natural de les coses.

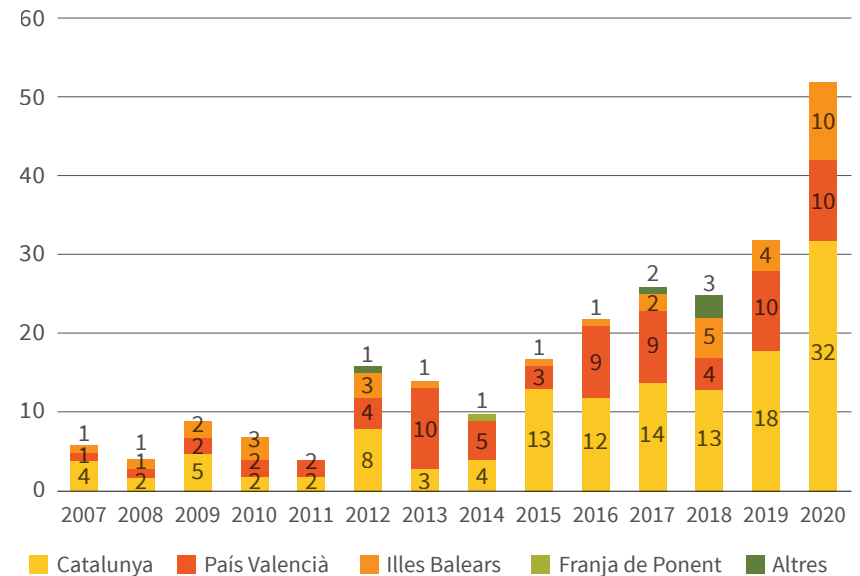
Els policies del cas descrit no només gaudeixen del privilegi de no saber català que els dona l'ordenament supremacista i no només es permeten vulnerar aquelles disposicions legals que li donen alguna protecció, sinó que, a més, se senten personalment ofesos, molestos, quan un ciutadà catalanoparlant no accepta aquesta jerarquia lingüística. Un dels agents va dir a la usuària que, en una altra ocasió, si parlava en català, li denegarien el servei –una represàlia fruit del prejudici que l'ús del català amb la Policia Nacional era un comportament antinatural o provocador. L'altre agent va afirmar que ell intentava correspondre als parlants d'anglès com a prova que allò que importava era entendre's, sense adonar-se que no estava fent cap esforç d'entendre el català, mentre que esperava que els ciutadans catalanoparlants no només l'entenguessin a ell sinó que li parlessin en castellà.

Tots aquests prejudicis són propis de mentalitats supremacistes, que entenen que els parlants de català són, d'alguna manera, inferiors als dels parlants de les llengües de primera categoria –i, en particular, del castellà, a qui deuriem deferència.

Una anàlisi comparada (2007 – 2019)

El report de discriminacions ocorregudes l'any 2019, el directament anterior a aquest, va ampliar significativament la secció d'anàlisi quantitativa, que anteriorment es limitava al període concret de referència. Plataforma per la Llengua elabora informes sobre les discriminacions a catalanoparlants en l'àmbit del sector públic des de l'any 2016, quan l'entitat va publicar una compilació dels casos entre el 2013 i el 2015. Aquell mateix any, Plataforma va decidir publicar reculls anuals de les discriminacions en aquest àmbit, i això es va començar a implementar l'any 2017. Abans d'això, a partir de 2007, l'organització ja havia recopilat en bases de dades internes i de manera menys exhaustiva casos publicats a la premsa.

Figura 1. Casos de discriminació lingüística per territoris i anys (març de 2007 – desembre de 2020)

El report de 2019, cinquè en total i quart anual, va ampliar la secció d'anàlisi perquè el nombre considerable de casos detectats al llarg dels anys, així com el mètode coherent i sostingut des de 2016, permetien establir observacions fonamentades del fenomen de la discriminació lingüística. En aquest informe s'ha decidit mantenir la línia empresa llavors. En bona part, les dades de 2020 corroboren les tendències que apuntava el report corresponent al 2019.

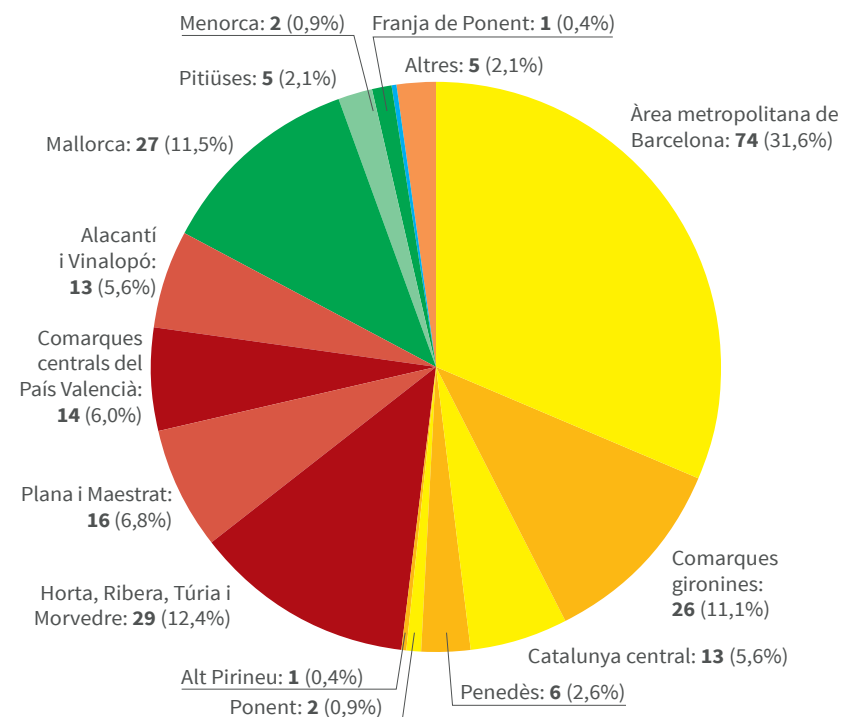
El primer factor a tenir en compte que destacava l'informe de 2019 era el territori. El domini lingüístic del català està fragmentat políticament en quatre estats, i també regionalment dins de l'Estat espanyol. Per motius tècnics, els reports de discriminacions al sector públic de Plataforma per la Llengua es limiten als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol, que, d'altra banda, són els que acumulen la gran majoria de catalanoparlants.

Catalunya, les Illes Balears, el País Valencià i la Franja de Ponent són territoris que han desenvolupat identitats particulars (en el cas balear i franjolí, no en tenen una de comuna) i que presenten característiques sociolingüístiques particulars. Catalunya és un país que tradicionalment ha estat íntegrament catalanoparlant –a excepció de la Vall d'Aran– i també ha tingut una societat civil i un moviment polític de defensa de la llengua particularment potents. El País Valencià és dual des de la seva fundació: una part del territori, a la costa, és catalanoparlant, mentre que a l'interior el domini lingüístic és castellà (o, antigament, aragonès). Les Illes Balears han estat tradicionalment catalanoparlants, però cada illa té una identitat i una dinàmica social diferents i la població no és nombrosa. La Franja és un conjunt de localitats i comarques tradicionalment catalanoparlants dins de l'Aragó sense una identitat comuna ni una coherència sociològica més enllà de la llengua. Fora de Catalunya, els moviments d'autoafirmació lingüística sempre han estat més limitats, perquè el nacionalisme espanyol, que hi és contrari, hi ha tingut una hegemonia intel·lectual poc contestada.

Les diferències històriques, sociològiques i polítiques entre territoris catalanoparlants el converteixen en un factor a tenir en compte en qualsevol anàlisi de les discriminacions lingüístiques. El report anterior va mostrar que entre els anys 2007 i 2019 els diferents territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol havien tingut una proporció del total de discriminacions similar al seu pes relatiu en població catalanoparlant sobre el total de parlants a l'Estat espanyol (els totals de catalanoparlants s'havien calculat amb dades de les enquestes oficials dels diferents territoris publicades al voltant de 2014 i s'inferia que

aquests totals no havien variat gaire durant el període de dotze anys estudiat). Així doncs, no semblava que les diferències sociològiques dels diferents territoris tinguessin un efecte significatiu en la incidència del fenomen de la discriminació lingüística. Les persones amb tendències catalanòfobes i propensió a discriminar, aparentment, actuaven igual amb independència d'on visquessin.

Figura 2. Casos de discriminació lingüística per agrupacions de comarques i per territoris (març de 2007 – desembre de 2020)

Amb tot, el report també advertia que la coincidència aparent del pes poblacional i el pes en discriminacions podia estar influïda per altres factors. Per exemple, no seria inversemblant que en alguns territoris hi hagués més discriminacions però se'n denunciessin menys, fet que crearia una aparença d'homogeneïtat que no existiria realment. Addicionalment, el fet que Catalunya sigui l'únic territori que disposa d'una policia d'obediència autonòmica, amb el requisit de coneixement del català, és també un element que indica que l'homogeneïtat és només aparent, especialment si es té en compte l'alta incidència de la discriminació policial, com s'explica uns paràgrafs més avall.

Xifres aproximades de parlants inicials de català l'any 2014

	Població	Proporció sobre la P.D.L.	Catalano-parlants del territori	Catalano-parlants sobre el total de C.D.L.	Catalano-parlants sobre el total de C.D.L. en l'E.E.	Catalano-parlants sobre la població del territori
C*	7.416.000	54,8%	2.477.000	51,3%	52,4%	33,4%
PV**	4.363.000	32,2%	1.758.000	36,4%	37,2%	40,3%
IB	1.116.000	8,2%	463.000	9,6%	9,8%	41,5%
CN**	475.000	3,5%	60.000	1,2%	-	12,7%
AND	79.000	0,6%	31.000	0,6%	-	39,5%
FP	47.000	0,3%	26.000	0,5%	0,6%	54,7%
AL**	44.000	0,3%	11.000	0,2%	-	24,1%
Total	13.540.000	100%	4.826.000	100%	4.724.000	35,7%

Llegenda: C: Catalunya (enquesta del 2013); PV: País Valencià, zona de predomini del català (enquesta del 2015); IB: Illes Balears; CN: Catalunya del Nord (enquesta del 2015); AND: Andorra; FP: la Franja de Ponent; AL: l'Alguer (enquesta del 2015); P.D.L.: població del domini lingüístic; C.D.L.: catalanoparlants del domini lingüístic; E.E.: estat espanyol

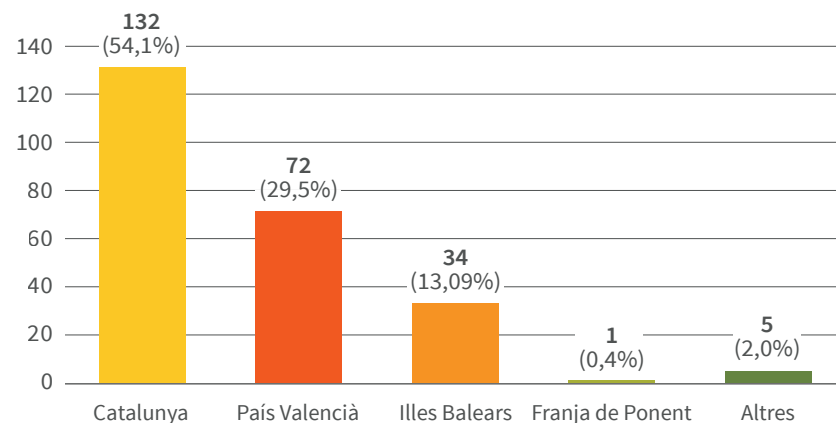
*Enquesta de 2013, ** Enquesta de 2015

Per a més informació sobre com s'han elaborat aquestes dades, consulteu el report referent a les discriminacions de 2019

Entre els anys 2007 i 2019, el 52,1% de les discriminacions a catalanoparlants per part de les institucions públiques espanyoles havia succeït a Catalunya, que reuneix al voltant d'un 52,4% dels catalanoparlants de l'Estat espanyol. La zona de predomini del català del País Valencià tenia un 32,3% de les queixes i un 37,2% dels parlants. Les Illes Balears tenien un 9,8% de la població i un 12,5% de les discriminacions. En general, es tracta de xifres similars, amb diferències entre pes poblacional i pes en discriminacions no prou significatives per establir que el factor del territori afectava el volum de discriminacions.

Amb tot, les dades relatives només a l'any 2019 apuntaven a un possible augment de les discriminacions denunciades a Catalunya: un 56,3% de les discriminacions van ser denunciades a Catalunya per un pes poblacional del 52,1%, mentre que la zona catalanoparlant del País Valencià tenia el 31,3% de les discriminacions per un 37,2% dels parlants a l'Estat espanyol i les Illes Balears tenien un 12,5% de les discriminacions per un 9,8% dels parlants. El 2020, la tendència a l'alça de les discriminacions denunciades a Catalunya s'ha aguditzat, i això, sumat al rècord en discriminacions d'aquell any (52), ha afectat de manera perceptible el pes en discriminacions de Catalunya en el conjunt del període de 2007 a 2020.

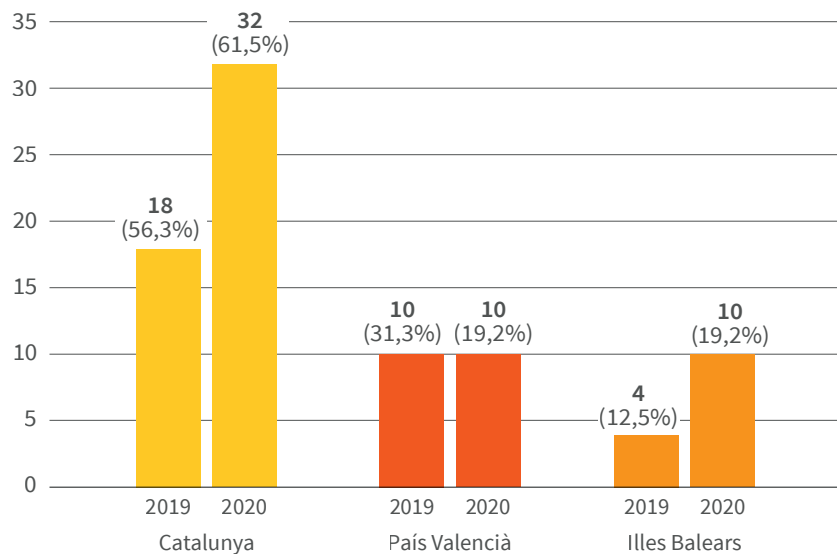
Figura 3. Casos de discriminació lingüística per territoris (març de 2007 - desembre de 2020)

Si el 56,3% de les discriminacions de l'any 2019 havien succeït a Catalunya, el 2020 n'eren el 61,5%, 32 de les 52. El nombre de discriminacions al País Valencià va ser el mateix el 2019 i el 2020, 10, però l'augment molt considerable del total de discriminacions va fer que el pes relatiu del País Valencià baixés molt: del 31,3% al 19,2%. Cal recordar que a la zona catalanoparlant del País Valencià hi viuen el 37,2% dels parlants de l'Estat espanyol. L'any 2020, les discriminacions denunciades a les Illes Balears van ser 10, un 19,2%, un augment considerable tant en pes absolut com relatiu: l'any 2019 se n'hi havien denunciat 4, un 12,5% del total. Finalment, cal remarcar que l'any 2020 es va assolir un rècord de discriminacions conegudes, 52, 20 més que l'any 2019, tot i que llavors ja s'havia constituït un rècord respecte dels anys anteriors.

Totes aquestes dades apunten probablement a un canvi en l'actitud dels catalanoparlants, sobretot a Catalunya i potser també a les Illes Balears (en el segon cas és més dubtós perquè, en tractar-se d'un nombre més petit de discriminacions, es podria tractar d'una coincidència).

Figura 4. Casos de discriminació lingüística per territoris (2019 i 2020)

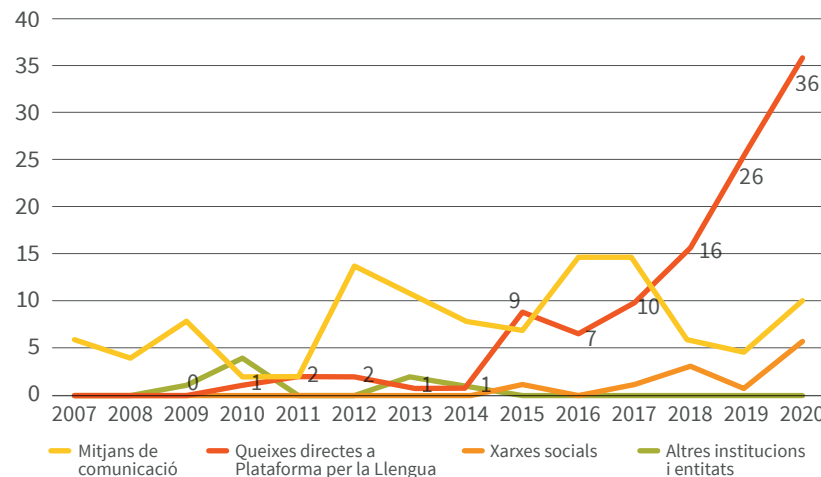

És possible que l'augment en la incidència pública de Plataforma per la Llengua dels darrers anys sigui el motiu de l'augment del total de discriminacions conegudes, que s'han concentrat a Catalunya i les Illes Balears. L'entitat ha passat de tenir uns 2.000 socis el 2010 a uns 22.000 el 2020, i ha esdevingut un referent en la gestió de queixes lingüístiques.

Una hipòtesi alternativa és que a Catalunya i a les Illes Balears hi hagi hagut un augment en els casos de discriminació produïts, que sempre són més que els coneguts però que hi tenen una relació clara. Tanmateix, els indicis apunten que el factor determinant és el primer: més denúncia pública i, especialment, a Plataforma per la Llengua.

Plataforma per la Llengua posa a disposició dels ciutadans un servei de queixes perquè denunciïn situacions lingüístiques que considerin incorrectes, injustes o millorables. Entre les queixes que rep aquest servei sempre n'hi ha que fan referència a discriminacions lingüístiques directes, i algunes d'aquestes impliquen les administracions públiques espanyoles.

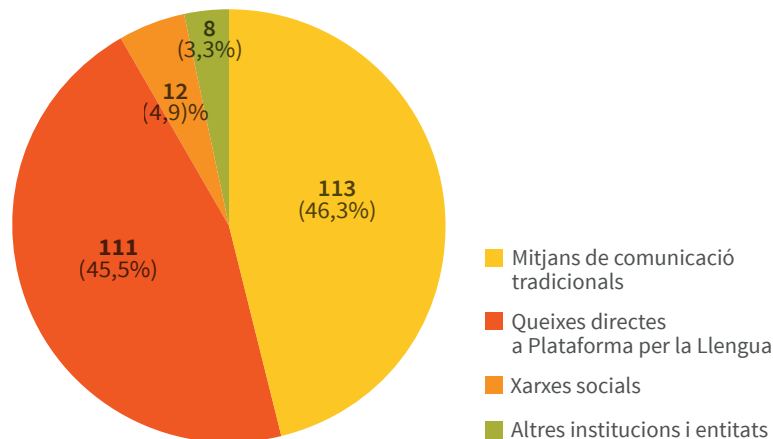
Figura 5. Casos de discriminació lingüística per anys i pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (març de 2007 - desembre de 2020)

L'any 2019, el servei de Plataforma per la Llengua va atendre 721 queixes, 26 de les quals eren de discriminacions per part de l'administració pública, un 3,6%. El 2020, el servei de l'entitat va gestionar 1.304 queixes, 36 de les quals eren de discriminacions en l'àmbit administratiu, un 2,8%. Es tracta de percentatges similars, i això apunta que probablement no hi ha hagut un augment dels casos de discriminació reals sinó un augment de la coneixença de Plataforma per la Llengua, i, en conseqüència, dels casos notificats.

En relació amb el servei de queixes de Plataforma per la Llengua, el seu pes com a via d'entrada de les discriminacions al coneixement públic general ha augmentat any rere any des de 2016. Si aquell any les discriminacions conegudes perquè havien estat comunicades pels afectats a l'entitat eren 7; el 2017 n'eren 10; el 2018, 16; el 2019, 26, i el 2020, 36. L'augment entre 2016 i 2020 de discriminacions conegudes perquè han estat comunicades directament a Plataforma per la Llengua és del 414,3%. Això ha fet que el servei de queixes, que fa uns anys tenia un pes molt petit, hagi atrapat els mitjans de comunicació i ara estiguin pràcticament empatats com a vies d'entrada de les discriminacions lingüístiques en el coneixement públic entre els anys 2007 i 2020: 111 queixes directes a Plataforma per la Llengua, 113 casos denunciats en primera instància als mitjans de comunicació.

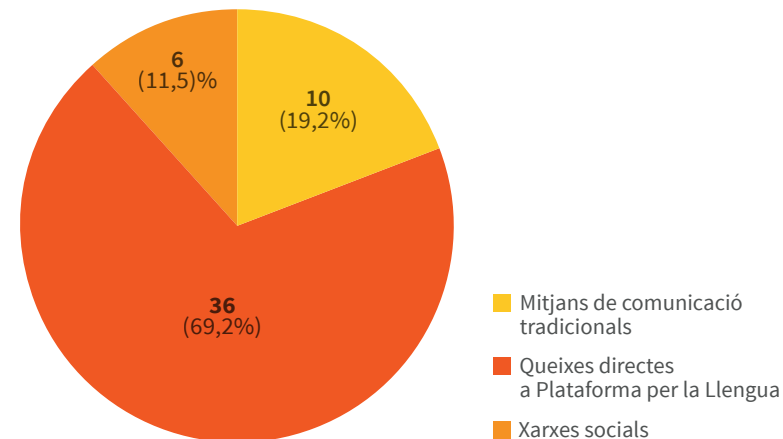
Figura 6. Casos de discriminació lingüística pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (març de 2007 – desembre de 2020)

En els darrers anys, els mitjans de comunicació han perdut pes com a via d'entrada de les discriminacions en aquests informes, no tan sols en termes relatius sinó també en absoluts. Així, el 2016 i el 2017, fins a 15 casos havien arribat a coneixement de Plataforma per la Llengua a través dels mitjans de comunicació, i això constituïa, respectivament, un 68,2% i un 57,7% del total. El 2018, els casos coneguts a través dels mitjans de comunicació van ser 6, i el 2019, 5, un 24,0% i un 15,6% respectivament. El 2020, els casos coneguts a través dels mitjans va augmentar respecte dels dos anys anteriors i es va situar en 10, un 19,2%.

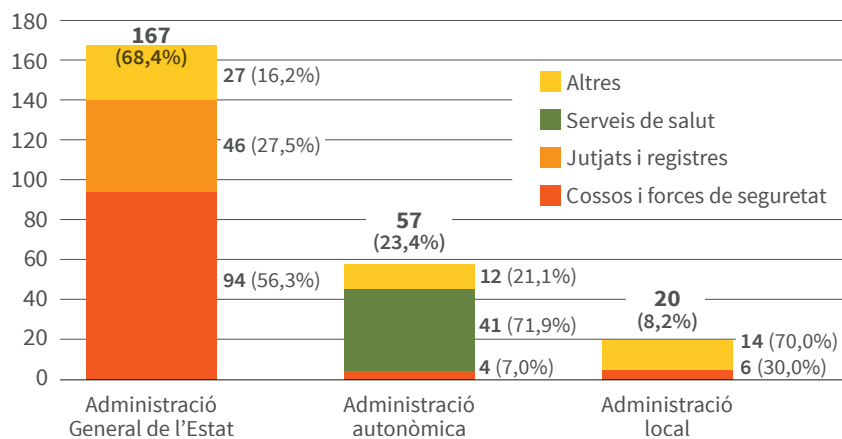
Segurament aquestes fluctuacions, en part, tenen a veure amb circumstàncies fortuïtes, perquè els mitjans no tenen un servei destinat a recopilar aquestes discriminacions, tenen interessos molt variats, els particulars que han patit discriminacions tenen un accés desigual als periodistes i la difusió dels mitjans de casos de discriminació concrets es veu afectada per l'actualitat i per altres consideracions. Amb tot, el creixement del servei de queixes de Plataforma per la Llengua ha jugat, de ben segur, un pes important en el fet que, ara, moltes discriminacions arribin abans a l'entitat que a l'opinió pública. Finalment, cal dir que alguns dels casos que arriben a Plataforma per la Llengua apareixen posteriorment als mitjans de comunicació, en part com a conseqüència de les accions empreses per la mateixa entitat.

Figura 7. Casos de discriminació lingüística pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (2020)

El nivell administratiu és un altre element clau en l'estudi de les discriminacions lingüístiques. Des que l'any 2007 Plataforma per la Llengua les va començar a recollir, l'administració general de l'Estat sempre ha estat la més discriminadora. Concretament, els treballadors d'aquesta administració han protagonitzat un 68,4% del total de les discriminacions. El 2020, però, el seu pes va ser significativament menor i només en va protagonitzar un 59,6%. Això es deu a l'augment de les discriminacions en l'administració autonòmica: si entre 2007 i 2020 el 23,4% de les discriminacions havien estat en mans de treballadors autonòmics, el 2020 van ser el 32,7%. L'administració local, en canvi, sempre ha tingut un paper més discret en el fenomen de la discriminació lingüística: entre 2007 i 2020 va acumular el 8,2% de les discriminacions i el 2020, el 7,7%.

Figura 8. Casos de discriminació lingüística detectats per Plataforma per la Llengua per nivells administratius i àmbits (març de 2007 – desembre de 2020)

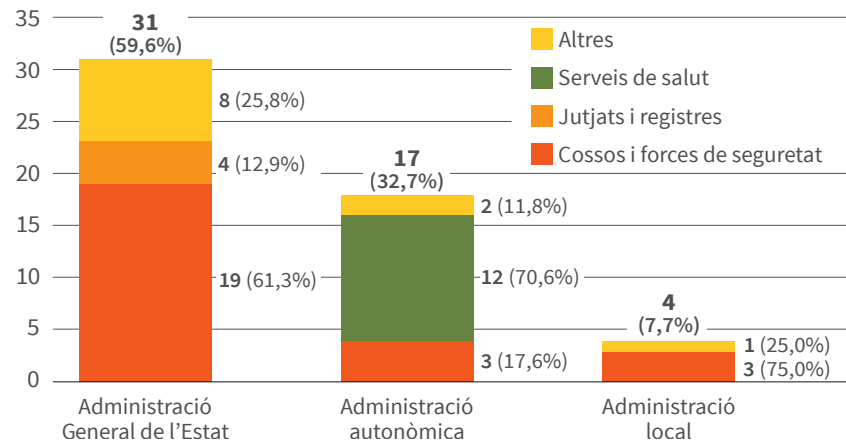

En gran part, la incidència de la discriminació lingüística en l'administració general de l'Estat està vinculada amb l'absència d'un requisit de coneixement del català generalitzat per als seus treballadors. Tots els empleats estatals han de saber castellà, però la gran majoria no tenen cap deure equivalent de saber català.

El fet que el català sigui oficial a Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears suposa, segons el Tribunal Constitucional espanyol, que en aquests territoris els ciutadans tenen dret a comunicar-se amb les administracions en aquest idioma i que les administracions tenen l'obligació d'atendre'ls. Amb tot, la legislació estatal només exigeix als treballadors que «garanteixin» l'atenció en les llengües oficials, i això no comporta, si ells mateixos no les coneixen, que s'hi expressin o que atenguin els ciutadans que ho fan. En principi, l'administració hauria d'organitzar-se perquè els ciutadans catalanoparlants mai no trobessin obstacles ni dilacions en l'accés als serveis i els treballadors públics haurien de trobar maneres perquè ningú quedés desatès (per exemple, cercant companys que entenguessin el català), però en la pràctica molts treballadors que ignoren el català simplement ordenen als ciutadans que parlin en castellà i els deneguen el servei si no ho fan.

A això cal afegir-hi que molts empleats de l'administració general de l'Estat han rebut uns valors culturals i corporatius contraris a la igualtat lingüística, molt influïts pel nacionalisme espanyol i el supremacisme castellà. Això, que té una incidència especialment notable entre els cossos policials i la judicatura, dona un plus de bel·ligerància i hostilitat a moltes discriminacions lingüístiques en l'administració estatal.

Figura 9. Casos de discriminació lingüística detectats per Plataforma per la Llengua per nivells administratius i àmbits (2020)

En l'administració autonòmica i en la local, el requisit de coneixement del català ha estat més generalitzat. A Catalunya, la Llei 1/1998, de política lingüística, obliga els treballadors públics a tenir un domini oral i escrit tant del català com del castellà. A les Illes Balears i al País Valencià, el requisit lingüístic ha estat recuperat i implementat en els darrers temps (al País Valencià, aquest mateix any 2021).

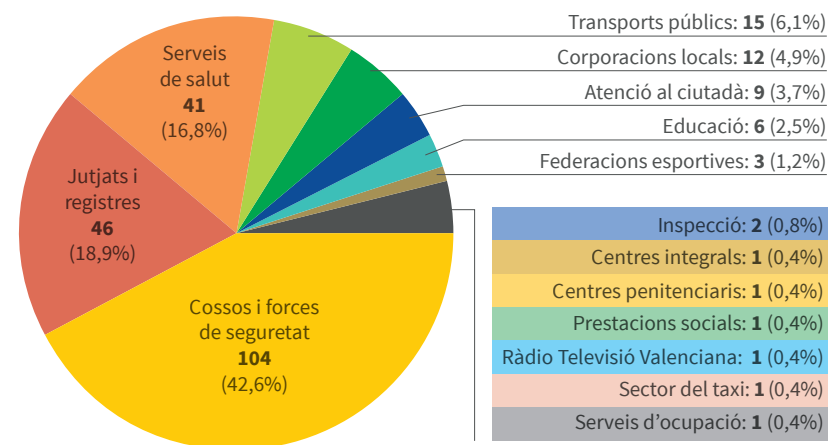
Amb tot, a Catalunya, a la pràctica el requisit no es compleix en alguns àmbits funcionals concrets perquè s'usen mecanismes d'excepció per contractar personal d'urgència sense convocar processos selectius. A les Illes Balears i al País Valencià, en alguns àmbits, el requisit de coneixement és molt baix i s'ha optat per fer un procés d'adequació gradual que encara no ha finalitzat (en el cas valencià, el requisit és tan recent que encara no existia quan es van produir les discriminacions d'aquest report).

En el pla estatal, un 56,3% de les discriminacions produïdes entre el 2007 i el 2020 i un 61,3% de les de 2020 van ser protagonitzades pels cossos i les forces de seguretat, sobretot el Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil. En total, aquests cossos estatals van generar el 35,8% de les discriminacions de 2020, més d'una de cada tres. En canvi, la judicatura ha perdut pes en els darrers temps com a font de discriminacions lingüístiques: si en el període de 2007 a 2020 va protagonitzar un 27,5% de les discriminacions de l'administració general, el 2020 va protagonitzar-ne només el 12,9%. Convé destacar que el 2020 els jutjats que no eren de guàrdia van estar tancats durant uns tres mesos a causa de les mesures de protecció sanitària decretades per fer front a la covid-19. Possiblement, però, la pressió ciutadana també ha tingut cert efecte. Cal tenir en compte que, en els darrers temps, els òrgans de govern judicials de Catalunya han fet recordatoris als tribunals inferiors de la necessitat de no vulnerar els drets lingüístics dels ciutadans.

En el pla autonòmic, l'àmbit administratiu més procliu a les discriminacions lingüístiques és el de la sanitat. No és casual que sigui l'àmbit en què el requisit de coneixement ha estat més contestat pels treballadors i menys fortament defensat per les administracions. A Catalunya, és un dels àmbits on són més freqüents les contractacions extraordinàries que no segueixen la normativa dels processos selectius. Sovint, alguns dels prestadors de salut pública ni tan sols justifiquen la urgència d'aquesta necessitat o rebaixen la capacitat en llengua catalana a un mer mèrit d'accés a la plaça. A les Illes Balears és on el nou requisit lingüístic és més matisat i gradual, com també ho és al País Valencià des del 2021. En total, el 71,9% de les discriminacions de les administracions autonòmiques entre 2007 i 2020 es van produir en la prestació de serveis sanitaris, i l'any 2020 el percentatge va ser del 70,6%.

Tradicionalment, l'administració local ha generat pocs casos de discriminació i d'àmbits funcionals diversos. Així, entre 2007 i 2020, el 30% dels casos locals havien estat generats per policies municipals, i el 70% restant, per tota mena d'organismes diferents. L'any 2020 s'aprecien més casos policials en proporció, un 75% contra un 25% d'altres àmbits funcionals. Amb tot, hi va haver tan sols 4 casos de discriminació per part de l'administració local i no se'n poden extreure hipòtesis ni conclusions sòlides.

Figura 10. Casos de discriminació lingüística per àmbits administratius (març de 2007 - desembre de 2020)

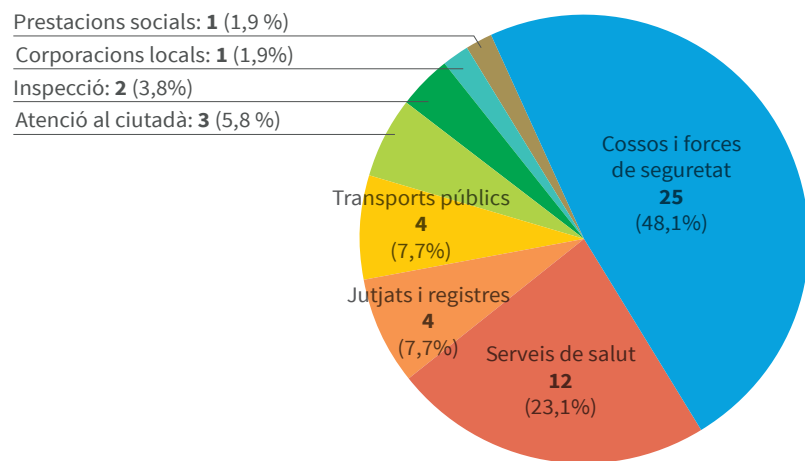
En el conjunt de les administracions, l'any 2020 els cossos policials han estat, de lluny, l'àmbit funcional més discriminador: 25 de les 52 vulneracions, el 48,1%, van ser perpetrades per policies. Això és molt preocupant perquè són cossos de funcionaris armats amb una capacitat d'intimidació molt destacada.

En segon lloc, amb 12 discriminacions, un 23,1% del total, hi ha els serveis de salut. Per raons diferents, també és un àmbit en què és especialment preocupant que s'hi produeixin discriminacions, perquè els usuaris es troben, en general, en una situació de vulnerabilitat.

Tant amb la policia com a l'hospital, moltes persones discriminades tendiran a ser menys assertives en la defensa dels seus drets, en un cas per temor de represàlies (cal tenir en compte que els cossos policials espanyols són de tradició autoritària) i en l'altre perquè les conseqüències de no ser atès solen ser molt costoses personalment.

El 2020, com ja s'ha dit, la incidència de les discriminacions lingüístiques a l'àmbit dels jutjats ha estat poc significativa, amb 4 casos, un 7,7%. Això és positiu perquè la judicatura és un tercer àmbit en què els ciutadans se solen trobar en una situació de vulnerabilitat que en dificulta la reivindicació dels drets, tot i que pot estar afectat per l'ajornament de molta de l'activitat judicial durant el 2020. Quatre casos més, un altre 7,7%, es van produir en els transports públics, concretament 3 als trens i estacions de Renfe i 1 al metro de Palma. Els 7 casos restants van passar en àmbits administratius diversos, que aquest informe ha concretat en quatre categories: l'atenció al ciutadà de l'administració general de l'Estat, la inspecció, les corporacions locals en general i les prestacions socials.

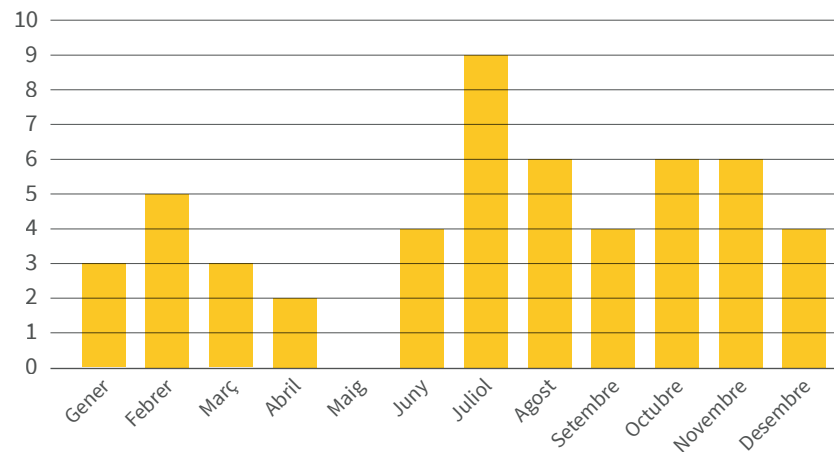
Figura 11. Casos de discriminació lingüística per àmbits administratius (2020)

Una darrera observació que es podria fer és que, com en l'any anterior, hi ha certa homogeneïtat en la distribució de les queixes al llarg dels dotze mesos. Al maig no se'n va detectar cap, però a la resta de mesos sempre n'hi va haver com a mínim dues. El juliol va ser el mes amb més queixes, 9. L'agost, l'octubre i el novembre en van tenir 6 cadascun. El febrer en va tenir 5. El juny, el setembre i el desembre en van tenir 4, mentre que el gener i el març en van tenir 3.

Amb tot, encara és aviat per establir si, amb l'increment de les discriminacions conegudes i comunicades directament a Plataforma per la Llengua, s'està tendint cap a certa homogeneïtat en el volum de queixes. L'any 2018, en què el servei de queixes ja es trobava en fase ascendent, no va ser homogeni: el mes de gener va concentrar el 24% de les notificacions i el de febrer, el 16%. Amb uns quants anys més de dades, es podrà valorar si hi ha una tendència real cap a l'homogeneïtat o no.

Figura 12. Casos de discriminació lingüística detectats durant el 2020 per mesos

Conclusions

El 2020 ha registrat un rècord esclatant pel que fa al nombre de casos coneguts de discriminació lingüística a catalanoparlants per part de les administracions públiques de l'Estat espanyol. L'any 2019 ja havia estat un any de rècord, però el 2020 la xifra va ser molt superior a qualsevol altre. Entre 2016 i 2018, els casos anuals s'havien mantingut al voltant de 25, i el 2019 es van enfilars a 32. El 2020, les discriminacions conegudes per l'entitat van ser 52, un augment del 62,5% respecte de l'any anterior (quan se'n van conèixer 32) i del 108% respecte de 2018 (quan se'n van detectar 25).

Probablement, el factor explicatiu amb més pes darrere d'aquest augment és el creixement de Plataforma per la Llengua en l'imaginari popular. La darrera dècada, l'entitat ha passat de tenir uns 2.000 socis a tenir-ne uns 22.000, un increment del 1.000%. Això, probablement, ha estat conseqüència, i també causa, d'un creixement del coneixement ciutadà de l'organització. Un element que apunta que el factor decisiu darrere l'augment de discriminacions conegudes és la major incidència pública de Plataforma és que el seu servei de queixes ha vist un creixement exponencial en els darrers anys pel que fa al nombre de casos, però la proporció dels que fan referència a discriminacions de l'administració és similar a la d'altres anys. Un altre element que assenyalava en la mateixa direcció és que l'augment en el nombre absolut de discriminacions conegudes per Plataforma ha vingut gairebé totalment per la comunicació directa de les víctimes amb l'entitat i no tant per la premsa, que era el mitjà principal pel qual el coneixement de les discriminacions arribava a l'entitat abans del 2018.

Amb tot, és ben possible que l'ampli abast de l'entitat no sigui l'únic factor darrere de les queixes. És ben possible que, en una relació dialèctica, Plataforma per la Llengua hagi crescut a causa d'una militància més estesa dels catalanoparlants, que també es pot haver vist alimentada pel creixement de l'organització. Així, no es pot descartar que actualment hi hagi més persones que es mantinguin en català en situacions que abans les duïen a canviar al castellà i que això sigui causa d'un augment en les discriminacions lingüístiques.

En aquest sentit, és destacable que el creixement en les discriminacions conegudes ha vingut exclusivament de Catalunya i de les Illes Balears, mentre que al País Valencià s'ha mantingut estable. Això es pot explicar fins a cert punt pel fet que Plataforma per la Llengua és més coneguda a Catalunya, hi té més socis i hi creix més. Tanmateix, això no

explica per quina raó hi ha aquest creixement territorialitzat. Si hi ha algun factor extern a l'entitat que fa que creixi més a Catalunya, probablement deu tenir relació amb una major conscienciació lingüística de la població, i això pot incidir en un augment del manteniment del català i de les discriminacions per aquest motiu.

Pel que fa al nivell administratiu on succeeixen les discriminacions, l'administració general de l'Estat va continuar sent-ne la principal responsable l'any 2020, amb un 59,6% dels casos. Específicament, les policies estatals van protagonitzar més d'una de cada tres discriminacions. Tot plegat està molt relacionat amb l'absència d'un requisit de coneixement del català generalitzat per als treballadors de l'administració estatal, circumstància que fa més probable que vulnerin els drets dels parlants i incompleixin el seu deure de garantir que rebin l'atenció en la llengua oficial que triïn. Amb tot, el pes de l'administració estatal en el fenomen de la discriminació s'ha reduït en els darrers anys. Això és perquè les discriminacions conegudes en l'àmbit autonòmic han augmentat, especialment concentrades en els serveis sanitaris. Novament, aquest fet sembla tenir relació amb la capacitat dels treballadors: la sanitat és un àmbit funcional en què, o bé per relaxament (a Catalunya) o bé per poca ambició de partida (les Illes Balears i el País Valencià), molts treballadors no tenen una competència suficient en llengua catalana.

Tanmateix, les discriminacions no són atribuïbles només a la manca de coneixement de la llengua per part dels treballadors públics i una aparent ignorància de la seva obligació de garantir que els ciutadans rebin el servei sense haver de canviar de llengua. Aquest arranjament legal mostra la visió supremacista que té el legislador espanyol dels drets dels grups etnolingüístics de l'Estat, però no indica necessàriament que els treballadors públics la comparteixin. El cas és que molts treballadors públics discriminadors comparteixen exactament aquesta cosmovisió.

En moltes de les discriminacions de 2020, com en les d'anys anteriors, la part discriminadora té actituds obertament hostils i bel·ligerants que mostren una animositat d'origen ideològic envers els catalanoparlants i els seus drets. En molts casos, els discriminadors exhibeixen verbalment la seva visió supremacista de les llengües per justificar discriminacions i denegacions del servei en territoris catalanoparlants. Es tracta d'expressions com «habla en castellano, cojones, que estamos en España», «no xerram català, xerram mallorquí», «a Cerdanyola hi ha molta multiculturalitat [...], no pot anar exigint que li parli en català», «és que és de fora», «a mí me hablas español porque estamos en España», «¿me estás hablando en valenciano? Esto es España», «quería obligarme a hablar en valenciano», «háblame en castellano que soy cubano», «¿no se puede hablar en

castellano en Barcelona?», «le he hablado en castellano. Soy vasco y, si me pongo a hablar en euskera...», «en España se tiene que hablar español con todo el mundo», «está usted en España y tiene la obligación de saber español» i «a mí en Manresa siempre que ven que les hablo en castellano me cambian al castellano, por respeto».

De totes aquestes expressions, potser el més destacable és la total equació entre el concepte d'Espanya i la supremacia del castellà. A Bèlgica, al Canadà, a Suïssa, no tindria cap sentit invocar el nom de l'Estat per discriminar membres d'un dels seus grups lingüístics. Tampoc no tindria sentit anomenar belga el neerlandès, canadenc l'anglès o suís l'alemany. L'equació entre el grup etnolingüístic dominant de l'Estat espanyol amb el mateix Estat és a la base de bona part de les discriminacions lingüístiques. Els grups subordinats són tractats, com a molt, com a mers llogaters dels territoris on han viscut sempre i on tradicionalment han estat majoria. De fet, és simptomàtic que en alguna ocasió s'arribi a comparar l'ús del català a Catalunya amb parlar basc o que s'associï la ignorància del català amb la multiculturalitat, com si el català fos una llengua més dels grups de parlants que viuen en territori catalanoparlant i no la llengua autòctona i oficial que haurien d'adquirir els nousvinguts.

La causa principal de la discriminació lingüística és, per tant, ideològica. Darrere de totes les formes de discriminació –les oficialitzades per la legislació i per l'ordenament constitucional antiigualitari, però també les que depassen aquest marc jurídic– hi ha sempre el nacionalisme espanyol hegemònic. Aquest nacionalisme s'ha construït històricament al voltant del supremacisme castellà i, en conseqüència, tracta la pluralitat lingüística constitutiva de l'Estat des de la desigualtat i des de la primacia simbòlica i en drets d'una sola de les comunitats originàries: la castellana. El castellà –que és la llengua autòctona en només alguns territoris i la nadiua de només part de la població– és tractat com un idioma comú, amb unes característiques singulars que l'eleven per sobre dels altres i que, per tant, generen drets superiors als seus parlants i deures particulars als que tenen altres idiomes familiars.

Aquest esquema és present en la legislació, però es veu fins a cert punt matisat per les concessions que es van fer l'any 1978 i els espais de semiigualtat que la legislació específica ha construït. Aquestes limitacions, emperò, són sovint ignorades per molts treballadors públics que combreguen amb la doctrina completa del nacionalisme espanyol hegemònic: «Habla en castellano, cojones, que estamos en España.»

Annex. Tots els casos (2007–2019)

1. 16/03/2007. Un jutge del Registre Civil de Badalona obliga a celebrar el casament d'una parella en llengua castellana, tot i tenir coneixements acreditats de català.

Font: “Una parella denuncia davant del TSJC que un jutge de Badalona els va forçar a fer el seu casament en castellà”, *Vilaweb*. En línia a <<https://ja.cat/csyM9>> (darrera consulta 27/09/20).

2. 16/03/2007. Una metgessa és despatxada d'un centre esportiu municipal del Prat de Llobregat per parlar en català als pacients.

Font: “Acomiaden una metgessa perquè s'adreçava als clients en català”. *El Punt Avui*. En línia a <<http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1793/actualitat/acomiaden-una-metgessaperqu%e8-es-dirigia-als-clients-en-catal%e0-20711.html>> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20). “Readmesa la metgessa acusada de no voler parlar en castellà, Ajuntament del Prat de Llobregat”, *El Punt Avui*. En línia a <http://www.elprat.cat/noticies/detallNoticia/_ZCZRBU1Qu4chuvn20wPJatNgFe4l7t9YWGwAYmaltqgxYDFv-6USRg> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

3. 17/04/2007. Un ex-senador socialista és obligat a parlar castellà entre burles d'uns vigilants de seguretat.

Font: “Vigilants de l'AVE de Lleida obliguen a parlar en castellà”, *E-Notícies*. En línia a <<http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1812/actualitat/vigilants-de-lave-de-lleidaobliguen-a-parlar-en-castell%e0-21976.html>> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

4. 16/08/2007. Una traductora marroquina és insultada per parlar en català a Palma (Mallorca) a la Guàrdia Civil i acaba condemnada a pagar una multa per injúries.

Font: “Obriran un expedient als agents de Palma que van vexar Saïda Saddouki”, *Vilaweb*. En línia a <<https://ja.cat/Bbb00>> (darrera consulta 27/09/20). “La jutgessa condemna Saïda per injúries greus”, *Diari de Balears*. En línia a <<http://dbalears.cat/actualitat/balears/la-jutgessa-condemna-saïda-per-injuriessgreus.html>> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

5. 20/08/2007. Un regidor d'Ondara (Marina Alta), multat, vexat i qualificat de “cateto” per dos agents de la Guàrdia Civil per parlar en valencià.

Font: “Denuncien la Guàrdia Civil per discriminació lingüística”, *Ràdio Pego*. En línia a <http://www.radiopego.com/index.php?name=News&file=article&sid=1413> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

6. 03/12/2007. Hèctor López Bofill i la seva dona són vexats i discriminats per parlar català a l'estació de Renfe de Plaça Catalunya.

Font: “Renfe exigeix parlar “en castellano” a López Bofill”, *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-2006/actualitat/renfe-exigeix-parlar-encastellano-a-l%F3pez-bofill-32317.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

7. 07/01/2008. Un policia vexa un ciutadà i el fa callar per haver parlat català a la comissaria de Sant Feliu de Llobregat.

Font: “No me da la gana hablar en catalán, estamos en España”, *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-2033/actualitat/no-me-da-la-gana-hablar-encatal%e1n-estamos-en-espa%fa-33423.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

8. 28/02/2008. Un jove, jutjat per desobediència a l'autoritat a Maó per adreçar-se en català a la Policia Nacional.

Font: “Un jove serà jutjat demà a Maó acusat de desobeir l'autoritat després de parlar en català a la Policia Nacional”, *Europa Press*. En línia a <https://ja.cat/yEN4j> (darrera consulta 27/09/20).

9. 30/08/2008. La Guàrdia Civil nega el dret d'expressar-se en català al batlle de Montblanc i el denuncia.

Font: “La Guàrdia Civil de Montblanc obliga el batlle a identificar-se i parlar en castellà”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ulie6> (darrera consulta 27/09/20).

10. 15/11/2008. Un jove brutalment agredit per protegir una agressió homòfoba és insultat a la comissaria de la Policia Nacional per parlar en català quan ho denunciava. Els agents van titllar-lo de “tonto” i “chulo”, segons denuncià.

Font: “Ferran Giménez, Dénia”, “¡En Cristiano! Els cossos de seguretat contra el català” (blog). En línia a <https://ja.cat/Zfuq8> (darrera consulta 27/09/20).

11. 16/02/2009. Un jove és retingut, empentat i insultat per parlar en català en un control de la Policia Nacional al túnel del Cadí.

Font: “El CAT a les matrícules. Una crònica colonial al Túnel del Cadí”, *Llibertat.cat*. En línia a <http://www.llibertat.cat/2009/03/el-cat-a-les-matricules.una-cronica-colonial-al-tunel-delcadi-5989> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

12. 18/03/2009. Un tècnic cultural de l'Ajuntament de Reus i una estudiant són vexats verbalment per una professora per emprar el català en un curs subvencionat pel Departament de Treball i la Unió Europea.

Font: “Dos reusencs denuncien discriminació per parlar català en un curs pagat pel Govern”, *Reus Digital*. En línia a <http://reusdigital.cat/noticies/dos-reusencs-denuncien-discriminaci-parlar-en-catal-enun-curs-pagat-pel-govern> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

13. 22/05/2009. La degana de la Junta Electoral de Palma i una funcionària acusen un representant polític de “radical” per adreçar-s'hi en català i es neguen a atendre'l.

Font: “Joan Miquel Chacón, d'ERC, denuncia que dues funcionàries l'acusaren de “radical” a la Junta Electoral per parlar en català”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/MWAIN> (darrera consulta 27/09/20).

14. 07/08/2009. Dos guàrdies civils agredeixen un jove de Mallorca per parlar-los en català a l'aeroport i acaben condemnats.

Font: “L'Audiència confirma la condemna al guàrdia civil que agredí Iván Cortès”, *Diari de Balears*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-audiencia-confirma-la-condemna-al-guardia-civilque-agredi-ivan-cortes.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

15. 11/08/2009 Una dona d'origen peruà que tramitava el document d'identitat del fill, detinguda per parlar pel mòbil en català en una comissaria. El policia que la retingué i vexà acaba condemnat a pagar 70 euros per una falta de coaccions.

Font: “Rosario Palomino, Barcelona”, “¡En Cristiano! Els cossos de seguretat contra el català (blog)”. En línia a <https://ja.cat/mlDQ6> (darrera consulta 27/09/20).

16. 03/09/2009. Una família perd un avió per adreçar-se en català a la Guàrdia Civil a l'aeroport de Girona i és multada per desordres públics.

Font: “Jutgen una passatgera de l'aeroport per cridar en català a la Guàrdia Civil”, *Diari de Girona*. En línia a <https://ja.cat/oyh8d> (darrera consulta 27/09/20).

17. 08/09/2009. Un periodista nord-català, retingut en un control policial a la Jonquera per parlar en català i no conèixer el castellà.

Font: “Testimoni del jove retingut en una entrevista Ràdio Arrels Perpinyà”, *Ràdio Arrels*. En línia a <https://ja.cat/N6A6N> (darrera consulta 27/09/20).

18. 30/09/2009. Una jutgessa d'Elx menysprea el català i qüestiona a un encausat i a una testimoni el dret de parlar-lo en un judici.

Font: “Jutgessa i la fiscalia menyspreen el valencià i fan apologia de la “lengua común” en un judici a Elx”, *L'Accent. Periòdic Popular dels Països Catalans*. En línia a <http://www.laccent.cat/index.php/paisos-catalans/repressio-i-drets/item/1457-jutgessa-ila-fiscalia-menyspreen-el-valenci%C3%A0-i-fan-apologia-de-la-lengua-com%C3%BAnen-el-judici-d-elx> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

19. 07/12/2009. Neguen l'assistència sanitària a un home a l'ambulatori de Benicarló per parlar en català. L'home reclama i la Conselleria de Sanitat empara la pràctica al·legant que té personal de fora i que ell pot parlar en castellà. El Síndic de Greuges valencià confirma que es tracta d'una vulneració de drets lingüístics.

Font: “El Síndic insta a Sanidad a utilizar el valenciano”, *El País*. En línia a <https://ja.cat/CsWml> (darrera consulta 27/09/20).

20. 06/01/2010 La Policia Nacional intimida un periodista per parlar valencià.

Font: “La policia espanyola vexe un periodista per parlar valencià”, *Racó Català*. En línia a <https://ja.cat/WWCF0> (darrera consulta 27/09/20).

21. 02/02/2010. Un ciutadà cubà retingut a l'aeroport del Prat denuncia una vexació policial per parlar en català. Els policies es van sorprendre negativament del seu nivell i li van etzibar la frase: “¡Cojones, que bien hablas el catalán!”. En línia a

Font: “¡Cojones, que bien hablas el catalán!”, Sant Andreu de Palomar (reprodueix el diari *Avui*). En línia a <https://ja.cat/dxmyl> (darrera consulta 27/09/20).

22. 04/03/2010. Un veí de Pollença, obligat a parlar en castellà a la Guàrdia Civil durant una identificació, tot i que els agents entenen el català.

Font: “Críticas a la Guardia Civil por exigir a los conductores que les hablen en castellano”, *El Mundo*. En línia a <https://ja.cat/8NkiR> (darrera consulta 27/09/20).

23. 16/04/2010. Un pacient, expulsat del centre de salut d'Inca per adreçar-se en català a la metgessa de capçalera.

Font: “L'OCB denuncia una nova agressió lingüística, aquest cop al centre de salut d'Inca”, *OCB*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-ocb-denuncia-una-nova-agressio-linguisticaaquest-cop-al-centre-de-salut-d-inca.html> [ENLLAÇ TRENCAT]

24. 14/05/2010. Dos joves mallorquins, retinguts per la Guàrdia Civil en una rotonda de Porreres per expressar-se en català.

Font: “L'OCB denuncia tres casos de discriminació lingüística per part de la Guàrdia Civil”, *OCB*. En línia a <https://ja.cat/mXdYn> (darrera consulta 27/09/20).

25. 29/06/2010. Retarden durant hores l'assistència mèdica a una dona de 80 anys d'Alcoi perquè els treballadors del 112 no entenen el català.

Font: “Resolució Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana”, expedient queixa 105524, assumpte: Drets dels ciutadans a elegir la llengua Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/BQ7n1> (darrera consulta 27/09/20).

26. 29/10/2010. Una conductora, insultada i vexada per la Guàrdia Civil a la frontera andorrana per expressar-se en català amb el seu acompanyant.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

27. 22/01/2011. Un ciutadà de la Costera, menyspreat per tenir nom català per part de la Guàrdia Civil en un control rutinari a Ontinyent.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

28. 28/01/2011. Un funcionari de l'Estació del Nord de València nega l'atenció a un usuari discapacitat perquè l'acompanyant s'hi adreça en català.

Font: “Un treballador d'ADIF es nega a atendre una consulta en valencià sobre un passatger invàlid”, *Valencianisme.com*. En línia a http://www.valencianisme.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2839&Itemid=48 [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

29. 02/03/2011. El Tribunal Suprem espanyol desestima un recurs d'una sentència dictada a Barcelona per ser redactada en català.

Font: “El Suprem ignora un recurs a una sentència de Barcelona perquè està fet en català”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/LOPc3> (darrera consulta 27/09/20).

30. 23/05/2011. Un ciutadà de Cambrils, ridiculitzat i humiliat en una oficina del DNI espanyol per voler expressar-se en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

31. 06/01/2012. Neguen l'atenció sanitària a un ciutadà de Creventí i se'n riuen per expressar-se en català.

Font: “Un metge de Creventí es nega a atendre un pacient perquè parlava en català”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/0srtB> (darrera consulta 27/09/20).

32. 18/01/2012. Un tècnic de normalització lingüística, despatxat de l'Ajuntament de Dénia per haver informat de l'incompliment de la normativa en matèria lingüística.

Font: “Acte intolerable contra un defensor de la llengua”, *Acció Cultural del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/u1Esg> (darrera consulta 27/09/20).

33. 21/01/2012. Retenció i amenaces a un conductor empordanès per expressar-se en català davant la Guàrdia Civil.

Font: “La Guàrdia Civil investiga les coaccions per l'ús del català”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/SFgKd> (darrera consulta 27/09/20).

34. 28/01/2012. Un guàrdia civil apallissa un advocat a l'aeroport del Prat per negar-se a parlar en castellà.

Font: “Un jove denuncia la Guàrdia Civil per agredir-lo a l'aeroport del Prat per parlar català”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/r8gaj> (darrera consulta 27/09/20).

35. 07/02/2012. Una parella de Reus es veu obligada a pagar 180 euros a l'Ajuntament per celebrar el casament en català, després que el Registre Civil els obligués a fer-lo en castellà.

Font: “A Reus, si et vols casar en català et fan pagar 180 euros”, *Reus Digital*. En línia a <https://ja.cat/fJTSf> (darrera consulta 27/09/20).

36. 25/02/2012. Un jove mallorquí, denunciat per falta de respecte a l'autoritat per parlar en català a un agent del Cos Nacional de Policia en una manifestació.

Font: “Un policia nacional posa una denúncia a un jove mallorquí per parlar-li en català”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/tRd2h> (darrera consulta 27/09/20).

37. 05/05/2012. Un ciutadà entra a la caserna de la Guàrdia Civil d'Inca per a fer-hi una denúncia i en surt denunciat per parlar-hi en català.

Font: “‘Volia posar una denúncia i em citen com a denunciat’. Jordi Alegre és citat als jutjats d'Inca per desobediència a l'autoritat. Va voler parlar en català a la Guàrdia Civil”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/KED3K> (darrera consulta 27/09/20).

38. 30/05/2012. Un veí de l'Alt Empordà, agredit verbalment i física per una parella d'agents de la Guàrdia Civil, i jutjat per negar-se a parlar en castellà.

Font: “Dos guàrdies civils, a judici per vexar un veí de Vilajuïga que es negava a parlar en espanyol”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/NODag> (darrera consulta 27/09/20).

39. 27/06/2012. Un veí de l'Ametlla del Vallès, retingut il·legalment a l'aeroport de Barcelona per parlar en català i en anglès.

Font: “Retingut per la Policia Nacional a l'aeroport del Prat per parlar només català o anglès”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/7LDHn> (darrera consulta 27/09/20).

40. 07/07/2012. Un jove mallorquí passa una nit al calabós per no respondre en castellà a la Guàrdia Civil.

Font: “La Guàrdia Civil arresta un militant d'Arran per no contestar-los en castellà”. En línia a <https://ja.cat/Dr2qT> [enllaç que ha quedat inoperatiu; podeu llegir la notícia a *Racó Català*: <https://ja.cat/euLSi>] (darrera consulta: 27/09/20), *Setmanari Directa*.

41. 20/08/2012. Una funcionària de la comissaria de la Policia Nacional de Vic es nega a atendre un ciutadà per parlar en català i l'amenaça.

Font: “La Plataforma per la Llengua denuncia un nou cas de discriminació lingüística a la Comissaria de la Policia Nacional a Vic”, *Plataforma per la Llengua*. En línia a <https://ja.cat/Fe34Y> (darrera consulta 27/09/20).

42. 07/09/2012. Un viatger, retingut per la Policia Nacional a l'aeroport de Barcelona per haver donat el número del document d'identitat en català.

Font: “Retingut a l'aeroport per parlar en català”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <http://blogspersonals.ara.cat/elcatalasuma/2012/09/20/retingut-a-laeroport-per-parlar-encatala/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

43. 10/10/2012. Una jutgessa de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un ciutadà català al·legant que li parlava en català per separar-la de sa mare.

Font: “Una jutge de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un mosso per “no ensenyar-li castellà”. *El Periódico*. En línia a <https://ja.cat/fJ5cv> (darrera consulta 27/09/20).

44. 30/10/2012. Hisenda es nega a tramitar la pensió a una vídua al·legant que havia presentat el certificat de defunció en català.

Font: “La Plataforma per la Llengua denuncia que Hisenda no tramita la pensió a una vídua per presentar el certificat de defunció en català”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/55gPt> (darrera consulta 27/09/20).

45. 21/12/2012 Retiren el carnet de conduir a un conductor d'Almenara i el retenen tres hores en un control de la Guàrdia Civil per parlar en català.

Font: “M'han retirat el carnet de conduir per parlar en valencià.”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EHZu5> (darrera consulta 27/09/20).

46. 31/12/2012. Una veïna de Vistabella del Maestrat, vexada i titllada de mal educada per un metge de l'Hospital Jaume I de Castelló de la Plana per parlar en valencià.

Font: “La Plataforma per la Llengua assessora la víctima d'una nova discriminació lingüística a l'Hospital Jaume I de Castelló”, *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/rFILP> (darrera consulta 27/09/20).

47. 05/03/2013. El Govern valencià tanca Canal 9, la darrera televisió en català que quedava al País Valencià, i nega als treballadors despatxats el dret de ser notificats en valencià.

Font: “El Síndic de Greuges pregunta a RTVV per què informa les persones acomiadades per l'ERO solament en castellà”, Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/LDQcS> (darrera consulta 27/09/20).

48. 23/03/2013. El dolçainer del grup musical Obrint Pas detingut, amenaçat i agredit per haver parlat en català a dos policies nacionals a València.

Font: “Un policia a Miquel Gironès (Obrint Pas): “Que em parles en espanyol, collons!””, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/f2NGE> (darrera consulta 27/09/20).

49. 27/03/2013. Un professor de la Universitat Jaume I de Castelló dedica les hores docents a demostrar la inutilitat del català i anomena “perroflauta” un alumne que es va queixar del mètode pedagògic.

Font: “Adoctrinament espanyolista d’un professor a la Universitat Jaume I de Castelló”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EFedN> (darrera consulta 27/09/20).

50. 05/03/2013. Un pare i un fill insultats per dos agents de la Policia Nacional en un tren regional a Figueres per parlar en català i no atendre la coacció “en español o nada”.

Font: “Denuncia uns policies que li exigien de parlar en castellà”, *El Punt Avui*. Queixa rebuda a través del correu electrònic a l’apartat de queixes lingüístiques del web de la Plataforma per la Llengua a l’abril de 2013. Nou cas d’agressió lingüística de la policia espanyola, a Figueres. En línia a <https://ja.cat/fDsxF> (darrera consulta 27/09/20).

51. 12/07/2013. Un ciutadà és acusat d’altercats per un policia local del Campello per parlar en català i dir que el seu nom és Lluís-Xavier.

Font: “El nostre suport a Lluís Xavier Flores, víctima dels insults d’un policia local per parlar-li en valencià”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <https://ja.cat/QhO8n> (darrera consulta 27/09/20). “Elx denunciarà la discriminació lingüística”, *El Punt Avui*. <https://ja.cat/S4aMb> (darrera consulta 27/09/20).

52. 21/07/2013. La Policia Nacional nega el dret a un ciutadà de Palma a formular una denúncia en català.

Font: “Nou cas de discriminació lingüística per part de la Policia Nacional”, *Diari de Balears*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/nou-cas-discriminacio-linguisticaper-part-policia-nacional.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

53. 22/07/2013. Un ciutadà detingut en una manifestació a Elx per parlar en català a un policia nacional.

Font: “L’associació El Tempir denuncia un nou cas de discriminació lingüística a Elx per adreçar-se a un policia en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Q5kwm> (darrera consulta 27/09/20). “Suport a Paco Muñoz Giménez, detingut per la policia nacional per parlar-los en valencià”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <http://www.eltempir.cat/ca/2013/07/22/suport-a-paco-munoz-gimenezdetingut-per-la-policia-nacional-per-parlar-los-en-valencia/>, [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

54. 03/08/2013. Un veí de Puçol, denunciat falsament en un control rutinari de la Guàrdia Civil per expressar-se en català.

Font: “Un veí de Puçol, víctima d’una denúncia falsa de la Guàrdia Civil per parlar en valencià”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/3936/un-vei-de-pucol-victima-dunadenuncia-falsa-de-la-guardia-civil-per-parlar-en-valencia> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

55. 04/08/2013. Dos joves són colpejats i humiliats per guàrdies de seguretat i guàrdies civils a l’Arenal Sound de Borriana per parlar en valencià.

Font: “Cops de peu i de puny per haver parlat en català, en l’última nit de l’Arenal Sound”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/FwpmN> (darrera consulta 27/09/20).

56. 22/08/2013. Un jutjat de Vinaròs refusa una demanda presentada en català perquè considera que no és una llengua oficial al País Valencià.

Font: “Un jutjat de Vinaròs exigeix el castellà a advocats de l’Ebre”. *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/lfWsl> (darrera consulta 27/09/20).

57. 23/08/2013. Un exregidor d’Olleria, vexat per un agent del Cos Nacional de Policia per adreçar-s’hi en català a València.

Font: “Un ex-regidor de l’Olleria, víctima d’un nou cas de discriminació lingüística per part de la policia”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/FWvHz> (darrera consulta 27/09/20).

58. 13/09/2013. Un policia nacional es nega a atendre la denúncia d’un ciutadà perquè s’expressava en valencià i li exigeix parlar “en español”.

Font: “Hábleme en español, esto es España”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/a7KSM> (darrera consulta 27/09/20). “El Tempir denuncia un nou cas de discriminació lingüística produïda a Elx per un policia nacional i se solidaritza amb Francisco Escortell”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <http://www.eltempir.cat/ca/2013/09/13/el-tempir-denuncia-un-nou-cas-dediscriminacio-linguistica-produida-a-elx-per-un-policia-nacional-i-essolidaritza-amb-francesc-cortell/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

59. 18/11/2013. Un jutjat de Barcelona nega a un advocat el dret de tramitar en català un procediment judicial.

Font: “Deneguen a un advocat el dret a demanar el català en un procediment judicial”, *El Punt Avui*; testimoni personal de Miquel Panadès. En línia a <https://ja.cat/BeaeG> (darrera consulta 27/09/20).

60. 05/12/2013. Un avi i el seu net, expulsats d'un tren TALGO per una revisora per parlar en català.

Font: “La revisora d'un Talgo fa baixar un avi i el seu nét per ser catalans”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/n5ddX> (darrera consulta 27/09/20). “La revisora que va fer baixar dos passatgers perquè eren catalans amenaça de denunciar-los”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/mkCuf> (darrera consulta 27/09/20).

61. 01/02/2014. Un guàrdia civil de la Subdelegació del Govern espanyol a Castelló obliga a expressar-se en castellà a una diputada de les Corts Valencianes.

Font: “Marina Albiol denuncia discriminació lingüística a la Subdelegació del Govern espanyol a Castelló”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/fJIDU> (darrera consulta 27/09/20).

62. 21/03/2014. Una jutgessa de Tenerife retira la custòdia a una mare que ha anat a viure a Ripollet perquè considera que el català pot ser un “problema” per a la nena.

Font: “Aparten una nena de la seva mare per l’“escull” del català”. *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/AtQP5> (darrera consulta 27/09/20).

63. 10/04/2014. Una jutgessa destinada a Granollers considera en una resolució judicial que l'ús del català és una nosa en un procediment judicial, malgrat acreditar-ne el coneixement com a mèrit.

Font: “Una magistrada considera una nosa l'ús del català en un procediment judicial”. *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/oYmfC> (darrera consulta 27/09/20).

64. 26/04/2014. Agents de la comissaria de Xirivella es neguen a atendre una ciutadana per expressar-se en català, li pengem el telèfon i la fan esperar més d'una hora fins que arriba un traductor.

Font: “La Comissaria de Xirivella se nega a atendre a una mujer en valenciano y llama a un intérprete”, *Levante*. En línia a <https://ja.cat/sFIKN> (darrera consulta 27/09/20).

65. 30/04/2014. Un manifestant, amenaçat amb una multa de 200 euros per parlar en català a policies nacionals a Dénia.

Font: “Amenaçat amb una multa de 200 euros per haver parlat en català a la policia”, <https://ja.cat/BXDRD> *Vilaweb*. “Denuncia que la Policia Nacional le amenazó con multarle por hablar en valenciano durante una protesta de la PAH”, *La Marina Plaza*, diari de la Marina Alta i Baixa. En línia a <http://lamarinaplaza.com/2014/04/30/denuncia-que-la-policia-nacional-leamenazo-con-multarle-por-hablar-en-valenciano-durante-una-protesta-de-lapah/#.U2FH6JyVILU.twitter> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

66. 05/05/2014. Trànsit d'Osca ignora una al·legació en català d'un jove multat després de parlar en català en un control de la Guàrdia Civil a la Ribagorça.

Font: “L'Estat discrimina un jove per parlar català i occità”. En línia a <http://ebreexpres.com/lestat-discrimina-un-jove-per-parlar-catala-occita/> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20). *Ebre Exprés*; “Un jove denuncia que a l'Aragó també es discrimina el LAPAO”, *Ara*. En línia a <https://ja.cat/09ASu> (darrera consulta 27/09/20).

67. 21/05/2014. Una professora d'Elx contractada a la presó de Fontcalent, vexada i amenaçada” per un funcionari del centre per adreçar-se-li en valencià.

Font: “El Tempir denuncia un nou cas de vexació lingüística a la presó de Fontcalent i se solidaritza amb Maria Carme Viudes”, *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <https://ja.cat/EP7Jm> (darrera consulta 27/09/20). “Un funcionari de la presó de Fontcalent amenaça una professora per haver parlat en valencià”, *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/1k7X4> (darrera consulta 27/09/20).

68. 04/06/2014. Un veí de Caldes de Malavella, amenaçat, insultat i retingut per haver parlat en català a dos policies a l'estació de Figueres.

Font: “Un veí de Caldes acusa dos policies d'amenaçes i insults per haver parlat en català”, *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/2GgZd> (darrera consulta 27/09/20). “Denuncien que dos policies del CNP van retenir un jove per parlar català”, *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/j9Gc7> (darrera consulta 27/09/20).

69. 11/10/2014. Un jutjat de Barcelona ordena traduir un recurs d'aclariment en català al·legant que un dels advocats és de Madrid.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

70. 29/12/2014. Denegada la nacionalitat espanyola a un ciutadà xinès que parla català i amb pocs coneixements d'espanyol.

Font: “Els tribunals deneguen la ciutadania espanyola a un xinès que parla català, però no espanyol”, *VilaWeb*. En línia a <https://ja.cat/2j7Mj> (darrera consulta 27/09/20). “Los jueces deniegan la nacionalidad a un chino incapaz de hablar en castellano”, *Levante. El mercantil valenciano*. En línia a <http://www.levante-emv.com/comunitat-valenciana/2014/12/29/juecesdeniegan-nacionalidad-chino-incapaz/1206521.htm> [ENLLAÇ TRECANT] (darrera consulta 27/09/20).

71. 02/02/2015. Discriminació lingüística al Punt Verd d'Emaya, a Palma.

Font: “Discriminació lingüística al Punt Verd d'Emaya a Palma”, *Diari de Balears*, 2 de febrer del 2015. “Emaya diu que la discriminació lingüística al Punt Verd va ser “una impressió”, *Diari de Balears*, 5 de febrer del 2015. En línia a <https://ja.cat/ZIHUR> (darrera consulta 27/09/20).

72. 25/02/2015. Un veí de Castelló de la Plana, retingut i vexat per agents del Cos Nacional de Policia per parlar en valencià.

Font: “Un veí és retingut a Castelló per parlar valencià”, *La Veu del País Valencià*, 25 de febrer de 2015. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/13296/unvei-es-retingut-a-castello-per-parlar-valencia> [ENLLAÇ TRECANT] (darrera consulta 27/09/20).

73. 02/03/2015. A Figueres, una jutgessa amenaça una testimoni de suspendre el judici si parla en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

74. 02/03/2015. La policia espanyola vexa una advocada per parlar en català en un CIE.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

75. 04/03/2015. La Federació Catalana de Futbol anul·la la llicència a sis nens per no tenir el volant d'empadronament adjunt en castellà.

Font: “Federació Catalana de Futbol: una vergonya!”, carta al diari *El Punt Avui*, 11 de març de 2015, edició de les comarques gironines, recollida pel web de l'associació Ara o mai en: “Denuncien que la Federació Catalana de Futbol ha anul·lat unes llicències perquè un document estava escrit en català”. En línia a <http://araomai.cat/denuncien-que-la-f-c-futbol-ha-anul%2%B7lat-unesllicencies-perque-un-document-estava-escrit-en-catala/> [ENLLAÇ TRECANT] (darrera consulta 27/09/20).

76. 10/03/2015. Expulsat del consolat espanyol a Brussel·les per un escrit en català.

Font: “Expulsat del consolat espanyol a Brussel·les per un escrit en català”, *Vilaweb*, 10 de març de 2015. En línia a <https://ja.cat/d7Js4> (darrera consulta 27/09/20). “El govern espanyol justifica l'expulsió del consolat a Brussel·les d'un ciutadà per un escrit en català”, *Vilaweb*, 9 de juny de 2015. En línia a <https://ja.cat/5Fnr3> (darrera consulta 27/09/20).

77. 10/03/2015. Polícies nacionals rebutgen tramitar dos DNI a Mollerussa perquè s'adjuntava documentació oficial redactada en català.

Font: “Polícies nacionals rebutgen tramitar dos DNI de Miralcamp en estar en català la sol·licitud”, *Segre*, 12 de març de 2015. En línia a <http://www.segre.com/detall-dela-noticia/article/policies-nacionals-rebutgen-tramitar-dos-dni-de-miralcamp-alestar-en-catala-la-sollicitud/> [ENLLAÇ TRECANT] (darrera consulta 27/09/20). El dia abans de la publicació, la periodista va consultar amb la Plataforma per la Llengua aspectes legislatius i sobre l'existència d'altres casos.

78. 27/04/2015. Una aturada reusenca és vexada en un curs subvencionat pel SOC per demanar que li facin un curs en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

79. 13/05/2015. Un professor de l'IES Terrassa fa mofa d'un alumne per parlar català.

Font: Contacte directe d'una persona propera a la víctima per correu electrònic. “Un professor de l'IES Terrassa fa mofa a un alumne per parlar català”. En línia a <https://ja.cat/BqYSD> (darrera consulta 27/09/20).

80. 11/06/2015. Deneguen tramitar la nacionalitat a un ciutadà estranger perquè presentava una part de la documentació en català.

Font: Cas comunicat pel Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya a la Plataforma per la Llengua.

81. 18/06/2015. El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'un menor.

Font: "El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'un menor", *Plataforma per la Llengua*. Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua. En línia a <https://ja.cat/HHJsV> (darrera consulta 27/09/20).

82. 21/06/2015. Una metgessa amenaça de denunciar una pacient a Sant Joan Despí perquè li parlava en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

83. 28/07/2015. Un metge del CAP de Torelló vexa i nega l'atenció a una pacient que li parlava en català.

Font: "La Plataforma per la Llengua considera inadmissible no poder ser atès en català en un CAP". En línia a <https://ja.cat/hbiLS> (darrera consulta 27/09/20). L'afectada havia fet pública la discriminació a la seva pàgina de Facebook. "Salut obre expedient informatiu al pediatre de Torelló que va exigir parlar en castellà", *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/Pfjuv> (darrera consulta 27/09/20).

84. 05/08/2015. La Policia Nacional deté i fa perdre l'avió a un ciutadà argentí que parlava en català per desobeir l'ordre de parlar en castellà.

Font: "Xufles, llengua i un policia espanyol", *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/8ggaX> (darrera consulta 27/09/20).

85. 06/08/2015. Un pediatre vexa un pacient en dues ocasions per parlar-li en català en dues poblacions properes a Castelló.

Font: "On queden els drets lingüístics dels valencianoparlants?", publicació al mur de Facebook de Daniel Andrés Roig. En línia a <https://ja.cat/GRIEs> (darrera consulta 27/09/20).

86. 12/09/2015. Un Policia Nacional agredeix un jove per parlar-li en català a la Jonquera.

Font: "La Plataforma per la Llengua considera intolerable el nou cas de discriminació a la Jonquera", *Plataforma per la Llengua* (blog). La Plataforma per la Llengua va detectar la queixa a les xarxes socials. En línia a <https://ja.cat/XPdAU> (darrera consulta 27/09/20).

87. 23/12/2015. Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís, retingut per la Policia per parlar en valencià.

Font: "Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís, retingut per la Policia per parlar en valencià", *La Veu del País Valencià*. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/17476/%20un-portaveu-comarcal-dejoves-amb-compromis-retingut-per-la-policia-per-parlar-en-valencia> [ENLLAÇ TRENCA] (darrera consulta 27/09/20).

88. 16/02/2016. Una família és obligada a parlar en castellà en un jutjat d'Igualada i li arxiven la queixa perquè "només era un suggeriment".

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

89. 15/03/2016. Una jutgessa vexa dues advocades i una nena de sis anys perquè s'expressen en català.

Font: "El TSJC amonesta una jutgessa d'Olot pel seu poc respecte a l'ús del català", *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/GxAnb> (darrera consulta 27/09/20).

90. 25/01/2016. El Tribunal Superior del País Valencià consagra de sotamà que el dret d'usar el català és inferior al d'usar el castellà perquè pot generar "indefensió".

Font: "Si demanda en valenciano, tradúzcalo o espere 5 años", *Levante-EMV*. En línia a <https://ja.cat/2Lxr6> (darrera consulta 27/09/20).

91. Abril de 2016. Es denega la ciutadania a un brasiler per respondre l'examen en català i es reafirma que l'única llengua d'integració és el castellà.

Font: "Denegada la nacionalitat espanyola per fer l'examen en català", *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/L3WUJ> (darrera consulta 27/09/20).

92. 21/04/2016 L'auditori de la diputació d'Alacant no incorpora el català en la retolació de la façana perquè posar-hi massa lletres és "antiestètic", però sí que incorpora el castellà

Font: "Nou cas de discriminació lingüística de la Diputació d'Alacant", *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/4eSWT> (darrera consulta 27/09/20).

93. 22/04/2016. Els jutjats d'Olot rebutgen un escrit en català "per evitar la indefensió" d'una de les parts.

Font: "El juzgado de Olot exige los escritos en español para evitar 'indefensión'", *La Vanguardia*. En línia a <https://ja.cat/1m55u> (darrera consulta 27/09/20).

94. 25/01/2016. Ajornen una vista oral del judici del cas Nóos a Palma perquè una testimoni "no havia avisat que volia parlar en català".

Font: "La falta d'un intèrpret retarda la declaració de Castillo en el cas Nóos", *Levante-EMV*. En línia a <https://ja.cat/3Qp9k> (darrera consulta 27/09/20).

95. 15/06/2016. Un tribunal d'oposicions de Godella insta un aspirant a fer l'examen en castellà o marxar.

Font: "No tenemos el examen en valenciano; o lo haces en castellano, o te vas", *Levante-EMV*. En línia a <https://ja.cat/omHdo> (darrera consulta 27/09/20).

96. 29/06/2016. Expulsen un home d'una oficina de Correus de Barcelona per demanar més presència del català en aquesta administració.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

97. 26/06/2016. Expulsen un entrenador de tennis taula per animar els seus jugadors en català.

Font: "Expulsen l'entrenador del Tennis Taula Cassà per no "animar el seu jugador en espanyol", *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/jivN6> (darrera consulta 27/09/20).

98. 11/07/2016. Expulsen un ciutadà del CAP de Drassanes per demanar que l'atenguin en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

99. 01/07/2016. Un jutjat de Sagunt es val d'una llei fictícia per impedir l'ús del català a una advocada.

Font: "Un altre cas de discriminació lingüística als jutjats valencians". *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/p2BlT> (darrera consulta: 27/09/20). <http://www.laveupv.com/documents/decret-jutjat-sagunt-llengua.pdf> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

100. 10/07/2016. Un socorrista a Palamós es nega a atendre una persona perquè se li dirigeix en català.

Font: *Ara Girona*. En línia a <http://www.aragirona.cat/noticia/2016/07/11/la-denuncia-a-un-socorrista-catalanofob-a-la-platja-de-palamos-es-torna-viral> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20) i Facebook de la usuària.

101. 04/08/2016 Una taquillera de Renfe es nega a atendre un usuari perquè se li dirigeix en català.

Font: "Un usuario de Renfe denuncia desatención al hablar catalán", *El Periódico del Mediterráneo*. En línia a <https://ja.cat/dzUtl> (darrera consulta 27/09/20).

102. 04/08/2016. Una ciutadana catalanoparlant és vexada reiteradament per diversos funcionaris de la policia espanyola.

Font: "Catalanofòbia a la comissaria de la policia espanyola a Vic: 'Estàs obligada a parlar en espanyol!'", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/wwG4P> (darrera consulta 27/09/20).

103. 09/08/2016. Els treballadors d'un centre per a sensesostres es neguen a ajudar un intern catalanoparlant vexat per altres residents.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

104. Agost de 2016. Reconeixen que té dret a rebre les notificacions en català, però el condemnen igualment perquè el fet que se li vulnerés el dret "no suposava indefensió".

Font: "L'Estat nega l'ús del català a un notari valencià, argumentant que té 'ple coneixement del castellà'", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Rs4W9> (darrera consulta 27/09/20).

105. Agost de 2016. Se'ls impedeix l'entrada a una oficina de la Seguretat Social si no parlen al guàrdia de seguretat en castellà.

Font: "L'oficina de la Seguretat Social de Dénia nega l'accés per parlar en valencià", *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/ckzBr> (darrera consulta 27/09/20).

106. 22/09/2016. Exigeixen a Benet Salellas que parli en castellà a l'aeroport perquè "a l'aire no s'hi pot parlar, en català".

Font: Denúncia detectada a partir d'una sessió parlamentària i relatada a la Plataforma per la Llengua.

107. 28/12/2016. Un regidor català és obligat a parlar en castellà a l'"Audiencia Nacional".

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

108. Desembre de 2016. Un regidor valencià és vexat i denunciat per la Guàrdia Civil perquè s'expressa en català.

Font: "Parla'ns en espanyol': el tinent batlle de Gata, víctima d'un atac catalanofòbic per part de la Guàrdia Civil". Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua i posteriorment publicat a *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/nWsCN> (darrera consulta 27/09/20).

109. Desembre de 2016. Un jutge no accepta un document en un judici a Alacant perquè "és en català i no en valencià".

Font: "Escàndol a Alacant perquè un jutge diu que el català no hi és cooficial", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/sPYXk> (darrera consulta 27/09/20). "El Supremo multa a un juez de Lleida por criticar el catalán", *Público*. En línia a <https://ja.cat/rs2kV> (darrera consulta 27/09/20). "José María Magán: 'Me he rendido. Me hacen callar'", *Las Provincias*. En línia a <https://ja.cat/Pv0kr> (darrera consulta 27/09/20).

110. 13/01/2017. Increpen una pacient sanitària a Castelló de la Ribera perquè parlava en valencià.

Font: "Nova discriminació lingüística en un centre de salut valencià", *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/QnHbP> (darrera consulta 27/09/20).

111. 22/02/2017. Renfe increpa per Twitter el conseller d'educació valencià, Vicent Marzà, perquè la nova Llei de la Funció Pública preveu que el coneixement del valencià sigui un requisit per a ser funcionari.

Font: "Renfe obri expedient disciplinari al responsable de la piulada contra Marzà", *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/8PAYz> (darrera consulta 27/09/20). "Sancionat amb un dia de sou i feina el treballador que va titllar Marzà de 'pancatalanista' en un piulet de Rodalia", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/khyEF> (darrera consulta 27/09/20).

112. 02/03/2017. Dos agents de la policia nacional espanyola vexen un ciutadà perquè se'ls adreçava en valencià i el denuncien per aquest motiu.

Font: "Denunciat per dirigir-se en valencià a dos policies", *El Nacional*. En línia a <https://ja.cat/eVl5k> (darrera consulta 27/09/20).

113. 03/03/2017. Un monitor d'un poliesportiu municipal a un ciutadà catalanoparlant: "No te entiendo, háblame en cristiano. No me da la gana de hablar en catalán porque estamos en España".

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

114. 16/03/2017. L'Agència Tributària espanyola elimina la versió en català de formularis de l'IVA per "raons d'economia i oportunitat".

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua i posteriorment publicat a "Hisenda liquida el català dels formularis per 'raons d'economia i oportunitat'", *El Nacional*. En línia a <https://ja.cat/cyuid> (darrera consulta 27/09/20).

115. 21/03/2017. Un jutjat d'Alacant amenaça de denunciar per desobediència la Generalitat de Catalunya perquè no vol traduir al castellà unes al·legacions escrites en català, que no seria "llengua oficial de la Comunitat Valenciana".

Font: "Un jutjat d'Alacant exigeix a la Generalitat de Catalunya que tradueixi al castellà un document", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EF6RY> (darrera consulta 27/09/20).

116. 23/03/2017. La policia espanyola vexa, amenaça i multa amb 601 euros un professor de la UPC per adreçar-s'hi en català a l'aeroport del Prat.

Font: “Multat amb 601 euros per haver parlat en català a la policia espanyola a l'aeroport del Prat”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/WRxVM> (darrera consulta 27/09/20).

117. 23/03/2017. Li sona al mòbil una cançó en català en una visita mèdica a les Canàries i el metge la insulta i la titlla de “gasòfia”.

Font: “Una menorquina denuncia una agressió lingüística per un metge a Canàries”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/J3ohE> (darrera consulta 27/09/20).

118. 24/03/2017. Un professor de la URV és vexat per la policia espanyola de Reus perquè els va parlar en català.

Font: “Un professor de la Rovira i Virgili, amenaçat en una comissaria per haver parlat en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Owd9a> (darrera consulta 27/09/20).

119. 12/04/2017. La Federació Catalana d'Esports d'Hivern nega l'atenció sanitària a un afiliat accidentat perquè l'asseguradora no atén en català per “una qüestió de preu”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

120. 16/04/2017. Un cambrer humilia un passatger a la cafeteria de l'Euromed.

Font: Facebook (descriu per l'advocada M. Busquets).

121. 25/04/2017. Agents de la policia espanyola exigeixen a la vicepresidenta de la diputació de València que els parli en castellà i en prenen les dades quan s'hi nega.

Font: “La policia espanyola fa identificar la vice-presidenta de la Diputació de València per haver parlat en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Dufko> (darrera consulta 27/09/20).

122. 27/04/2017. Renfe retorna una carta a l'ajuntament del Brull perquè està escrita en català, “llengua no oficial”.

Font: “Renfe es disculpa per haver menyspreat el català en una carta de l'Ajuntament del Brull”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/DZ9ym> (darrera consulta 27/09/20).

123. 07/03/2017. El Ministeri d'Hisenda exigeix a un contribuent catalanoparlant que s'hi comuniqui en castellà i li arxiva la consulta quan no obeeix.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

124. Juny de 2017. La funcionària d'un centre de salut pública es nega a atendre per telèfon una pacient valencianoparlant.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

125. 01/07/2017. La Guàrdia Civil de Vinaròs vexa un catalanoparlant d'Ulldecona i el multa “en valencià, no en català”.

Font: “Un jove d'Ulldecona denuncia el tracte catalanofòbic rebut per part de la Guàrdia Civil a Vinaròs”, *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/Xrkxh> (darrera consulta 27/09/20).

126. 11/07/2017. Una metgessa de l'hospital de Formentera exigeix a un pacient que li parli en castellà, i quan no ho fa, li etziba que “va begut”.

Font: ““En castellano o no te entiendo”: Carles Rebassa denuncia una agressió lingüística a l'hospital de Formentera”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/yZwdM> (darrera consulta 27/09/20).

127. 15/07/2017. Vulneren el seu dret a expressar-se en valencià i li neguen el full de reclamacions.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

128. 31/07/2017. La Guàrdia Civil increpa una ciutadana d'origen cubà que se'ls dirigeix en català perquè “estamos en España”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

129. 21/09/2017. La policia obliga a parlar castellà la família d'un alt càrrec de la Generalitat detingut per l'organització del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre.

Font: "La Guàrdia Civil no atén en català", TV3 (al compte de Youtube de la Plataforma per la Llengua). En línia a <https://ja.cat/y8qLI> (darrera consulta 27/09/20). "El germà de l'ebrenc Lluís Salvadó lamenta que 'un home ple de raó estigui tancat a la presó'", *Diari de Tarragona*. En línia a <https://ja.cat/deOVj> (darrera consulta 27/09/20).

130. 19/11/2017. Fan fora d'un taxi una dona i els seus fills petits perquè parlaven en català a Palma.

Font: "Una mujer denuncia haber sido expulsada de un taxi de Palma por hablar catalán", *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/bfxEE> (darrera consulta 27/09/20).

131. Novembre de 2017. Un metge de l'Institut Català de la Salut nega l'atenció en català a una resident estrangera que no entén el castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

132. 30/11/2017. Una metgessa del Servei Català de la Salut vexa una pacient per parlar-li en català i li ordena que li parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

133. 01/12/2017. Un funcionari de la policia espanyola etziba a un noi catalanoparlant de 12 anys que li parli "en cristiano".

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

134. 08/12/2017. Un conductor d'autobús diu a una usuària catalanoparlant que no té cap obligació de donar-li canvi, però que potser farà l'esforç, si li parla en espanyol.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

135. 12/12/2017. Un jutge de l'Audiència Nacional espanyola es mofa de l'activista Santiago Esport perquè declara en català.

Font: "Esport es declara innocent i diu que la llibertat d'expressió empara la xiulada a l'himne espanyol", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/KEib8> (darrera consulta 27/09/20). "El jutge de l'Audiència espanyola es riu de Santiago Esport perquè respon en català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/cjihig> (darrera consulta 27/09/20).

136. 06/01/2018. "Por mis cojones, que te llamas Francisco Javier".

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

137. 10/01/2018. Un guàrdia de seguretat de Renfe a l'estació d'Arc de Triomf menysprea un passatger perquè li parla en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

138. 22/01/2018. Una treballadora del Servei Català de la Salut nega l'atenció en català a un infant amb problemes psicològics i menteix en dir que el coneixement del català no és un requisit.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

139. 22/01/2018. Una dona manté en peu una mansió construïda il·legalment, tot i una sentència desfavorable d'octubre de 2016, perquè l'ordre d'enderrocament està escrita en català.

Font: "Evita derribar su mansión ilegal en Ibiza porque la sentencia está en catalán", *El Mundo*. En línia a <https://ja.cat/fUOWj> (darrera consulta 29/11/20).

140. 30/01/2018. Una lletrada de l'Administració de Justícia requereix, il·legalment, a un advocat que tradueixi la seva resposta al castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

141. 30/01/2018. Un Organisme de formació i cerca de feina de l'Ajuntament de València recomana a una ciutadana que no redacti el currículum en valencià perquè “açò no és Catalunya”.

Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/G8tut> (darrera consulta 29/11/20).

142. 08/02/2018. Un jutjat es nega a traduir una interlocutòria al català, tot i que la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries hi obliga.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

143. 11/02/2018. Un treballador de l'atenció al públic de Renfe esbronca una usuària a l'estació de Sants perquè li parla en català i li etziba: “¡Háblame en español!”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

144. 14/02/2018. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que tradueixi una resposta al castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

145. Febrer de 2018. Un advocat sol·licita rebre les notificacions del jutjat en català i li ho deneguen perquè “només vol dilatar el procediment”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

146. 09/03/2018. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que tradueixi les seves actuacions al castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

147. 12/03/2018. Uns policies espanyols fan abús de poder amb una mare i un fill que llueixen llaços grocs de suport als presos polítics i els exigeixen que parlin en castellà entre ells.

Font: Facebook. En línia a <https://ja.cat/chSDF> (darrera consulta 29/11/20).

148. 30/04/2018. La Guàrdia Civil increpa un grup d'amics perquè parlen entre ells en català a la cua d'un concert, i intenta impedir-ne l'entrada.

Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/SMvRw> (darrera consulta 27/09/20); “Expulsat del Viña Rock perquè parlava en català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ZnECG> (darrera consulta 29/11/20).

149. 08/05/2018. El president del Senat Pío García Escudero humilia una senadora perquè parla en català i es nega a acceptar-li la promesa del càrrec si no usa el castellà.

Font: “El president del senat espanyol prova d'humiliar una senadora d'ERC obligant-la a prometre en castellà”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Lhoge> (darrera consulta 29/11/20).

150. 28/05/2018. Una metgessa no entén un pacient que li parla en català i el Servei de Salut de les Illes Balears l'humilia i li diu que la dona “va ser molt amable” de parlar-li en castellà.

Font: “Es queixa que no l'entenen en català i Ib-Salut li contesta: “La professional va ser molt amable al dirigir-se a vostè en castellà”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/LgPbd> (darrera consulta 29/11/20).

151. 31/05/2018. La policia espanyola es nega a atendre la trucada d'una ciutadana que ha de renovar el document d'identitat perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

152. 12/07/2018. Una infermera de Son Espases vexa i fa fora una pacient perquè li parla en català i “estamos en España”.

Font: “Son Espases a una paciente que hablaba en catalán: ‘Me lo dices en español, que estamos en España’”, *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/lq32w> (darrera consulta 29/11/20).

153. 12/07/2018. Un taxista amb més de setze anys de residència a Catalunya expulsa una dona del vehicle perquè “no estan obligats a saber català, només castellà”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

154. 24/08/2018. Dos agents de la policia espanyola increpen, vexen i neguen l'atenció a una ciutadana catalanoparlant de 69 anys perquè els parla en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

155. 28/08/2018. Una metgessa diu a una dona embarassada i el seu marit que no tenen dret de rebre atenció mèdica si parlen en valencià.

Font: “Denuncien un cas de discriminació lingüística en un ambulatori de València”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/2xJqd> (darrera consulta 29/11/20).

156. 16/09/2018. La Guàrdia Civil es nega a fer un atestat per uns fets relacionats amb una discriminació lingüística perquè “si no te entendemos los dos, no podemos hacer el atestado”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua; “Denuncia una nova discriminació lingüística al cafè Colón i la Guardia Civil li diu ‘no te entiendo’”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/MWi8U> (darrera consulta 29/11/20).

157. 16/10/2018. La metgessa que va discriminar una embarassada i la seva parella perquè parlaven en valencià, també denega l'atenció a una pacient i deixa per escrit que ho fa perquè “habla en valenciano”.

Font: “La periodista Núria Cadenes denuncia no haver sigut atesa a un centre de salut per parlar en valencià”, *Diari la Veu*. En línia a <https://ja.cat/ZrV2q> (darrera consulta 29/11/20); “La metgessa, la incompetència, l'anamnesi”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/zvG2F> (darrera consulta 29/11/20).

158. 05/11/2018. Obliguen un jutge de pau a signar el document de promesa del càrrec en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

159. 06/11/2018. No deixen entrar un home a la comissaria de la policia estatal de Terrassa perquè parla català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

160. 02/12/2018. No li serveixen el cafè perquè ho demana en català, i quan es queixa formalment, li diuen que no hi tenen cap obligació.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

161. 16/01/2019. Impedeixen a un advocat d'entrar a la comissaria a assistir el seu client detingut “fins que no parli castellà”.

Font: “La policia espanyola nega l'accés a Benet Salellas a la comissaria de Girona perquè parla català”, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ik9yp> (darrera consulta 29/11/20).

162. 17/01/2019. Una treballadora de la Diputació de Barcelona exigeix a un regidor de Berga que li parli en castellà perquè diu que no l'entén

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

163. 07/03/2019. Un agent de la policia espanyola a l'aeroport del Prat amenaça de denunciar una dona que se li adreça en català per haver-li “faltat al respecte”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

164. 08/03/2019. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que s'expressi en castellà perquè l'altra part, l'empresa Orange, al·lega que no entén el català

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

165. 15/03/2019. Un jutjat exigeix, il·legalment, a un advocat que tradueixi al castellà la documentació que havia presentat en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

166. Abril de 2019. Hisenda ordena als seus treballadors que no ofereixin l'atenció telefònica en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

167. Abril de 2019. Una cartera no li vol lliurar un paquet perquè “jo no parlo el vostre galimaties”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

168. 02/05/2019. Una metgessa li diu que si vol ajuda li ha de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

169. 10/05/2019. La policia local a un ciutadà: “A Alacant l’idioma oficial és l’espanyol. No entenc el seu dialecte”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

170. 15/05/2019. Un metge del PAC de Manacor diu a una ciutadana de 76 anys que gairebé no sap parlar castellà que l’ha de parlar si vol ser atesa.

Font: “Metge del PAC de Manacor a pacient de 76 anys: ‘Si quiere ser atendida deberá hablar en español’”. *Diari de Balears* (17 de maig) . En línia a <https://ja.cat/Pmh0y> (darrera consulta 29/11/20).

171. Maig de 2019. Posen un 0 en innovació educativa a una sol·licitant d’un curs de formació de professorat perquè presenta els títols acreditatius en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

172. 20/06/2019. Dos policies estatals denuncien un repartidor que els recrimina, en valencià, que ocupen el carril bici.

Font: “Un veí d’Elx denuncia haver sigut detingut per parlar en valencià”, *Diari la Veu*. En línia a <https://ja.cat/BPjxH> (darrera consulta 27/09/20); “Els policies acusats de discriminació per ús del valencià i abús de poder demanen disculpes”, *Actualitat Valenciana*. En línia a <https://ja.cat/zatAw> (darrera consulta 29/11/20).

173. 25/06/2019. Un vigilant de seguretat de la festa major de Vinaròs vexa uns joves perquè li parlen en valencià.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

174. 25/06/2019. “A l’autoritat se li parla en espanyol. O em parles en espanyol o no passes”. La Guàrdia Civil discrimina una treballadora de l’Aeroport de Palma, li posa una denúncia il·lícita i el fill d’un agent li trenca el vidre del cotxe.

Font: “Un Guàrdia Civil li diu una treballadora de l’aeroport: ‘O me hablas en español o no pasas’”, *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/yFaiN> (darrera consulta 29/11/20); “S’enfronta a 200.000 euros de multa després de parlar en català a un guàrdia civil”, *Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*. En línia a <https://ja.cat/o68AG> (darrera consulta 29/11/20); “Pintan el coche de la mujer que denunció discriminación lingüística en el aeropuerto de Palma”, *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/lzPW0> (darrera consulta 29/11/20).

175. 18/07/2019. Telefona al consultori de salut del poble i l’administrativa li exigeix que li parli en castellà perquè no sap valencià

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

176. 22/07/2019. Ve expressament d’Alemanya perquè li postil·lin internacionalment el certificat de notes universitàries i la Delegació del Govern espanyol s’hi nega perquè és en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

177. 31/07/2019. L’incorporen a un estudi de salut per a pacients d’una malaltia rara i li diuen que no li poden donar la documentació, els tests i els consentiments en català perquè només hi són en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

178. Juliol de 2019. El sanitari d’una ambulància a la filla d’una pacient que li parla en valencià: “Visca Espanya, visca el rei, visca l’ordre i la llei!”

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

179. 12/08/2019. La Seguretat Social penja el telèfon a un ciutadà que s’expressa en valencià perquè “has telefonat a la Tresoreria de la Seguretat Social i m’has de parlar en castellà”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

180. 12/08/2019. Un agent de policia li ordena que parli en castellà perquè “no té cap obligació d’entendre-la”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

181. 02/09/2019. Un metge exigeix a una pacient que li parli en castellà perquè “treballo aquí de fa cinc anys i no he après el català, tinc intenció de quedar-m’hi i no el penso aprendre”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

182. 13/09/2019. Va a urgències per una forta contusió i se n’ha d’anar a un hospital privat perquè al CAP no entenen el català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

183. 18/09/2019. Diu a una noia amb discapacitat que no entén el castellà que li pot fer la visita mèdica en espanyol o en anglès, però no en català perquè “li paga el Ministeri d’Espanya”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

184. 14/10/2019. Un agent dels Mossos d’Esquadra diu rient a una ciutadana que “en espanyol ens entenem tots”.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

185. 18/10/2019. Agents de la policia espanyola humilien i maltracten un jove manifestant independentista detingut perquè els diu l’edat en català

Font: “Arnau, el jove maltractat i humiliat per la policia espanyola: ‘M’insultaven, em pegaven, es reien de mi””, *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Fpm2K> (darrera consulta 29/11/20).

186. 30/10/2019. Un jutge qualifica d’“opinió personal” que els ciutadans tinguin el dret d’expressar-se en català en un judici i intenta que tres acusades hi renunciïn.

Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/LBA8V> (darrera consulta 29/11/20).

187. 09/11/2019. Un veí l’amenança de matar-lo perquè li parla en valencià i en denunciar-ho a la policia li diuen que parli en castellà perquè no l’entenen.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

188. 13/11/2019. Un policia estatal impedeix el pas a un ciutadà perquè parla en català i es nega a rectificar quan treballadors de la Plataforma per la Llengua li expliquen que la llei l’obliga a garantir l’atenció en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

189. 24/11/2019. Un vigilant de seguretat de l’aeroport de Palma els discrimina perquè parlen en català i la Guàrdia Civil els vol convèncer que potser ho han entès malament.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

190. Novembre de 2019. Una parella no es pot casar en català en un jutjat de Manresa

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

191. 09/12/2019. La Guàrdia Civil vexa i denuncia un jubilat belga operat de càncer resident a Catalunya perquè no vol mostrar la bossa d’excrements i perquè sap parlar català però no castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

192. La Guàrdia Civil intimida quatre ciutadans valencians en un control d’alcoholèmia perquè un d’ells els parla en català.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

193. 12/01/2020. La policia espanyola rebenta una manifestació contrària al feixisme i exigeix als manifestants que parlin en castellà.

Font: Cas comunicat directament a la Plataforma per la Llengua.

194. 23/01/2020. No li vol canviar el bitllet de tren perquè li parla en valencià.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

195. 24/01/2020. Una funcionària judicial exigeix a un ciutadà que parli en castellà i es nega a facilitar que faci l'atenció en català un altre treballador capacitat.

Font: «Fa una consulta a un jutjat de Palma i li responen: «Ya me dirá cómo lo hacemos si yo no entiendo el catalán ni tengo obligación de entenderlo»» <https://www.dbalears.cat/balears/2020/02/01/335533/consulta-jutjat-palma-responen-dira-como-hacemos-entiendo-catalan-tengo-obligacion-entenderlo.html>, *Diari de Balears*.

196. 11/02/2020. Va a renovar-se el carnet d'identitat amb el fill i la policia els diu que no els entenen en català.

Font: Twitter personal

197. 11/02/2020. Una inspectora exigeix a una cambrera que no li parli en català, la tracta amb menyspreu i l'amenaça de denunciar el local.

Font: «Dues inspectores de treball amenacen una cambrera perquè els parla en català a Gràcia» https://www.totbarcelona.cat/politica/dues-inspectores-treball-amenacen-cambrera-parla-catala-gracia_2111662102.html, *Tot Barcelona, El Món*.

198. 16/02/2020. El metge li exigeix que li parli en castellà, no li volen donar un formulari de queixa i truquen a la Guàrdia Civil perquè el facin fora.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

199. 16/02/2020. La Guàrdia Civil expulsa d'un centre mèdic un home que vol posar una queixa perquè li han vulnerat els drets lingüístics, i li diu que els ha de parlar en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

200. Febrer de 2020. No li permeten traduir al català el nom que apareix als documents oficials perquè aquell dia «no toca».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

201. 19/03/2020. La Guàrdia Civil reté un home durant 45 minuts durant el confinament pel coronavirus perquè els parla en català: «habla en castellano, cojones, que estamos en España».

Font: «La Guàrdia Civil denuncia un candidat de Junts x Manresa per parlar-los en català» <https://www.naciodigital.cat/manresa/noticia/89628/guardia/civil/denuncia/candidat/junts/manresa/parlar-los/catala>, *Nació Digital*.

202. 23/03/2020. Agents de la Guàrdia Civil amenacen un home que és al jardí de casa amb la família durant l'estat d'alarma, li exigeixen que parli en castellà i li diuen que el trobaran i el detindran.

Font: Twitter personal

203. 28/03/2020. La Guàrdia Civil intimida una dona que va a comprar durant el confinament pel Coronavirus i li diu que la propera vegada parli en castellà.

Font: Twitter personal

204. 12/04/2020. Polícies estatals ordenen a una dona que no parli en valencià i quan ho fa li diuen que «lo que hace usted es desacato a la autoridad».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

205. 28/04/2020. La policia municipal de Girona es nega a parlar en català a un resident estranger que no entén bé el castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

206. 03/06/2020. Uns agents de la policia estatal diuen a un ciutadà que els ha de parlar en castellà perquè treballen «por España».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

207. 15/06/2020. No pot demanar cita prèvia perquè no l'entenen i s'enutgen quan no canvia al castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

208. 18/06/2020. Demanen a un agent de la Guàrdia Urbana que els parli en català i aquest s'hi nega i els acaba denunciant per insults i agressió a l'autoritat.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

209. 23/06/2020. Una vigilant del metro de Palma a un jove: «¡No me hables en mallorquí, a mi me hablas en castellano!».

Font: “Una vigilant de seguretat del metro a un estudiant: «¡No me hables en mallorquí, a mi me hablas en castellano!»” <https://www.dbalears.cat/balears/2020/06/23/340931/vigilant-seguratat-del-metro-estudiant-hables-mallorquin-hablas-castellano.html>, *Diari de Balears*.

210. 07/07/2020. Una vigilant de seguretat de l'aeroport de Girona no atén una persona perquè diu que no té cap obligació d'entendre el català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

211. 08/07/2020. Les infermeres li exigeixen que parli en castellà, afirmen que parlen «mallorquí, no català» i li criden «viva España!».

Font: “Va a fer-se la prova del Covid-19 al centre de salut del Camp Redó i en parlar en català l'infermera li diu «irrespectuós» i «¡viva España!»” https://www.dbalears.cat/balears/2020/07/08/341407/fer-prova-del-covid-centre-salut-del-camp-redo-parlar-catala-infermera-diu-irrespectuos-viva-espana.html?utm_source=twitter&utm_medium=web, *Diari de Balears*.

212. 08/07/2020. Se'n va sense ser atès perquè la metgessa li exigeix que parli en castellà i l'increpa perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

213. 09/07/2020. No pot fer l'examen de conduir en valencià perquè no està disponible «en tractar-se d'un examen específic».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

214. 10/07/2020. A l'Ajuntament li diuen que parli en castellà «porque es mi lengua», i quan ell s'hi nega l'amenacen perquè «me has faltado al respeto».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

215. 14/07/2020. Al Registre Civil, no l'atenen en català i li donen la documentació íntegrament en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

216. 22/07/2020. Li diuen que no tenen el document de consentiment de la prova de la Covid-19 en valencià, tot i que signar-lo és obligatori per fer la prova.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

217. 28/07/2020. Una funcionària li exigeix que parli en castellà quan va a renovar el carnet d'identitat perquè «yo no hablo ni entiendo el catalán».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

218. 30/07/2020. Es veu forçat a parlar en castellà perquè la secretària del CAP li faci la fitxa de salut.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

219. 01/08/2020. Troba moltes dificultats per comprar telefònicament un bitllet de RENFE en català i quan va a fer-ho a l'oficina li diuen que parli en castellà.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

220. 12/08/2020. Discriminen un home de 74 anys per parlar en català en una botiga de Vodafone i els Mossos li diuen que hauria d'entendre que a Cerdanyola «hi ha molta multiculturalitat».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

221. 14/08/2020. Una botiga de Movistar discrimina lingüísticament una dona de 77 anys i la policia local es nega a tramitar la denúncia perquè el treballador «potser era de fora».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

222. 21/08/2020. Un revisor i un agent de seguretat de RENFE increpen i intenten retenir una noia perquè no els parla en castellà, i li diuen que no tenen cap obligació de saber català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

223. 27/08/2020. Un vigilant de seguretat del Departament de Salut de la Generalitat intenta forçar diversos periodistes a parlar-li en castellà i els insulta quan no ho fan.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

224. 31/08/2020. Va a fer-se la prova del Coronavirus i l'increpen perquè parla en català.

Font: "Un ciutadà va a fer-se una PCR al centre de salut Casa del Mar de Palma i li etziben: «háblame en castellano que no te entiendo!»" <https://www.dbalears.cat/balears/2020/09/19/343691/ciutada-fer-pcr-centre-salut-casa-del-mar-palma-etziben-hablame-castellano-entiendo.html>, *Diari de Balears*.

225. 02/09/2020. La policia espanyola l'intenta forçar a parlar en castellà en un control i quan no ho fa li fan comentaris despectius i el retenen; més tard no li tramiten la denúncia perquè parla en català.

Font: «"Háblenos en castellano que estamos en España": torna el clàssic de la policia espanyola» https://www.elmon.cat/politica/denuncia-cnp-mossos-tracte-rebut-parlar-catala_2134800102.html, *El Món*.

226. 06/09/2020. La policia local de Manacor l'obliga a crits a parlar en castellà per posar una denúncia per un robatori.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

227. 28/09/2020. Parla per telèfon amb el metge del CAP i aquest li ordena que li parli en castellà; quan no ho fa, el metge se'n mofa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

228. 29/09/2020. Una treballadora de Correus l'intenta obligar a parlar en castellà tot i que l'entén en valencià i després fa veure que és ell qui li ha fet exigències lingüístiques.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

229. 04/10/2020. El metge l'esbronca i li ordena que li parli en castellà perquè «soy cubano».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

230. 14/10/2020. Una inspectora de treball exigeix a diversos treballadors que li parlin en castellà en un procediment de justificació d'un EERTO.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

231. 15/10/2020. Li roben la bossa i quan ho explica a la policia espanyola li diuen que parli en castellà o que no l'entenen.

Font: Twitter personal

232. 16/10/2020. La cartera li exigeix que parli en castellà i quan no ho fa li pregunta si «¿no se puede hablar en castellano en Barcelona?».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

233. 26/10/2020. El discriminen a l'hospital de Manacor però el govern balear no hi mostra interès.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

234. 30/10/2020. Van a una oficina de renovació del carnet d'identitat a fer unes consultes i en surten sense respostes perquè parlen en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

235. 05/11/2020. L'operadora telefònica de la policia li exigeix que no parli en català i quan ell li diu que existeixen cursos gratuïts per aprendre'n li respon que no li interessa.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

236. 06/11/2020. El ministeri de transports no ajuda un emprenedor que s'hi adreça en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

237. 09/11/2020. Un metge a un pacient: «Le he hablado en castellano, soy vasco si me pongo a hablar en euskera...».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

238. 12/11/2020. Un vigilant de «Correos» a un ciutadà catalanoparlant: «En España se tiene que hablar español con todo el mundo».

Font: «Un guàrdia de seguretat de l'oficina de Correus de Palma increpa un client: «tienes que hablarme en castellano»» <https://www.dbalears.cat/balears/2020/11/21/345887/guardia-seguretat-oficina-correus-palma-increpa-client-tienes-hablarme-castellano.html>, *Diari de Balears*.

239. 23/11/2020. Un agent de la policia estatal la fa fora de la comissaria per la força perquè parla en català.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

240. 23/11/2020. Els Mossos d'Esquadra es neguen a tramitar una denúncia contra la policia estatal per una discriminació lingüística que havia acabat amb agressió.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

241. 04/12/2020. Li diuen que té l'obligació de parlar en castellà en la renovació del DNI i quan demana un full de reclamacions li diuen que no hi és la persona que se n'encarrega.

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

242. 17/12/2020. Una metgessa força un pacient d'urgències a parlar-li en castellà «por respeto».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

243. 23/12/2020. Li requereixen que parli en castellà en una urgència ginecològica perquè la doctora «ve d'una altra comunitat autònoma».

Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

244. 29/12/2020. L'esbronquen perquè gosa parlar en català amb «la policia nacional».

Font: Twitter personal

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

Amb la col·laboració de:

**Generalitat
de Catalunya**

Plataforma per la Llengua
C/ Sant Honorat, 7. Principal 1a
08002 Barcelona
Tel.: 93 321 18 03
info@plataforma-llengua.cat
www.plataforma-llengua.cat